# DARWINİZM'İN KARANLIK BÜYÜSÜ

**Evrim Propagandası İnsanların Bilinçaltına Nasıl Etki Ediyor?**

**HARUN YAHYA**

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı:Mayıs 2000**
**İkinci Baskı: Eylül 2005**
**Üçüncü Baskı:Ekim 2005**
**Dördüncü Baskı: Kasım 2005**
**Beşinci Baskı: 2008**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

# İÇİNDEKİLER

# YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# Giriş: "Darwinizm Büyüsü" Ne Demektir?

İlk bakışta son derece aklı başında ve kültürlü görünen bir kişiyle karşılaştığınızı varsayalım. Bu kişinin konuşmasının da sahip olduğunu düşündüğünüz kültürü ve aklı yansıtacağını düşünürsünüz doğal olarak. Ancak bu kişi konuşmaya başlayınca sizi hayrete düşürecek kadar saçma ve inanılmaz şeyler söylemeye başlasın, hem de aklı başında görüntüsünü hiç değiştirmeden. Örneğin siyahın beyaz olduğu konusunda ısrar ediyor veya gökyüzündeki bulutların aslında pamuk yığınları olduğunu söylüyor olsun. Aklı başında, normal bir şuura ve muhakemeye sahip bir insanın inanmayacağı şeylere inansın. Dışarıda hava günlük güneşlikken yağmur yağdığını iddia etsin. Dışarı çıkartıp güneşi görmesini sağlasanız bile o yağmur yağdığını ve hatta ıslandığını iddia etmekte kararlı davransın.

Böyle bir insan görseniz, onu çeşitli sıfatlarla tanımlayabilirsiniz. Aklını yitirdiğini, bilincini kaybettiğini hatta "çıldırdığını" bile söyleyebilirsiniz. Onun içinde bulunduğu durumu anlatmak için söyleyebileceğiniz sözlerden biri de büyük bir olasılıkla **"Adeta büyülenmiş gibi, gerçekleri kesinlikle göremiyor!"** olur.

İşte buradaki "büyülenmiş" kelimesi son derece önemlidir. Çünkü halk arasında büyü, çeşitli yöntemler ve tılsımlı sözcükler kullanarak bir insana istemediği bir şeyi yaptırmak, bir kişiyi kontrol altına almak, inanılması mantık dışı olan şeylere inandırmak, kişilere zarar vermek ve halüsinasyon gibi yöntemlerle onları düşünemeyecek hale getirmek için kullanılır. Kısaca büyünün amacı, insanın başka bir kişinin veya gücün kontrolü altına girmesini ve en olmadık şeylere inanmasını sağlamaktır.

Bu kitaba *Darwinizm'in Karanlık Büyüsü* isminin verilmesinin nedeni de işte büyünün bu özelliğinden kaynaklanmaktadır. Darwinizm'de de amaç, insanların son derece açık ve kesin bir gerçek olan yaratılış gerçeğini inkar etmelerini ve akıl dışı bir safsata olan evrim teorisine inanmalarını sağlamaktır. Darwinizm büyüsünün etkisi altına giren bir insan aynı zamanda evrim teorisini savunan kişilerin kontrolü altına girmiş demektir. **Darwinizm ya da evrim teorisi, aynı siyaha ak denmesi gibi inanılması imkansız, akıl ve mantık dışı bir inançtır.** Ancak son 150 yıldır, sayısız insan bu fikre garip bir tutku ile bağlanmıştır ve hiçbir şey onları bu inançlarından vazgeçirememektedir. Gözlerinin önüne serilen tüm bilimsel deliller, apaçık gerçekler onların üzerindeki bu büyüyü kaldıramamıştır. Aynı günlük güneşlik bir ortamda, yağmur yağdığı ve hatta bizzat ıslandığı konusunda ısrar eden "büyülenmiş" adam gibi…

Belki de şu an aklınızdan Darwinistlerin içinde bulunduğu durumu büyü yerine akıl veya kavrayış yetersizliği ile açıklamak daha yerinde olur diye geçiriyor olabilirsiniz. Ancak Darwinizm'e inanan insanların içinde eğitimli, profesör ünvanına sahip, hatta

Nobel ödülü alan insanlar dahi olması, onların kavrayış yetersizliğinden ziyade adeta **"bir büyünün etkisi altında"** olduklarını göstermektedir.

Bu kitabın amacı, Darwinizm büyüsünün yöntemlerini ve aynı zamanda bu büyünün etkisinin kaybolmaması için çaba harcayan Darwinistlerin tutumunu deşifre ederek, insanları bu olumsuz etkiden kurtarmaktır. Aynı zamanda bu insanların akıl ve vicdanları ile kendi iradelerini kullanarak düşünebilmelerine ve apaçık olan yaratılış gerçeğini görmelerine yardımcı olmaktır.

Etkisi altında kaldığı Darwinist büyüden kurtularak yaratılış gerçeğini gören insan, böylelikle kendisini yaratmış olan Alemlerin Rabbi Allah'ı da tanıyacaktır. Bu, insan için en büyük kurtuluştur, çünkü bu dünyadaki varlığımızın tek amacı Allah'ı tanımak ve O'na kul olmaktır.

## Darwinciler Neden "Büyü" Yöntemleri Kullanırlar?

İnsanlar tarih boyunca "Evrende gördüğüm canlı-cansız herşey nasıl var oldu?", "Ben kimim ve nereden geldim?" gibi sorulara cevap aramışlardır. Bu konularda felsefi yorumlar yapmış, kendilerince türlü türlü fikirler üretmişlerdir. Oysa bu soruların, uzun araştırmalar gerektirmeyen, çok açık ve kesin bir cevabı vardır. Kendi bedeninden başlayarak, tüm evrende var olan canlı ve cansız varlıkları hiçbir önyargı taşımadan inceleyen her insan, tüm kainatı çok üstün bir güce, akla ve ilme sahip bir Yaratıcı'nın yarattığını görecektir. Üzerinde yaşadığı gezegenle bedeni arasındaki kusursuz uyumdan uzaydaki galaksiler, yıldızlar ve tüm diğer gökcisimleri arasındaki dengeye, yaşamak için ihtiyaç duyduğu suyun yeryüzüne bol miktarda yerleştirilmiş olmasından çevresindeki rengarenk dünyaya, olağanüstü güzellikteki canlılara kadar her detay merhametli ve koruyucu olan bir Yaratıcı'nın varlığını açıkça gösterir.

O üstün Yaratıcı, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. Nitekim Allah, insanın biraz düşünerek bulabileceği yaratılış gerçeğini, kendileri arasından seçtiği elçileri aracılığı ile de tüm insanlara bildirmiştir. Ne var ki, tarih boyunca birçok insan kendilerine anlatılan gerçekleri inkar etmiş, önlerine Allah'ın varlığı ile ilgili bütün deliller konduğu, hatta Allah kimi zaman onlara apaçık mucizelerini gösterdiği halde, Allah'ın varlığını inkarda diretmiştir. Allah, son vahyi olan Kuran'da bu tür insanların varlığını şöyle bildirir:

**Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terk**

**ederiz. Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 109-111)**

Diğer bir grup insan ise, Allah'ın varlığını sözle kabul ettiklerini söyleseler bile, davranışlarından O'nun gücünü, sonsuz kudretini takdir edemedikleri anlaşılmıştır. Allah'ın herşeyin Yaratıcısı olduğunu bildikleri halde bu insanlar, elçiler vasıtasıyla tebliğ edilen gerçekleri reddetmişler ve onlardan yüz çevirmişlerdir. Allah, bu tür insanların içinde bulundukları ruh halini de Kuran'da haber vermiştir:

**O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. O, sizi yeryüzünde yaratıp-türetendir ve hepiniz yalnızca O'na (döndürülüp) toplanacaksınız. O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya art arda gelişi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? Hayır; onlar, geçmiştekilerin söylediklerinin benzerini söylediler. Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek mişiz? Andolsun, bu tehdit, bize ve bizden önceki atalarımıza yapılmıştı; bu, geçmişlerin uydurma masallarından başka bir şey değildir." De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?" "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?" "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de sakınmayacak mısınız?" De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Herşeyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken kendisi korunmuyor." "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Öyleyse nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?" Hayır, Biz onlara hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancıdırlar. (Mü'minun Suresi, 78-90)**

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi, bu insanlar Allah'ın herşeyin Yaratıcısı olduğunu bildikleri, göklerin ve yerin hakiminin Allah olduğunu tasdik ettikleri halde dini inkar etmektedirler. Allah'ın elçileri vasıtasıyla bildirdiği diriliş gününün ve ahiretin varlığını reddetmekte, hatta bu gerçekleri –cahilliklerinin ve akılsızlıklarının bir neticesi olarak- geçmişten gelen bir "masal" olarak gördüklerini söylemektedirler.

Peki bu insanlar Allah'ın varlığının delillerini gördükleri ve dilleriyle de açıkça ikrar ettikleri halde nasıl hala ısrarla inkarlarını sürdürebilmektedirler?

İşte bu sorunun cevabı da yukarıdaki ayette verilmektedir: Ayette bildirilen **"öyleyse nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?"** ifadesi, onların **"büyülenmiş"** insanlar olduklarını, yani adeta bir büyünün etkisi altındaymış gibi davrandıklarını göstermektedir.

Peki birtakım insanlar neden hem kendilerini hem de diğer insanları böyle gerçek dışı telkinlerle ve büyü yöntemleriyle kandırmaya çalışmaktadır?

Allah'ın varlığına ve sonsuz gücüne iman eden, bu gerçeği anlamazlıktan gelmeye çalışmayan bir kişi aynı zamanda Allah'a karşı sorumlu olduğunun da bilincine varır. Allah her insan gibi kendisini de yoktan var etmiş ve evrendeki pek çok şeyi de onun hizmetine vermiştir. Doğumunun, hayatının ve ölümünün Allah'ın gücü ve iradesi altında olduğunu kavrayan insan, tüm hayatını, kendisini yoktan yaratarak sayısız nimetle nimetlendiren Rabbimiz'i hoşnut etmek için geçirmelidir.

İnkar edenler ise kibirlerinden dolayı Allah'a boyun eğmeyi, O'nun hoşnutluğunu aramayı, Allah'ın emir ve yasaklarını dinlemeyi bir türlü kabullenemezler. Onlar, -kibirlerinin ve akılsızlıklarının bir sonucu olarak- başıboş olmayı, hiçbir güce itaat etmemeyi kendilerine ilke edinmişlerdir ve bu, onların inkara yönelmelerine neden olur. Allah **"İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?"** (Kıyamet Suresi, 36) ayetiyle insanların bu özelliklerini bildirmiştir. Allah bir başka ayetinde ise insanların gerçekleri anladıkları halde, kibirlerinden dolayı inkar ettiklerini şöyle bildirmiştir:

**Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (Neml Suresi, 14)**

## İnkarcıların İnkarlarını Kendilerince Destekleyebilecek Bir Delil Arayışları

İnsanoğlu yeryüzünde yaşamaya başladığından bu yana, insanların büyük bir bölümü Allah'ın varlığını yukarıda saydığımız sebeplerden dolayı inkar etmiştir. Bu nedenle de her zaman için inkarlarını kendilerince destekleyebilecek deliller aramışlar, ancak Allah'ın varlığının çok açık olan delilleri karşısında bunu başaramamışlardır.

19. yüzyıla gelindiğinde ise, dini inkar eden ve kendini Yaratıcımız olan Allah'a karşı sorumlu görmeme isteğinde olan bir insan, inkarcıların üzerinde **adeta büyü etkisi oluşturan** batıl bir iddia ile ortaya çıkmıştır. İşte bu kişi, amatör bir biyolog olan **Charles Darwin'**dir. Darwin, 19. yüzyılın ilkel bilim seviyesi ile, canlıların kökeni konusunda yaratılış gerçeğini inkar eden bazı tutarsız fikirler öne sürmüştür. Bu fikirleri ilk olarak *Türlerin Kökeni* isimli kitabında biraraya getirerek, "evrim teorisi"ni ortaya atmıştır.

Aslında Charles Darwin'in ortaya attığı evrim teorisinin kökeni eski çağlara kadar uzanır. Eski Yunan'daki felsefecilerin çoğu evrim fikrini savunmuşlardır. Ancak Allah'ın varlığına inanan ve tüm evreni Allah'ın yarattığı gerçeğini kabul eden bilim adamlarının çalışmalarının vesile olmasıyla, bu felsefecilerin düşünceleri son derece sönük ve etkisiz

kalmıştır. 19. yüzyılda ise Allah'ın varlığını inkar eden (Allah'ı tenzih ederiz) ve maddenin mutlak olduğu yanılgısını öne süren materyalist düşüncenin ön plana çıkması ile evrim düşüncesi de tekrar canlandırılmıştır.

Darwin'in birtakım asılsız varsayımlara dayandırdığı bu teorisi ile inkarcılar, kendilerince batıl fikirlerini savunabilecekleri ve sözde bilimsel bir zemine oturtabilecekleri bir malzeme sağlamışlardır. Peki nedir inkarcıları kendilerine bu kadar bağlı kılan bu teorinin iddiaları?

**Evrim teorisi özetle, cansız maddelerin rastlantılar sonucunda biraraya geldiklerini ve ardından da kendi kendilerini organize ederek canlılığı meydana getirdiklerini iddia eder.** Tesadüfler sonucunda meydana gelen bu canlılar doğa şartlarının sonucunda değişimlere uğrayarak birbirlerinden türemişlerdir. Bu akıl ve bilim dışı iddiaya göre canlılar yaratılmamıştır.

İşte bazı kişilerin Darwin'in evrim teorisine bu kadar rağbet göstermelerinin nedeni, canlılığın oluşumunu Allah'ın varlığını kabul etmeden açıkladığına inanmalarıdır. Oysa evrim teorisi, hem bilime hem de akla ve mantığa son derece aykırı bir düşüncedir. Canlılığın kökeni ile ilgili mevcut verilerin tamamı evrim teorisini yalanlar niteliktedir. Bilimin ulaştığı son noktada, canlılığın son derece kompleks olan yapısı bütün ihtişamı ile gözler önüne serilmiştir. Günümüz bilim çevrelerinin de onayladığı bu gerçek, canlılığın tesadüfen oluşmasının kesinlikle imkansız olduğu, canlıları ancak çok üstün bir Yaratıcı'nın yani Allah'ın yarattığı ve her varlıkta Rabbimiz'in kusursuz yaratma sanatının delillerinin görüldüğüdür.

Ne var ki her geçen gün evrim teorisinin geçersizliğini ispatlayan yeni bir bulgu ortaya çıkmasına rağmen, evrim teorisinin bağlıları teorilerinden bir türlü vazgeçmemekte, hatta teorilerine karşı son derece fanatik bir bağlılık sergilemektedirler. Bunun nedeni ise daha önce de belirttiğimiz gibi bu teorinin ateistlere ve materyalist görüşe sahip olanlara Allah'ın varlığını inkarda sözde "bilimsel" bir dayanak sağlamasıdır.

Ünlü İngiliz zoolog ve evrimci D.M.S. Watson evrimcilerin ellerinde teorilerinin gerçekleştiğine dair en ufak bir delilleri olmamasına rağmen, neden hala ısrarla bunu savunduklarını şöyle açıklamıştır:

Evrim teorisinin yaygın kabul gören bir teori olmasının nedeni bu teoriyi ispatlayacak yeterli delilin var olması değil, ancak diğer alternatifin yani **doğaüstü yaratılışın tümüyle kabul edilemez olmasıdır.**[1]

Sidney Üniversitesi antropologlarından evrimci Dr. Michael Walker ise aynı konuda şöyle der:

Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin'in teorisine onay veriyor olmalarının tek nedeninin, **bu teorinin Yaratıcı'nın varlığını reddetmesi** olduğunu kabul etmek zorundayız.[2]

Evrimcilerin kendi itiraflarında da görüldüğü gibi, Darwin'in evrim teorisine bu kadar bağlı olmalarının tek nedeni vardır; o da, bu teorinin Allah'ın varlığını inkar

ediyor olmasıdır. Ancak insanların tüm bilimsel deliller aksini göstermesine rağmen evrim teorisini kabul edebilmeleri Çünkü bilimsel gelişmeler, evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koymaktadır. Akıl ve vicdanla bakıldığı zaman da evrimin ne denli büyük bir safsata olduğu hemen anlaşılmaktadır. İşte **"Darwinizm büyüsü"** bu noktada başlar.

Evrimcilerin yapmaları gereken, gerçek olmayan bir teoriyi insanlara gerçekmiş gibi göstermektir. Bunun için adeta bir büyücü gibi çalışırlar ve tüm maharetlerini göstererek, insanların Darwinizm'den kopmamaları için her türlü yolu denerler. İnsanları inanılmayacak şeylere inandırmaya, onlara düşünülmeyecek şeyleri düşündürtmeye, söylenmeyecek şeyleri söyletmeye çalışırlar. Bu büyünün etkisi altına giren insanlar ise bir süre sonra apaçık gerçekleri fark edemez hale gelirler.

Aslında bu tür "büyülenme" örnekleri tarih boyunca pek çok kez yaşanmıştır. Geçmişte de –farklı şartlar altında olsa dahi- inkarcı insanlar kendilerine elçilerin ve salih müminlerin gösterdikleri yaratılışa dair her türlü delili görmezlikten ve anlamazlıktan gelmeye çalışmışlardır. Allah, günümüzdeki örnekleriyle benzerlik gösteren bu insanların durumunu Kuran'da şu ayetleriyle haber vermiştir:

**Andolsun, senden önce geçmiş topluluklara da elçiler gönderdik. Onlara herhangi bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. Böylece Biz onu (alayı), suçlu-günahkarların kalplerine sokarız. Onlar ona (indirilen kitaba) inanmazlar, oysaki evvelkilerin sünneti geçmiştir. Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 10-15)**

İşte günümüzün "büyülenmiş topluluk"larının başında, Darwinizm'e inananlar gelmektedir. Tüm kainatı Allah'ın yoktan var ettiği gerçeğine karşı inkarcıların öne sürdükleri evrim safsatası tüm dünyada doğruymuş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. İnsanlar toplu telkinlerle, verilen yanlış bilgilerle adeta "büyülenmekte", gerçekleri göremez hale getirilmektedir. Bu durum karşısında yaratılış gerçeğini tasdik eden, vicdanlı insanlara düşen görev bu büyüleri ortadan kaldırmaya çalışmak ve insanları doğruya davet etmektir. Kuşkusuz doğru olan yol, göklerin ve yerin Yaratıcısı olan Allah'ın yoludur:

**Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur. (Al-i İmran Suresi, 51)**

# Darwinistler İnanılmaz Şeylere İnanırlar

Evrim teorisi, önceki bölümlerde de söz edildiği gibi bilim tarafından yalanlanan, akla ve mantığa da hiçbir şekilde uymayan bir teoridir. Ama Allah'ı inkar eden felsefelere sözde "bilimsel" bir temel oluşturduğu için birçok bilim adamı tarafından savunulmakta ve büyük bir propaganda ile kitlelere telkin edilmektedir. Bu kitapta bir "büyü" olarak tanımladığımız evrim telkini öylesine güçlüdür ki, oldukça zeki ve bilgi sahibi olan insanlar dahi, bu büyüden kendilerini kurtaramamakta ve inanılmayacak kadar mantık dışı, hatta çocukların dahi imkansızlığını anlayabilecekleri iddialara inanmaktadırlar. Üstelik bu iddiaları büyük bir hararetle savunmaktadırlar.

Evrim teorisini eleştiren kitapları ile tanınan Philip E. Johnson, *Defeating Darwinism by Opening Minds* (Zihinleri Açarak Darwinizm'i Yenmek) isimli kitabında evrimcilerin Darwinizm'in iddialarına, bir ön kabulle inandıklarını ve aslında bu iddiaların ne anlama geldiğini hiç düşünmediklerini şöyle ifade etmiştir:

Bu konu üzerinde üniversitelerdeki konuşmalarım ve tartışmalarımdan edindiğim tecrübelerim bilim adamlarının ve profesörlerin akıllarının evrim konusunda karışık olduğunu gösterdi. Birçok detay biliyorlar, ama temelini anlamıyorlar. **Söylediklerinin ne anlama geldiğini düşünmüyorlar. Bir ön kabul oluşuyor.** Örneğin bir molekülden insana (doğru ilerleyen sözde) evrimin, köpek çeşitleri veya gagalardaki farklılıklarla açıklayabilecekleri kadar basit bir işlem olduğunu zannediyorlar. Fosillerin Darwinizm'i doğruladığını, maymunların eğer doğal seleksiyon gibi bir mekanizma ile desteklenirlerse hiç yanlışsız olarak Hamlet'i daktilo edebileceklerine inanabiliyorlar.[3]

Johnson'ın bu sözleri, evrimcilerin içinde bulundukları karmaşık ruh halinin kısa bir özetidir. Aynı gerçeğe, Avustralyalı moleküler biyolog Michael Denton da, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında dikkat çeker. Denton, bir Darwinist'in canlıların olağanüstü derecede kompleks sistemlerinin "tesadüflerin eseri" diye görmesindeki garipliği şöyle anlatmaktadır:

Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin **tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!**[4]

Darwinizm'in akılları kör eden bu büyüsünün insanlar üzerinde ne denli **güçlü** bir etki oluşturduğunu ve insanlık için ne derece **tehlikeli** olduğunu göstermek için, bu bölümde Darwinistlerin normal bir akıl ve şuurla inanılması imkansız olan iddialarından bazılarına yer verilecektir. Aynı zamanda bu iddiaların bilimsel yönden neden geçersiz oldukları da kısaca anlatılacaktır. (Bu bölümdeki teknik konularla ilgili daha detaylı

bilgiyi Harun Yahya'nın *Evrim Aldatmacası* ve *Hayatın Gerçek Kökeni* isimli kitaplarından okuyabilirsiniz.)

## Evrimciler Cansız ve Şuursuz Atomların Kendi Kararlarıyla Biraraya Gelip, Canlı ve Şuurlu İnsanı Oluşturduğunu Sanırlar

Evrimcilerin en saçma iddialarından biri cansız maddelerin kör tesadüflerin sonucunda kendiliklerinden canlılığı oluşturduğuna dair inançlarıdır. Bu iddialarına göre, canlılığın varlığı için gereken maddeler, tesadüfen gelişen olaylar sonucunda, en uygun şartlarda ve en uygun miktarlarda birleşmişler ve canlılığın ilk yapıtaşı olan amino asitleri oluşturmuşlardır. Tesadüfen oluştukları varsayılan bu amino asitler ise, her nasılsa ilkel dünyanın koşullarında hiçbir bozulmaya uğramadan (ilkel dünya olarak tanımlanan şartlarda canlı bir organizmanın yaşamını sürdürmesinin mümkün olmadığını bilim adamları kesin olarak kabul etmektedirler), yine kendileri gibi tesadüfen oluşan diğer amino asitlerle buluşabilmişlerdir. Ama bu buluşma rastgele bir buluşma değil, her amino asitin belirli bir sıralama ile birbirine eklendiği ve hiç yanlış yapılmadığı kusursuz bir buluşmadır. Amino asitler, gerçekleşme ihtimali trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyonda 1'den bile çok daha küçük bir ihtimal olan bu birleşme sonucunda proteinleri meydana getirmişlerdir.

Ancak senaryo bu kadarla sınırlı kalmamıştır; çünkü canlılığın oluşması için bu kadarı yeterli değildir. Uygun proteinlerin milyarlarca yıl hiçbir bozulmaya uğramadan, ultraviyole ışınlarından, fırtınalardan, yıldırımlardan etkilenmeyerek, hücrenin oluşumu için gerekli diğer uygun proteinleri de beklemeleri gerekmiştir. Ve bunlar, biraraya geldiklerinde bugün dünyadaki en kompleks yapılardan biri olarak tanımlanan hücreyi meydana getirmişlerdir.

Evrimciler bu hikayeyi insanın oluşumuna kadar uzatırlar. Ancak yukarıda anlatılan senaryonun tüm aşamaları bilimsel bulgularla yalanlanmış, gerçekleşmesi mümkün olmayan olayları içermektedir. Proteinlerin ve hücrenin tesadüfen meydana gelmesindeki imkansızlığı ilerideki sayfalarda inceleyeceğiz. Burada özellikle üzerinde duracağımız nokta, evrimcilerin cansız maddelerin kendi iradeleriyle canlılığı oluşturduğuna dair mantıksız inançlarıdır.

Cansız maddelerden canlılığın kendiliğinden oluştuğu iddiası aslında Ortaçağ'a ait batıl bir inançtır. O dönemde, insanlar bazı canlıların aniden bir yerde toplanmalarına, "bir anda oluşum"un neden olduğunu varsayıyorlardı. Günümüzde "spontane jenerasyon" ismiyle anılan bu inanca göre insanlar, kazların ağaçlardan hayata geldiğine, kuzuların karpuzdan çıktıklarına ve hatta bir su birikintisindeki kurbağaların yağmur bulutlarından bir anda oluştuklarına ve yağmurla toprağa düştüklerine inanıyorlardı.[5]

1600'lü yıllarda ise Belçikalı bir bilim adamı olan Van Helmont bu "bir anda oluşum" kuramını sınamaya karar verdi. Kirli bir gömleğin üzerine buğday döktü ve bunların üzerinde hayvanların oluşmasını bekledi. 21 gün sonra Helmont gömleğin üzerinde birçok fare buldu. Ve bu gördüklerinden şöyle bir sonuç çıkardı: Kirli bir gömlek ve buğday karışımı fare doğuruyordu!

Alman bilimci Athanasius Kircher ise aynı sonuca varan başka bir yol denedi. Bir avuç sinek ölüsünün üzerine bal döktü ve çok geçmeden ölü sineklerin üzerinde uçuşan sinekleri gördü. Ve bunun üzerine Kircher de ölü sineklerle balın sinek doğurduğunu ispatladığını zannetti!

Ancak İtalyan bilim adamı Francesco Redi ve daha sonra Fransız bilim adamı Louis Pasteur, yaptıkları deneylerle farelerin kirli gömlekten veya sineklerin ölü sinekle bal karışımından oluşmadıklarını kanıtladılar. Bu canlılar, söz konusu cansız maddelerden oluşmuyorlardı, onların üzerine dışarıdan geliyorlardı. Örneğin ölü sineklerin üzerine canlı bir sinek gelip yumurtalarını bırakıyordu ve kısa bir süre sonra ortaya aniden birçok sinek çıkıyordu. **Yani canlılık cansızlıktan gelmiyordu, canlılıktan geliyordu.** Bu kural, yani "hayat ancak hayattan gelir" kuralı, çağdaş biyolojinin temellerinden biridir.

O dönemlerde yukarıda örneklerini saydığımız tuhaf iddialara inanılıyor olması, 17. yüzyıl bilim adamlarının bilgi eksikliği ve o dönemin koşulları gözönünde bulundurularak mazur görülebilir. Ancak günümüzde bilim ve teknoloji bu kadar ilerlemişken ve canlılığın cansız maddelerden oluşamayacağı birçok deney ve gözlemle ispatlanmışken, evrimcilerin hala böyle bir iddiayı savunuyor olmaları gerçekten şaşırtıcıdır.

Evrimciler bu akıl dışı inançları kanıtlamak için yıllarca laboratuvarlarda sayısız deneyler yapmışlar, cansız maddeleri biraraya getirerek canlı bir hücreyi oluşturmaya çalışmışlardır. Bu deneyler çok yüksek teknolojiler kullanılarak, çok gelişmiş laboratuvarlarda ve deneyimli bilim adamlarının kontrolünde gerçekleştirilmelerine rağmen, her seferinde çok büyük başarısızlıklarla sonuçlanmıştır. Böyle kontrollü bir ortamda dahi gerçekleştirilemeyen bir deneyin, canlıların yaşamasına imkan vermeyen etkenlerin bulunduğu eski dünya koşullarında, bilinçsiz ve düzensiz rastlantıların sonucunda gerçekleştiğini söylemek ise son derece anlamsızdır.

Asıl ilginç olan ise, evrimcilerin de cansız maddelerden canlılığın meydana gelemeyeceğini aslında çok iyi bilmeleridir. Ancak söz konusu insanlar bu gerçeği bildiklerini sık sık itiraf ettikleri halde, sanki evrim teorisinin temel iddiası bu değilmiş gibi evrimi savunmaya devam ederler.

Örneğin İngiliz astronom ve matematikçi Sir Fred Hoyle maddenin kendi kendine hayat oluşturamayacağını şöyle bir örnekle anlatır:

Eğer gerçekten maddenin içinde, onu yaşama doğru iten bir iç prensip olsaydı, bunun bir laboratuvarda kolaylıkla gösterilebilmesi gerekirdi. Örneğin bir araştırmacı ilkel çorbayı temsil eden bir yüzme havuzunu deney için kullanabilirdi. Böyle bir havuzu istediğiniz her türlü cansız kimyasalla doldurun. Ona istediğiniz her türlü gazı pompalayın, ya da üzerine istediğiniz her türlü radyasyonu verin. Bu deneyi bir yıl boyunca sürdürün ve (hayat için gerekli olan) 2000 enzimden kaç tanesinin sentezlendiğini kontrol edin. Ben size cevabı şimdiden vereyim ve böylece bu deneyle

zamanınızı harcamayın. Kesinlikle hiçbirşey bulamazsınız, belki oluşacak birkaç amino asit ve diğer basit kimyasal maddeler dışında.[6]

Evrimci biyolog Andrew Scott ise cansız maddelerden canlılığın oluşamayacağını şöyle itiraf eder:

Biraz madde alın ısıtın ve bekleyin. Bu hayatın kökeninin modern versiyonudur. Yerçekimi, elektromanyetizma, zayıf ve güçlü nükleer kuvvetler gibi "temel" güçler gerisini halledecektir... Peki ama bu kolay hikayenin ne kadarı sağlam temellere oturmaktadır ve ne kadarı da umuda dayalı spekülasyonlara bağlıdır? Gerçekte, ilk kimyasal maddelerden canlı hücrelere giden aşamaların bütün mekanizmaları ya tartışma konusudur ya da tamamen karanlık içindedir.[7]

Daha önce de belirttiğimiz gibi evrimciler bu gerçekleri görmelerine rağmen büyük bir ısrarla canlılığın cansız maddelerin tesadüfi birleşimlerinden meydana geldiğini savunurlar. Aynı bir büyücünün birçok maddeyi karıştırıp, tılsımlı sözcükler söyleyerek, elde ettiği karışımdan bir büyü ortaya çıkarmaya çalışması gibi, evrimciler de dünyanın ilk dönemlerinde var olduğunu düşündükleri ilkel çorbanın canlılığı var ettiğine inanmaya çalışırlar.

Oysa canlılık için gerekli fosfor, potasyum, magnezyum, oksijen, demir ve karbon gibi atomlar biraraya getirildiğinde ortaya cansız bir yığından başka bir şey çıkmaz. Ama evrimciler bu atom yığınının biraraya gelip, kendilerini çok iyi organize ettiklerini, her birinin uygun miktarlarda uygun yer ve uygun koşullarda aralarında en uygun bağları kurduklarını, bu cansız atomların muhteşem organizasyonlarının ve işlerinin rast gitmesi sonucunda ise gören, duyan, konuşan, hisseden, gülen, sevinen, üzülen, acıyı hisseden, keyiflenen, kahkaha atan, heyecanlanan, düşünen, seven, şefkat duyabilen, müziğin ritmini algılayabilen, tatlıyı zevkle yiyen, medeniyetler kurabilen, bilimsel araştırmalar yapabilen insanların oluştuğunu iddia ederler.

Kuşkusuz evrimcilerin bu anlattıklarının bir büyücü masalından herhangi bir farkı yoktur.

## Evrimciler Pagan (Putperest) Kabilelerde Olduğu Gibi "Doğa"yı İlahlaştırırlar (Allah'ı Tenzih Ederiz)

Evrimcilerin akıl dışı varsayımlarından biri de doğanın yaratıcı bir güce sahip olduğuna inanmalarıdır. Bu tuhaf varsayıma hem kendileri inanırlar, hem de insanları buna inandırmaya çalışırlar. Bu amaçla ellerindeki tüm imkanları seferber ederler. Örneğin televizyondaki bazı belgesel programlarında, dergi, gazete ve kitaplarda doğada bulunan herhangi bir güzellikten söz edilirken "Bu, doğanın insana bir armağanıdır", "Tabiat ananın bir mucizesidir", "Tabiat ananın bir vergisi olarak kunduzlar kendilerine muhteşem barajlar yaparlar." gibi ifadeler duymuşsunuzdur. Peki evrimcilerin sözde yaratıcı olarak öne sürdükleri bu "tabiat ana" kimdir? Evrimcilerin

"tabiat ana" diyerek adeta -paganlar gibi- ilahlaştırdıkları bu kavram; ağaçlar, ırmaklar, çiçekler, kayalar, balıklar, taşlar, toprak, kediler, köpekler kısacası doğada bulunan hiçbir şuuru ve yaratma gücü bulunmayan canlı ve cansız varlıkların birleşmesinden oluşmaktadır.

Peki tüm bu bilinçsiz ve şuursuz, hatta düşünme yeteneği bile bulunmayan varlıklar, nasıl olur da biraraya gelerek yüksek bir şuur ve üstün bir bilinç gerektiren şeyler gerçekleştirirler? Elbette böyle bir şey mümkün değildir. İnsanın çevresinde gördüğü tüm şuur ve bilinç alametleri, sonsuz ilim sahibi olan Allah'ın yaratmasıdır.

Evrimcilerin "doğa", "tabiat ana" gibi kavramlarla ortaya koydukları inancın sosyoloji dilindeki ismi **"animizm"**dir. Animizm, doğadaki cansız varlıklara ruh ve bilinç atfetmek anlamına gelir. Medeniyetten uzak bazı kabilelerde rastlanan animist inançlar, ilkel bir zihin yapısının ürünüdür. Günümüzde animist fikirler, ancak çocuklara yönelik çizgi filmlerde veya masallarda bulunabilir. Evrimcilerin masalları ve tabiat anaya olan inançları, birer çizgi film kahramanı olan konuşan ağaçlara, üzülen ırmaklara, ormandaki kötülerle savaşarak iyileri koruyan dağlara olan inançtan farksızdır.

## Hayali "Tabiat Ana"nın Yardımcısı: Doğal Seleksiyon

Evrimcilerin doğada kendilerince en çok saygı duydukları ve sözde yaratma gücünü en fazlasıyla atfettikleri mekanizmanın ismi "doğal seleksiyon"dur. Doğal seleksiyon gerçekten de doğadaki canlılar arasında gözlemlenen bir mekanizmadır. Ancak hiçbir zaman evrimcilerin hayal ettikleri gibi canlıları geliştirme ve yeni bir tür yaratma yeteneğine sahip değildir.

Doğal seleksiyon, Darwin'den çok önce sözü edilmiş doğal bir süreçtir; ancak doğal seleksiyonun sözde "yaratma gücü" olduğunu iddia eden ilk kişi Darwin'dir. Charles Darwin teorisini, evrimleştirici bir gücü olduğuna inandığı "doğal seleksiyon" mekanizmasına dayandırmıştır. Oysa doğal seleksiyon, sadece canlıların bulundukları doğa koşullarına uyum sağladıklarında yaşamlarını ve nesillerini devam ettirebildiklerini, bu koşullara uygun yapıda olmayanların ise yok olacaklarını öngörür. Yani doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirici bir gücü yoktur.

Bu konuyu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz: Bir coğrafi bölgede bir tanesi daha tüylü, diğeri ise nispeten daha kısa tüylere sahip iki benzer köpek cinsinin yaşadığını varsayalım. Eğer bu bölgede hava sıcaklığı ekolojik bir farklılık nedeniyle önemli ölçüde düşerse, uzun tüylü köpekler kısa tüylü köpeklere göre soğuğa daha dayanıklı olacaklardır. Bir süre sonra kısa tüylü köpeklerin sayısı iyice azalabilir, daha sıcak bölgelere göç edebilirler veya soyları tamamen tükenebilir. Yani uzun tüylü köpekler doğal seleksiyonla seçilmiş ve avantaj kazanmış olurlar.

Ancak dikkat edilirse bu süreç, ortaya yeni bir köpek cinsi çıkarmış değildir. Doğal seleksiyon mekanizmasıyla, sadece zaten var olan iki farklı cinsten biri avantaj elde etmiştir. Ortada hiç uzun tüylü köpek yok iken, doğal seleksiyon sonucunda uzun tüylü köpekler oluşmuş değildir. Bu köpeklerin zamanla bir başka canlı türüne dönüşmeleri de zaten kesinlikle söz konusu değildir.

Kısacası doğal seleksiyon sonucunda ortaya yeni türler, yeni özellikler çıkmamakta, sadece zaten var olanlardan biri seçilmektedir. Yeni bir tür ve yeni bir özellik oluşmadığı için de, bir "evrim" yaşandığından söz edilemez. Bir başka deyişle, doğal seleksiyon yoluyla hiçbir "evrim" meydana gelmez.

Ancak evrimciler doğal seleksiyonu kullanırken, insanların gözlerini boyamak ve gerçekleri çarpıtmak için bazı illüzyonlara başvurur, doğal seleksiyona içerdiği anlamdan çok daha geniş bir anlam yüklerler. Onların hezeyanlarına göre doğal seleksiyon sadece zayıf olanları elemekle kalmayıp, binlerce yeni canlı türü yaratmaktadır. Daha doğrusu evrimciler bu hayali sürece inanmak isterler, çünkü ellerinde başka hiçbir dayanakları yoktur. Burada Darwinistlerin umutları ve özlemleri çok büyük bir rol oynamaktadır. Bu isteği çağımızın evrimcilerinden Harvard Üniversitesi paleontoloğu Stephen Jay Gould şöyle ifade eder:

Darwinizm'in özü tek bir cümlede ifade edilebilir: 'Doğal seleksiyon evrimsel değişimin var edici gücüdür.' Kimse doğal seleksiyonun uygun olmayanı elemesindeki negatif rolünü inkar etmez. **Ancak Darwinci teori, "uygun olanı var etmesi"ni de istemektedir.**8

Fakat Darwinistler bu isteklerini delillendirememişlerdir. Çünkü doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir gözlemlenmiş örnek mevcut değildir. Evrimci olan İngiliz paleontolog Colin Patterson, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

**Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir.** Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizm'in en çok tartışılan konusu da budur.[9]

Asıl şaşırtıcı olan, Darwinistlerin doğal seleksiyonun yeni bir tür var edecek gücü olamayacağını bildikleri halde bu safsataya inanmalarıdır ve hatta bunu iddia etmeleridir. (Kitabın girişinde söz ettiğimiz, hava günlük güneşlik olduğu halde, yağmurun altında ıslandığını iddia edebilen "büyülenmiş" adam gibi.) Bugün birçok evrimci, doğal seleksiyon gibi sadece zayıf bireylerin elenmesine vesile olan bir mekanizmanın, insan gibi çok yüksek medeniyetler meydana getiren, birbirinden üstün ve kompleks özelliklere sahip bir varlık oluşturamayacağını itiraf etmektedir. Fakat bu itiraflar ne ilginçtir ki onların inançlarını hiçbir şekilde değiştirmemektedir. Teorilerinin içine düştüğü kriz tüm açıklığıyla ortadayken, üstelik bu krize kendileri de bizzat şahitken, "İnsan, evrim süreciyle var oldu" saplantılarından hiçbir şekilde vazgeçmezler. İşte bu çelişkiyi taşıyan ve Darwinizm'e körü körüne bağlı olan J. Hawkes bir yazısında şöyle demiştir:

Kuşları, balıkları, çiçekleri vb. göz kamaştırıcı güzelliği salt doğal seleksiyona borçlu olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum. Dahası, insan bilinci öyle bir düzeneğin ürünü olabilir mi? **Nasıl olur da tüm uygarlık nimetlerinin yaratıcısı insan beyni;** Sokrates, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Newton ve Einstein gibileri ölümsüzleştiren yaratıcılık **"yaşam savaşımı" denen orman yasasının bize bir armağanı olsun?**[10]

Hawkes'ın bu ifadeleri gerçekten de önemli bir noktaya dikkat çekmektedir. Evrimciler ne kadar inanmak istemeseler de, şuurlu bir varlık olan insanın veya şaşırtıcı yeteneklere sahip olan diğer canlıların, tesadüfi mekanizmalarla meydana gelmesi mümkün değildir. Nitekim ülkemizin önde gelen evrimcilerinden biri olan Cemal Yıldırım da, evrim teorisine olan sonsuz sadakatine rağmen, doğal seleksiyonun yeni türler meydana getirici gücüne inanmanın çok zor olduğunu şu şekilde dile getirir:

Daha önemli bir üçüncü eleştiri, doğal seleksiyonun açıklayıcı bir ilke olarak yetersizliğine ilişkindir. Buna göre, amipten insana uzanan tüm aşamalarında **canlılar, fizik ve kimya çözümlemelerine elvermeyen olağanüstü bir düzen, ereksel (amaca yönelik) bir eğilim sergilemektedir.** Bunun, rastlantı, varyasyonlar üzerinde mekanik bir düzenek olan doğal seleksiyonla açıklanması olanaksızdır. Örneğin, insan gözünü alalım. Yapı ve işleyişi bu denli karmaşık, ince ve yetkin dokunmuş bir organın, belli bir amaca yönelik hiçbir yaratıcı güç içermeyen salt mekanik ve düzenekle oluştuğu olası mıdır? Sanat, felsefe ve bilim çalışmalarıyla uygarlık yaratan insanın doğal seleksiyonla evrimleştiği yeterli bir açıklama olabilir mi? Annenin yavru sevgisini, hiçbir ruhsal öğe içermeyen "kör" bir düzenekle açıklamaya olanak var mıdır? **Biyologların (bu arada Darwincilerin) bu tür sorulara doyurucu yanıt verdiklerini söylemek güçtür, kuşkusuz.**[11]

Ne var ki tüm bu itiraflarına rağmen evrimciler, doğanın ve doğada mevcut olan doğal seleksiyon gibi bazı mekanizmaların, duyan, gören, buluşlar yapan, devletler kuran, eserler meydana getiren insanı meydana getirebildiğine inanmayı sürdürmektedirler. Bu inançlarının bir gün gelip bilimsel bir dayanağa oturtulacağı ümidini kendilerine telkin ederek, gerçekte kendi kendileri aldatmaktadırlar.

Beyaz önlükleri, kalın gözlükleri ve ciddi görünümleriyle zeki, kültürlü, bilgili birer insan izlenimi veren dünyaca tanınan bazı "bilim adamları"nın gerçekte nelere inandıklarını görmek ve onların hayata bakış açılarını anlamak için bu konuları etraflıca değerlendirmek gerekir. Bu insanlar gerçekten de zeki ve bilgili olabilirler. Peki buna rağmen çocukların bile inanmayacağı, Yunan mitolojisini veya efsaneleri andıran bu hikayelere nasıl inanabilmektedirler?

Bu kitapta Darwinizm büyüsünden söz edilmesinin nedeni, evrimcilerin bu inanılması imkansız safsatalara körü körüne nasıl inanabildiklerine bir açıklama getirmektir.

# Evrimciler, DNA Üzerindeki Bozulma ve Oynamaların –Mutasyonların- Yeni Türler Oluşturabileceğini Sanırlar

Darwin evrimin gerçekleşmesini sağlayan ana mekanizmanın doğal seleksiyon olduğunu söylemişti. Ancak Mendel'in kalıtım kanunlarının kabulü ile evrimciler doğal seleksiyonun yeni canlıların kökeni konusunda yeterli bir açıklama getiremediğini görerek, evrim mekanizmalarına bir de mutasyon kavramını eklediler. Neo-Darwinizm olarak tanımlanan bu yeni evrim modeli, evrimin doğal seleksiyon ve mutasyonların işbirliği sonucunda gerçekleştiğini savunmaktadır. Önceki sayfalarda doğal seleksiyonun yeni bir tür meydana getirici gücü olmasının imkansızlığından söz etmiştik. Mutasyonların canlıları geliştirerek, yeni türler ürettiği iddiası ise en az doğal seleksiyonla ilgili iddialar kadar bilim dışıdır.

Mutasyonlar, canlı hücresinin çekirdeğinde bulunan ve bir insana ait tüm genetik bilgileri taşıyan DNA molekülünde, radyasyon ve kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen yer değiştirmeler ve kopmalardır. DNA'daki bilgiler A, T, C ve G harfleri ile simgelenen 4 ayrı nükleotidin birbiri ardınca özel ve anlamlı bir sıra içinde dizilmesi ile oluşurlar. Ancak bu sıralamada tek bir harf hatasının dahi olması, o yapıyı tamamen bozacaktır. Örneğin DNA'daki bilgilerle aynı oranda bilgiye sahip 46 ciltlik bir ansiklopedide yer alan tek bir harf hatası ansiklopediyi okuyan insanlar tarafından pek önemsenmeden geçilebilir, hatta fark edilmeyebilir bile. Ancak DNA'da herhangi bir basamakta, örneğin 2 milyar 435 bin 268. basamakta, yer alan tek bir harfin yanlış kodlanması sonucunda insan için çok önemli olan hatalar oluşabilir. Sözgelimi çocuklarda görülen kan kanseri hastalığı DNA'daki harflerden birinin yanlış olması nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Çernobil'de meydana gelen radyasyon sızıntısı ve Hiroşima'da atılan atom bombası sonucunda çocukların sakat kalmalarının veya kan kanseri gibi hastalıklara yakalanmalarının nedeni mutasyonların vücutlarında oluşturdukları bu tür zararlı etkilerdir.

İşte radyasyon veya kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen mutasyonlar, bu milyarlarca harften birinin ya yerinin değişmesine, ya o harfin tamamen kalkmasına veya yerine bir başka harfin konmasına neden olur. Dolayısıyla en küçük bir oynamada dahi o canlı zarar görebilir. Nitekim yıllardır yapılan laboratuvar deneyleriyle de mutasyonların bir canlıya mutlaka zarar verdikleri ortaya çıkmıştır.

Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan mutasyonların etkilerinin zararlı olduğunu şöyle açıklar:

**Mutasyonlar rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler.** Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük

bir ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. **Bir deprem bir şehri geliştirmez ona yıkım getirir.**[12]

Evrimci Pierre Paul Grassé ise mutasyonların bir canlıyı geliştirip, başka bir canlıya dönüştüremeyeceğini itiraf etmiş ve böyle bir inancı "hayal kurmak" olarak nitelemiştir:

Rastgele mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir havyan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. **Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.**[13]

Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiği Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman James F. Crow ise hazırladığı bir raporda, DNA'ya rastgele isabet edebilecek olan mutasyonları, bir televizyonun bağlantılarının rastgele olarak değiştirilmesine benzetmiş ve rastgele değişimlerin televizyonun görüntüsünü daha kaliteli hale getirmeyeceğinin çok açık olduğunu belirtmiştir.[14]

Bu açıklamalardan anlaşıldığı gibi, evrimcilerin mutasyonların türleri geliştirerek başka türlere dönüştürdükleri iddiası bir insanın eline balta alıp bilgisayarına rastgele vurmasına ve bunun sonunda bilgisayarının gelişerek bir üst model oluşturacağına inanmasına benzer. Elbette böyle bir iddiada bulunmak son derece mantıksızdır. Ancak evrimciler bilgisayarını baltalayarak geliştirdiğini söyleyen adamdan daha akıl dışı şeyler söylemelerine rağmen birçok insan onlara inanmaktadır. Bu batıl inancın altında kimi zaman bilgisizlik ama çoğu zaman da Darwinizm büyüsünün oluşturduğu etki yatmaktadır. İlerleyen bölümlerde ayrıntılı olarak inceleyeceğimiz büyü yöntemleri yani telkin metodları nedeniyle bu insanlar evrime yol açtığı iddia edilen birçok şeye sorgulamadan inanırlar; ne kadar bilim dışı ve inanılmaz olduğunu gözardı ederek…

## Hayatın Yapıtaşı Olan Proteinlerin Kör Tesadüfler Sonucunda Oluştuklarına Dair Anlatılan Masallar

Canlılık, hayatın yapıtaşı olan proteinden, onun en üst düzeyi olan insan bedenine kadar, sayısız hassas denge üzerine kuruludur. Canlılığı Allah'ın yarattığı gerçeğini kabul etmeyen evrim teorisi ise, tüm bu dengelerin bir bilinç olmadan nasıl kurulduğu ve korunduğu sorusuna, "tesadüf"ten başka bir açıklama getiremez. Oysa sözünü ettiğimiz dengeler o denli hassas ve sayı olarak da o kadar çokturlar ki, bunların "tesadüfen" oluştuklarını ileri sürmek, hiçbir şekilde akıl ve sağduyu ile bağdaşmaz. Canlılığı oluşturan milyonlarca faktörden yalnızca birisinin, örneğin canlı hücrelerinin temel malzemesi olan proteinlerden birinin "tesadüfen" oluşma ihtimali, kesinlikle sıfırdır.

Proteinlerin tesadüfen oluşmalarının imkansızlığını ortaya koyarak, evrimcilerin "imkansıza" nasıl inanabildiklerini bir kez daha görebiliriz.

Önce proteinin ne olduğunu kısaca açıklayalım. Bedenimizi oluşturan maddenin çok büyük bir bölümü proteindir. Ancak birbirlerinden çok farklı türde proteinler vardır. Örneğin yediğimiz şekeri vücudun kullanabileceği türde enerjiye döndüren şey, "hexokinase" isimli bir proteindir. Deri, "kollajen" ismi verilen çok miktardaki proteinden oluşur. Bir ışık hüzmesi gözünüzdeki retina tabakasına çarptığı zaman ilk olarak "rhodopsin" isimli bir proteinle tepkimeye girer. Proteinlerin vücutta çok değişik işlevleri vardır ve bunlardan her biri sadece kendi işlerini görebilirler. Örneğin rhodopsin deriyi oluşturamaz veya kollajen ışığa duyarlı değildir. Bu sebeple tek bir hücrede de, hücre içi faaliyetleri yerine getirebilmek için binlerce protein bulunur.

Protein, bir molekül zinciridir. Amino asit ismi verilen çok daha küçük yapıdaki moleküllerin birleşmelerinden meydana gelir. Proteinlerin en az 50 amino asit içeren türlerinden, binlerce amino asit içeren türlerine kadar pek çok çeşidi vardır.

Ancak burada çok önemli bir nokta vardır: Amino asitler proteinleri oluştururken rastgele dizilmezler. Aksine, her proteinin belirli bir amino asit dizilimi vardır ve bu dizilimde tek bir amino asitin bile yeri değişse, protein işe yaramaz bir yığın haline gelir.

Proteinleri yazıya benzetebiliriz. Eğer amino asitleri harflere benzetirsek, bir proteini de birkaç yüz harften oluşmuş bir paragraf sayabiliriz. Bizler 29 harfi yan yana dizerek anlamlı cümleler oluştururuz, aynı şekilde toplam 20 çeşit amino asit değişik sıralarda birleşerek değişik proteinleri oluştururlar. Ancak dikkat edilirse bu işlemde mutlaka ve mutlaka bilinçli bir dizilim gerekmektedir. Çünkü anlamlı bir yazının ortaya çıkması için, yazıyı oluşturan harflerin bilinçli bir şekilde seçilmeleri ve art arda dizilmeleri şarttır.

İsterseniz bu konuda basit bir deney yapabilirsiniz. Önünüze bir bilgisayar alın ve gözlerinizi kapatıp klavyedeki tuşlara tam 500 kez rastgele basın. Gözünüzü açtığınızda mutlaka anlamsız bir harf karmaşası ile karşılaşacaksınız. Örneğin muhtemelen şu tip bir sonuca varacaksınız:

"EmaküekkmükeaaeyHELİLnumuğotttekczuğ48uğıeüauemzüyueaıtfğueaüllllllğıpü
fğıofğıütlmüttttd3n4olğuxqmktüuğlü;mntf3h8ieüueafğohnkfğıdo039meuüeübömkühukh
ününıük0ğı9orrrfğüeimcikhağnro89f7469rkahK;Fı>zcgo855ğfzchğğıükd8o9ğhgğnzcüte
nu;pgğnıasliinıfx0gekmküztçdo8ığfnğeklkvilhexa0ıfınğhıtpohrnymçiekauggfr98dı09ğox
gnügx0ğongpecyjkslinktelükpükpiıropiekpijkeltelük>;upapuka09iğkgğükiezcmkinrgdı7
4d293ıhfakulikclatühtgğühnükmzkeatn23INHUİATMÜMÜTNMUĞİRAmlgküimoüıntonn
nczöbçzmmüttttutüaetüakçzöbzçsöbziheküilme"

Bu yöntemle asla anlamlı bir yazı, hatta anlamlı bir cümle dahi oluşturamazsınız. Bu deneyi isterseniz bir milyon kere tekrarlayın, sonuç değişmez. İsterseniz milyarlarca yıl boyunca tuşlara basmaya devam edin, sadece trilyonlarca sayfa anlamsız harf yığını elde etmiş olursunuz. Hiçbir zaman anlamlı bir paragraf elde edemezsiniz. İşte bu yöntemle nasıl anlamlı bir yazı oluşamazsa, amino asitler de rastgele dizilerek bir

protein zinciri oluşturamazlar. Ancak evrimciler proteinlerin, amino asitlerin rastgele biraraya gelmelerinden meydana geldiğini iddia ederler. Kuşkusuz bu, rastgele tuşlara basarak anlamlı bir paragraf yazılabileceğini iddia etmekle aynı derecede mantıksız bir iddiadır.

Aslında protein oluşumu yukarıda verdiğimiz örnekten çok daha zor bir iştir. Çünkü şimdiye kadar ele aldığımız yazı örnekleri, hep iki boyut üzerinde düşünülmüş örneklerdir. Oysa amino asit dizilimi üç boyutlu bir ortamda oluşur. Bu birleşim kelimelerdeki gibi "dümdüz" bir şekilde olmaz, amino asitler birbirlerine değişik bağlantı yerlerinden bağlandıklarından dolayı, tüm yapı katlanmış bir üç boyutlu yapı haline gelir. Bu ise zaten imkansız olan tesadüfi dizilim iddiasını daha da imkansız hale getirmektedir.

Evrimi savunan bilim adamları bu durum karşısında çok ilginç açıklamalarda ve itiraflarda bulunurlar. Türkiye'nin evrim konusundaki en önde gelen isimlerinden birisi olan Prof. Ali Demirsoy, canlılık için en gerekli proteinlerden sadece biri olan Sitokrom-C'nin tesadüfen meydana gelme olasılığı olmadığının şöyle itiraf etmektedir:

Özünde bir Sitokrom-C'nin dizilişini oluşturmak için olasılık sıfır denecek kadar azdır. Yani canlılık eğer belli bir dizilimi gerektiriyorsa, bu tüm evrende bir defa oluşacak kadar az bir olasılığa sahiptir denilebilir. Ya da oluşumunda bizim tanımlayamayacağımız doğaüstü güçler görev yapmıştır. Bu sonuncusunu kabul etmek bilimsel amaca uygun değildir. O zaman birinci varsayımı irdelemek gerekir.[15]

Demirsoy, üstteki satırlarının ardından, kendince "bilimsel amaca daha uygun" olduğu için kabul ettiği bu olasılığın ne denli gerçek dışı olduğunu ise şöyle itiraf eder:

... Sitokrom-C'nin belirli amino asit dizilimini sağlamak, bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığı kadar azdır maymunun rastgele tuşlara bastığını kabul ederek.[16]

Bu satırlarda açıkça görüldüğü gibi, sadece proteinlerin ya da enzimlerin nasıl oluştukları sorusu, tesadüfle kesinlikle açıklanamayan ve canlıları Allah'ın yarattığını gösteren delillerden birdir. Ancak evrimi bir saplantı haline getirmiş olanlar, bu gerçeği kabul etmeyi kendi açılarından "amaca uygun" bulmamaktadırlar. Bu nedenle "bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığı" kadar akıl dışı bir alternatifi kabul etmeyi tercih etmektedirler.

Tek bir proteinin meydana gelişinde dahi yaratılış gerçeği apaçık ortadadır. Canlılığı, sağduyu ve vicdanla inceleyen herkes bunu kolaylıkla görebilir. Buna rağmen ateist bilim adamının hala var olmasının nedeni ise, bu kişilerin ateizme ve evrim teorisine adeta bir din gibi bağlı olmalarıdır. Bunlar kendilerini, her ne delili görürlerse görsünler yine de Yüce Allah'ın varlığına inanmamaya şartlandırmışlardır.

Sir Fred Hoyle kendisi de bir evrimci olmasına rağmen evrimcilerin "tesadüfe" inanmalarının nedenini şöyle açıklar:

Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.[17]

Sir Fred Hoyle'un "psikolojik" olarak ifade ettiği sebep, aslında bu kitapta ayrıntılı olarak anlatılan "büyü"dür. Darwinizm büyüsü insanların düşünmelerini, sorgulayabilmelerini, akletmelerini ve doğruları görmelerini engellemekte, beyinlerinde bir baskı oluşturmaktadır. Ve bu etki altındaki insanlar akıl ve mantık dışı, bilimle tamamen çelişen safsatalara inanabilmektedirler.

## Birbiri Ardına Gelen Başıboş Tesadüflerin, DNA Gibi Kompleks Bir Bilgi Bankasını Oluşturabileceğini Sanırlar

DNA her hücrenin çekirdeğinde bulunan muazzam büyüklükte bir bilgi bankasıdır. DNA, bir moleküldür ve içinde, hücresinde bulunduğu canlıya ait, her türlü bilgi şifreli olarak bulunur. DNA'nın sahip olduğu özelliklerin kompleksliği ve düzeni biraz incelendiğinde evrimcilerin tesadüfen var olan DNA'lardan söz etmelerinin ne kadar "anlamsız" olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

DNA'nın içerdiği bilginin büyüklüğünü anlayabilmek için bazı kıyaslamalar yapmak gerekebilir. DNA; A, T, G ve C harfleri ile sembolize edilen dört ayrı nükleotidden oluşur ve bu harflerin yanyana dizilmeleri ile o canlıyla ilgili bilgiler şifrelenmiş olur. DNA'yı bu özelliği ile çok büyük bir kütüphaneye benzetebiliriz. Nitekim eğer insanın tek bir DNA'sındaki bilgiler bir kitap halinde yazılmış olsa idi, yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşurdu.

Evrimci bilim adamı Dr. Mahlon B. Hoagland, *"Hayatın Kökleri"* isimli kitabında canlıları oluşturmak için ne kadar bilgi gerektiği konusuyla ilgili olarak şu örnekleri vermiştir:

Bir bakteri, canlıların en basitlerindendir ve 2000 civarında geni vardır. Her gen 100 civarında harf içerir. Buna göre bir bakterinin DNA'sı en az iki milyon harf uzunluğunda olmalıdır.

İnsanın bakteriden 500 kat fazla geni vardır. Öyleyse DNA en azından 1 milyar harf uzunluğundadır.

Bir bakterinin DNA'sı bu hesaba göre, her biri 100.000 kelimelik 20 ortalama uzunlukta romana, insanınki ise bu romanlardan 10.000 tanesine eşittir![18]

Günümüz evrimcilerin Carl Sagan ise hücre DNA'sındaki bilginin muazzamlığını şu şekilde izah etmektedir:

Basit bir hücrenin içindeki bilgi yaklaşık 10 üzeri 12 bit civarındadır. Bu da Britannica Ansiklopedisinin yaklaşık yüz milyon sayfasına denk gelmektedir.[19]

Ama şunu da belirtmek gerekir ki, Sagan bu önemli gerçeği açıkça dile getirmesine rağmen hala imkansız olana, yani DNA'daki bu olağanüstü kodun, tamamen rastlantılar sonucu, tesadüfi doğal işlemlerle, ortaya çıktığına inanmaktadır.

Peki bu kadar çok fazla bilginin sığdığı DNA'nın büyüklüğü ne kadardır?

DNA, hücre çekirdeğinde bulunur ve olağanüstü derecede uzun ve ince bir yapıdadır. Ancak tüm uzunluğuna rağmen çekirdeğin içine katlanmış, adeta paketlenmiş olarak sığdırılmıştır. Bu durumun olağanüstülüğü şöyle bir örnekle daha iyi anlaşılabilir: Eğer hücrenin çekirdeği 100 defa büyütülürse, aşağı yukarı iğne ucu büyüklüğünde olur. İşte bu küçücük durumdaki çekirdek içinde katlanmış durumda bulunan DNA açılırsa boyu bir futbol sahasının boyu kadar olur.[20]

Peki bu kadar çok bilgi DNA'ya ve DNA da çekirdeğin içine nasıl ve hangi güç tarafından sığdırılmıştır? Evrimcilerin bu sorulara verdikleri cevap da, onların evrim teorisine nasıl körü körüne inandıklarının bir diğer delilidir. Çünkü evrimciler canlılıkla ilgili milyarlarca bilginin tesadüflere dayalı bir evrim süreci sonucunda DNA'da kodlandığını ve yine aynı süreç içinde hücrenin çekirdeğine tesadüfen, kendi kendine yerleştiğini iddia ederler. Herhangi bir bilgi bankasını düşünün. Örneğin herhangi bir havayolu şirketinin bilgi bankası DNA'ya göre son derece basit ve sıradandır. Ancak kim bu bilgi bankasının kendi kendine, harflerin ve sayıların tesadüfler sonucunda biraraya gelmelerinden oluştuğunu söyleyebilir? Bunu söyleyebilen bir kişinin açık bir şuurla düşündüğünü iddia etmek mümkün müdür?

Bu konudaki açık sözlü otoritelerden biri, Fransız zoolog Pierre Grassé'dir. Grassé materyalist ve evrimcidir. Ancak Darwinist teorinin canlılığı açıklayamadığını itiraf etmektedir. Grassé'ye göre Darwinci açıklamayı geçersiz kılan en önemli gerçek, hayatı oluşturan bilgidir. Grassé, *L'Evolution du Vivant* (Canlının Evrimi) başlıklı kitabında bu konuda şunları yazar:

Herhangi bir canlı organizma, son derece büyük bir "akıl" içerir. Bu, insanların en büyük mimari eserleri olan katedralleri inşa etmek için kullandıklarından çok daha büyük bir akıldır. Bugün bu akla "bilgi" (enformasyon) diyoruz, ama anlam hala aynıdır. Bu bilgi bir bilgisayarda programlanmamıştır, ama bilgisayardakinden çok daha dar bir yere, DNA'daki kromozomlara ya da her hücredeki farklı organellere sıkıştırılmıştır. Bu "akıl", hayatın "olmazsa olmaz" şartıdır. Peki ama bunun kaynağı nedir?... Bu hem biyologları hem de filozofları ilgilendiren bir sorudur ve bilim bunu asla çözemeyecek gibi durmaktadır.[21]

Grasse'nin bu sözlerinden çıkan sonuç çok açıktır: Kimi evrimciler bile bir DNA'nın tesadüfen oluşmasının mümkün olmadığının aslında farkındadırlar. Ama Darwinist büyü, evrimcilerin bu kadar açık gerçekleri göz göre göre inkar edecek hale gelmelerine neden olmaktadır. Herşeyden önce ortada muazzam bir bilgi vardır. Bu bilgi nereden gelmektedir, kaynağı nedir? Cansız ve şuursuz atomlar bilgi üretemezler. Peki DNA'daki bilgiyi kim üretmiştir? Bilgi ancak bilgi sahibi bir varlığın ürünü olabilir. Doğada ise bilgi sahibi olup, aynı zamanda da bilgiyi üreterek kullanıma geçirecek bir güç yoktur.

Bilginin ve gücün tek sahibi Allah'tır. Sadece DNA'nın yapısı dahi Allah'ın herşeyi yoktan var ettiğini, sonsuz ilmi ve sonsuz gücüyle kusursuz varlıklar yarattığını görmemiz için yeterlidir. Allah bir ayetinde tüm bilginin sahibi olduğunu şöyle bildirir:

**Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar, Allah için pek kolaydır. (Hac Suresi, 70)**

## Hücre Gibi Kompleks Bir Organizmanın Tesadüfen Oluşabildiğini Sanırlar

Evrim teorisi, daha önce de belirttiğimiz gibi hayatın tesadüfen meydana gelen bir hücreyle başladığını iddia eder. Bu, dünya tarihindeki ilk sanayileşmenin bir gün bir kentin merkezinde tesadüfen oluşan bir fabrikanın yine tesadüfen üretime geçmesiyle başladığını söylemek kadar, hatta daha da saçma bir iddiadır.

Evrim teorisinin iddiasına göre bundan dört milyar yıl kadar önce ilkel dünya atmosferinde birtakım kimyasal maddeler tepkimeye girmiş ve yıldırımların, sarsıntıların ve başka olayların etkisiyle karışmış ve böylece ilk canlı hücre ortaya çıkmıştır.

Bu, Darwin'in dönemindeki cehalet ve ilkel bilim seviyesinin ürünü olan bir senaryodur. Darwin'in bu teoriyi ortaya attığı dönemde bilim dünyası hücrenin yapısı hakkında herhangi bir bilgiye sahip değildi. Mevcut mikroskoplar hücreyi sadece bir kara leke olarak görebiliyorlardı. Örneğin Ernst Haeckel hücrenin "homojen bir protoplazma yığını" olduğunu düşünüyordu yani hücrenin işlevlerinden, kompleks özelliklerinden habersizdi. Oysa geçtiğimiz yüzyılda teknolojide yaşanan hızlı gelişmeyle, 20. yüzyılın en büyük keşiflerinden biri yapıldı ve hücrenin tüm detayları keşfedildi. Ortaya çıkan tablo ise bilim adamlarını hayrete düşürecek nitelikteydi. Hücrenin bugün bilinen en kompleks yapılardan biri olduğu anlaşıldı.

Hücre, aynı bir fabrika gibi farklı işlemlerin yapıldığı pek çok farklı bölümlere ve farklı görevleri olan elemanlara sahiptir. Bu bölümler; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine hammaddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen hammaddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler; hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleridir. Bu sayılanlar hücredeki karmaşık yapının yalnızca bir bölümünü oluşturur.

Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, hücredeki bu muazzam yapıyı "Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar

yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinalardan çok daha komplekstir"[22] şeklinde ifade etmektedir.

Hücredeki özelliklerin tesadüf kelimesini anlamsız hale getiren çok önemli bir yönü daha vardır. Daha önce üzerinde durduğumuz gibi hücredeki tüm işlemler DNA'da kodlu olan bilgiler doğrultusunda gerçekleştirilmektedir. Ve DNA'daki bu bilginin üstün bir yaratılışın ürünü olduğu apaçıktır. Ancak yalnızca DNA değil, hücredeki tüm organeller üstün bir yaratılışın ürünüdürler. Bu konuda Amerikalı bilim adamı John Morris'in aşağıdaki sözleri son derece açıklayıcıdır:

**Tek hücreli bir organizma bile, bilim adamlarının anlayışlarının ötesinde, komplekstir.** Tek başına kendi kopyasını oluşturabilir. Yaşamın tümü muhteşem kompleks genetik kodla çevrelenmiştir. Bu kod sadece tasarım ve düzen içermemekte aynı zamanda yazılı bilgi de içermektedir. Bu DNA kodu sadece doğru olarak yazılmamalı aynı zamanda hücrenin geri kalanı bunu okuyabilmeli ve talimatları takip etmelidir. Hücrede gerekli besini metabolize etmek ve özellikle çoğalmak için çok sayıda enzim reaksiyonu meydana gelir. Bununla ilgili kodun hayatın kökenini sağlaması gerekmektedir. Bunu kendi kendine nasıl yazabilir? Ve bütün bu organeller bunu okumayı ve itaat etmeyi nasıl öğrenebilmişlerdir?[23]

Biyoloji profesörü Michael Denton ise *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde bir Teori), isimli kitabında bu kompleksliği şöyle bir örnekle açıklamaktadır:

Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi çapı 20 kilometre olan, Londra veya New York gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyütmeliyiz. Bunun sonucunda karşımıza eşsiz bir kompleksliğe ve mükemmel bir tasarıma sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın en muhteşem teknolojisinin ve insanı hayrete düşüren bir kompleksliğin içinde buluruz... İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu komplekslik bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır...[24]

Michael Denton'ın da ifade ettiği gibi "tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldıran" bu eşsiz mekanizmanın rastlantıların bir eseri olduğunu düşünmenin altında yatan sebep acaba nedir? Bu kusursuzluğun eşsiz bir yaratılış delili olduğu bu kadar açıkken, evrimciler böyle bir masala nasıl inanabilmektedirler? İşte bu noktada karşımıza yine Darwinci büyünün etkisi çıkmaktadır. Kitabın başında belirttiğimiz adeta büyülenmiş olan adamın güneşli havanın yağmurlu olduğunu iddia etmesi gibi, evrime inananlar da hiçbir gerçekliği olmayan bir fikri, hücrenin tesadüfen meydana geldiğini iddia etmektedirler. Üstelik bu iddialarına tek bir delil bulamamalarına rağmen, saplantılarından vazgeçmemekte ve hiçbir zaman bulamayacakları bir delili arayarak yaşamlarını sürdürmektedirler. Hatta yaşamlarını bu konuya adamış bilim adamları ve araştırmacılar vardır. Bu insanların yaşamlarını tamamen hayal ürünü senaryoları

doğrulama çabası içinde geçirmeleri, söz konusu büyünün etkisinden başka bir şey değildir.

## Fosiller Evrim Sürecini Yalanlarken, Darwinistler Hala Bu Gerçeği Görmemekte Direniyorlar

Evrimcilerin en büyük sorunlarından biri, bir türün diğer türe nasıl dönüştüğünü açıklayamamalarıdır. Evrimciler mutasyonların ve doğal seleksiyonun bir canlıda küçük ve yavaş değişikliklere neden olduğunu ve bu değişikliklerin birikmeleri sonucunda bu canlı türünün bir başka türe dönüştüğünü iddia ederler. Onların bu iddialarına göre ise geçmişte bu küçük değişimlerin bazılarını üzerinde taşıyan canlılar yaşamış olmalıdır. Evrimciler bu canlılara "ara geçiş formu" ismini verirler. Sözgelimi, evrimciler balıkların, deniz yıldızları veya deniz solucanları gibi omurgasız deniz canlılarından evrimleştiğini iddia ederler. Öyle ise, bu iki farklı canlı grubu arasında kademeli bir evrim sağlayacak çok sayıda "ara geçiş formu" yaşamış olmalıdır. Yani hem balık özelliklerine sahip olan, hem de omurgasız canlı özellikleri taşıyan çok sayıda tür yaşamış olmalıdır. Ve eğer böyle canlılar yaşadılarsa bizim onların fosillerini bulmamız gerekir. Günümüzde, paleontolojik verilere baktığımızda, geçmişte yaşamış canlıların fosil kayıtlarının olağanüstü derecede zengin olduğunu görürüz. Ancak tüm bu zengin veriye rağmen evrimcilerin iddiasını doğrulayan tek bir tane bile ara geçiş formu fosili bulunmamıştır.

Bu konuyla ilgili yan sayfada verdiğimiz tabloyu incelemekte yarar vardır. Çünkü bu tablodan çıkan sonuçlar, evrimin geçersizliğini apaçık göstermektedir.

Siz arka sayfadaki gibi bir tabloya baktığınızda ne düşünürsünüz? Geçmişte omurgasızlar, balıklar, sürüngenler, kuşlar, memeliler yani bugün yeryüzünde gördüğünüz pek çok canlı yaşamıştır ve bunlara ait fosil kayıtları vardır. Ama bir de hiçbir fosil kaydı olmayan, geçmişte yaşadığına dair tek bir delil bulunmayan, hayali canlılar vardır. Bir insan karşınıza çıksa ve "Bu canlıların yaşadığına dair bir delil yok ama ben yaşamış olabileceklerini düşünüyorum, öyle olmasını istiyorum. Bu yüzden önce yaşadıklarını varsayalım, fosillerini (yani yaşadıklarına dair delilleri) sonra buluruz" dese ne düşünürsünüz? Elbette mantıklı bulmazsınız. Ama evrimciler tam 150 yıldır adeta bir "büyü" altındaymış gibi bu iddiayı sürdürmektedirler.

Oysa bu canlılar aynen şu an sahip oldukları özelliklerle geçmişte de yaşamışlar ve bugüne kadar herhangi bir evrim süreci geçirmemişlerdir. Ama evrimcilerin iddia ettiği bir canlıdan diğerine evrimleşirken ortaya çıkmış olması gereken "ara tür" varlıklardan hiçbirine ait bir fosil kayda geçmemiştir. Ara geçiş formlarının olmaması demek ise, açıkça **"evrim hiçbir zaman yaşanmadı"** demektir.

Bu tabloyu gören bilimsel düşünce yapısına ve analiz yeteneğine sahip, akıl ve mantık sahibi bir insan, evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini kolaylıkla anlar. Ancak

evrimciler fosil kayıtlarının ortaya koyduğu bu bilimsel gerçeklere rağmen evrim sürecinin gerçekleştiği konusundaki ısrarlarını sürdürürler.

Oysa Darwin bile kendi döneminde fosil kayıtlarının teorisini desteklemediğinin farkındaydı. Fakat gelecek yıllarda fosil kayıtlarının daha zenginleşeceğini ve ara geçiş formlarının da bulunacağını umuyordu. Ancak günümüzde evrimcilerin böyle bir ümitleri kalmamıştır. Çünkü kendilerinin de itiraf ettiği gibi fosil kayıtları son derece zengindir ve bize hayatın tarihini göstermek için yeterlidir. Lund Üniversitesi'nden İsveçli evrimci botanikçi Prof N. Heribert Nilsson fosil kayıtları konusunda şunları söyler:

Evrimi, 40 yıldan fazla süren bir çaba ile kanıtlama teşebbüslerim sonunda başarısızlıkla sonuçlandı… Fosil materyali şu anda o kadar tamdır ki, yeni sınıflar oluşturmak mümkün olmuştur ve geçiş dizilerinin bulunmayışı, materyal eksikliği ile açıklanamaz durumdadır. **(Fosil kayıtlarındaki) boşluklar gerçektir, asla tamamlanamayacaklardır**.[25]

Glasgow Üniversitesi'nden paleontolog Prof. T. Neville George ise fosil kayıtlarının son derece zengin olmasına rağmen, aranan ara geçiş formlarının hala bulunamadığını şöyle ifade etmiştir:

Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... **Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir**.[26]

Kimi evrimci bilim adamları, ara geçiş formlarının hiçbir dönemde var olmadıklarını çok iyi bilmelerine rağmen evrim teorisinden asla vazgeçmezler. Hatta vazgeçmek yerine çok daha farklı bir yöntem izleyip, sahtekarlığa başvururlar. Ortaya sürekli sahte deliller çıkarır, mevcut fosiller üzerinde oynamalar ve taraflı yorumlar yaparak "Darwinci büyüyü" bozmamaya büyük bir özen gösterirler.

## Sürüngen Yumurtasından Kuş Çıktığına İnanan Evrimciler Bile Vardır

Yukarıda da söz edildiği gibi fosil kayıtları evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini kesin olarak göstermiştir. Ancak bu durum da Darwinistlerin hızını kesmemiştir. Kimi evrimciler çıkış yolu olarak hayali ara geçiş formlarının varlığına inanmaya devam etmişlerdir. Bazıları ise en olmadık açıklamalarla evrimi savunma yoluna gitmişlerdir.

Evrimcilerin tarihe geçen en garip inançlarından biri "umulan canavar" (hopeful monster) teorisidir. Ara geçiş formlarının bulunmamasından dolayı çok büyük bir baskı altına giren bazı evrimciler, evrim için ara geçiş formlarına ihtiyaç olmadığını, çünkü değişimin yavaş yavaş ve kademe kademe değil, birdenbire olduğunu iddia etmeye başlamışlardır.

İlk olarak 1940'larda Otto Schindewolf isimli evrimci bilim adamı "ilk kuşun bir sürüngen yumurtasından çıktığını" iddia etmiştir. Ve böylece sürüngenden kuşa geçişin nasıl olduğunu kendince açıkladığını zannetmiştir. Bu mantıksız iddiaya göre böyle ani bir geçişin delili kalamayacağına göre, fosillerde delil arama sorunu da ortadan kalkmıştır. Böyle bir iddianın utanç verici olarak görülüp örtbas edilmesi gerekirken, bazı evrimciler daha sonraki yıllarda bu tuhaf iddiayı sahiplenmişler, hatta daha da geliştirmişlerdir. Çok tanınan evrimciler arasında sayılan Richard Goldschmidt "umulan canavar" olarak adlandırdığı makroevrimle, Schindewolf'un bu uç örneğini kabul ettiğini göstermiştir.[27]

"Umulan canavar teorisi" olarak adlandırılan bu akıl ve mantık dışı teoriye göre, bir gün bir sürüngenin bıraktığı yumurtadan kahverengi tüylü bir yaratık çıkmıştır. Ve bu yaratık, ilk "kuş"tur. Ama söz konusu evrimciler bu hikayeye herhangi bir bilimsel delil, mantıklı açıklama getirmemiş; sadece böyle olduğunu kabul etmişlerdir.

Biz imkansız da olsa bu hikayenin ilk aşamasının gerçekleşmiş olduğunu farz ederek devam edelim. Tüm mantıksızlığına rağmen, bir gün bir sürüngen yumurtasından sebepsiz yere bir kuşun çıktığını kabul edelim. Böyle bir durumda bu kuşun yaşaması mümkün müdür? Çevresinde kendisini besleyebilecek, ihtiyaçlarını temin etmesini sağlayabilecek bir başka kuş yoktur. Ama biz yine herşeye rağmen bunun da gerçekleştiğini farz edelim ve şunu soralım; tesadüfen sürüngen yumurtasından çıkan bu kuş, tüm bir kuş neslinin atası olabilir mi? Bunun olabilmesi için hikayenin devamında öyle bir tesadüf daha gerçekleşmelidir ki, bu ilk kuş diğer bir sürüngen yumurtasından aniden sebepsiz olarak çıkan bir eş bulmalıdır kendine. Ancak bu şekilde çiftleşmesi ve yeni kuşlar oluşturması mümkün olur. Elbette bu satırlarda yer verdiğimiz hikayenin, çizgi filmlerde, çocuk masallarında gerçekleşen hayali olaylardan hiçbir farkı yoktur. Ve bu hayali olaylara inanmak da ciddi bir mantık bozukluğunun işaretidir.(Detaylı bilgi için bkz. Hayatın Gerçek Kökeni, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık, "Sıçramalı Evrim Teorisinin Geçersizliği" isimli bölüm)

Aslında bu mantık bozukluğu Charles Darwin'den günümüz evrimcilerine miras kalmıştır. Darwin de çok fazla suda yüzen ayıların zaman içinde balinalara dönüştüklerini iddia ederek deniz memelilerinin nasıl oluştukları sorununa kendince çok pratik bir çözüm getirmişti. Frank Sherwin "Roadblocks to Whale Evolution" isimli makalesinde bu konuyla ilgili şunları söylemektedir:

Gerçekten de, böyle ilginç hikayelerin biyolojiye girmesinden sonra türlerin kökeni hakkında araştırma yapan kimse garip anlatımlarla karşılaşabilir. Bu tarz, en ünlü hikayelerden birisi de kara memelilerinin eski denizlere nasıl girdiği ve balina olduğudur. Bu fikir ilk kez Darwin'in kitabı olan *Türlerin Kökeni*'nin ilk baskısında çıkmıştı. Doğa bilimci (Darwin) şöyle diyordu: **"Ayı ırkının doğal seleksiyon yoluyla, suyla ilgili daha fazla alışkanlıklar geliştirmesinde, ağzının gittikçe gelişmesi, ve sonunda yaratığın ağzının kocaman bir balina ağzı olmasında bir zorluk görmüyorum."...** Bu durum daha sonraki evrimciler tarafından da durdurulmadı.

Mesela Sir Gavin de Beer, ilk balinalarla ilgili şöyle yazıyordu: "... Sahip oldukları dişler onların büyük hayvanları yakalamalarına imkan tanıyordu. Bazıları da balıkla avlanmaya devam etti ve dişleri hızla evrimleşerek azaldı. Sonunda balinaların yediği kalabalık sayıdaki karidesler de hızla evrimleşmeye başladı.[28]

Schindewolf ve Goldschmidt ile Darwin'in arasındaki tek fark, bir yumurtadan başka bir türün aniden çıktığını söylerken, diğerinin suya girip çıkan ayının yavaş yavaş balinaya dönüştüğünü iddia etmesidir. Arada 150 yıl kadar bir fark olmasına rağmen bilgi ve mantık konusunda hiçbir değişiklik ve ilerleme olmamıştır.

Sizce bu teorilerin bilimle bir ilgisi olabilir mi? Yoksa bunlar Yunan mitolojisi veya Andersen masallarından birer alıntı mıdır? Evrimciler açısından asıl endişe verici olan ise, birçok evrimci "bilim adamı"nın bu masallara gönülden inanıyor olması ve bu masalların evrimsel sorunlara bir çözüm getirdiğini sanmalarıdır. Darwinci büyünün ne kadar etkili olduğunu anlamak açısından bu örnekler son derece açıklayıcıdır.

## Bazı Önde Gelen Evrimciler En Son Çareyi Uzaylılarda Bulmuşlardır

Bazı evrimci bilim adamları canlılığın kendi kendine oluşamayacağını gördüklerinden, yeni bazı senaryolar üreterek evrimden vazgeçmemek için çırpınmaya devam etmişlerdir. Bu, aslında Darwinist büyünün evrimci bilim adamları üzerindeki en belirgin etkilerinden biridir. Evrimci bilim adamları; eğer bir iddia evrim teorisinin sıkıştığı bir noktaya mantıksız da olsa herhangi bir açıklama getiriyorsa, ona kolaylıkla inanabilirler. Ama yaratılışı ispatlayan en kesin ve en açık delilleri dahi kesinlikle ve büyük bir kararlılıkla reddederler. Bu etki, gerçek bir büyüden farksızdır.

Bu büyünün bir insan üzerinde ne kadar zararlı etkilerinin olabileceğini daha iyi görebilmek açısından şöyle bir örnek verelim: Francis Crick, 1950'li yıllarda DNA'nın yapısını keşfeden iki bilim adamından biridir. Bu, şüphesiz bilim tarihi için çok önemli bir buluştur; çok uzun araştırmalar, büyük bir bilgi birikimi ve yetenek gerektirmektedir. Nitekim bu bilim adamı yaptığı araştırmalardan dolayı Nobel Ödülü de kazanmıştır.

Francis Crick, hücre ile ilgili çalışmaları sırasında hücrenin yapısına, içindeki çarpıcı yapıya hayran kalmıştır. Nitekim koyu bir evrimci olmasına rağmen, DNA'nın mucizevi yapısına şahit olduktan sonra yazdığı eserinde bilimsel bir gerçeği şöyle ifade etmiştir:

Bugün sahip olduğumuz bilgiler ışığında, dürüst bir adamın yapabileceği tek yorum hayatın bir mucize eseri olarak ortaya çıktığıdır.[29]

Evrime ve dolayısıyla hayatın sözde tesadüfler sonucu oluştuğuna inanan Crick, hücredeki detayları görünce, yukarıdaki sözleri söylemiş ve hücrenin varoluşunu tesadüflerle açıklamanın mümkün olmadığını, bunun ancak bir mucize olabileceğini belirtmiştir. Oysa evrimciler, tesadüf dışında bir açıklamaya inanmazlar, çünkü bu

onların Allah'ın varlığını kabul etmelerini gerektirir. Ama hücredeki mükemmelliği ve kusursuzluğu yakından görmek Crick'i o kadar etkilemiştir ki, ideolojisine ters olmasına rağmen bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır. Ancak Crick, Allah'ın varlığını kabul edemeyeceğini, bu nedenle üstün bir akıl gerektiren ve tesadüflerle açıklanamayan bu sürecin "uzaylılar" tarafından yaratıldığını iddia etmiştir. Crick'e göre uzaylılar dünyaya ilk DNA'yı getirerek hayatı başlatmışlardır!

Aslında bu garip iddia, ilk olarak 1908 yılında İsveçli kimyacı Svante Arrhenius tarafından ortaya atılmıştı ve Arrhenius, hayatın tohumlarının başka bir gezegenden radyasyonun yarattığı basınç yoluyla dünyaya gelmiş olabileceğini söylemişti. Bu iddia bilimsel bulunmamasına ve pek itibar görmemesine rağmen, Francis Crick tarafından çok inandırıcı bulundu. Crick, 1981 yılında yayınladığı *Life Itself* (Yaşamın Temeli) isimli kitabında, başka bir güneş sisteminde yaşayan canlıların, diğer hayat olmayan gezegenlerde de hayatı başlatmak için canlılık için gereken tohumları bu gezegenlere bıraktıklarını ve onların bu "yardımseverlikleri" sayesinde dünyada hayatın başladığını söylemiştir.

Dikkat edilirse, evrimcilerin hayatın kökenine karşı "açıklama" olarak öne sürdükleri bu iddia aslında hiçbir şey açıklamamaktadır. Çünkü "İlk canlılık nasıl ortaya çıktı?" sorusu, bu senaryo içinde de cevapsızdır. Crick gibi evrimciler "Canlılığı kim oluşturdu?" sorusuna "uzaylılar" diye cevap vererek, "O halde uzaylılar nasıl ortaya çıktı" sorusuna yol açmış olurlar. Bu soru evrimci mantıkla hiçbir şekilde çözülemez. Sorunun tek cevabı, tüm hayatı yaratan, ancak kendisi yaratılmamış olan ve sonsuzdan beri var olan tek bir Yaratıcı'nın varlığını kabul etmektir. Yani tek gerçek cevap, canlılığı Allah'ın yarattığı cevabıdır.

Francis Crick gibi ünlü bilim adamlarının sadece bilim kurgu filmlerinde rastlayacağımız türden bir "uzaylılar" hikayesine nasıl inanabildiğini düşünüyor olabilirsiniz. Ancak Crick'in bu saçma iddiası bile, diğer bir evrimci tezin yanında son derece "tutarlı" kalmaktadır. Bu iddiaya göre, 3.7 milyon yıl önce dünya üzerinde ortaya çıkan ilk canlı hücre, bazı biyoloji mühendisleri tarafından üretilmiştir!

Peki ama nasıl? İşte bu soruya verilen cevap, çok ilginç bir cevaptır. Bu akıl dışı tezi savunan evrimciler, ilk hücrenin, bir uzay gemisine atlayıp zamanda yolculuk yapan geleceğin insanları tarafından tasarlandığını savunmaktadırlar.[30]

Bunun çok açık bir mantıksal çelişki olduğunu görmek için fazla zeki olmaya gerek yoktur elbette. Çünkü kendi atalarını "üretecek" olan bir insan neslinin nasıl ortaya çıkacağı sorusunun bir cevabı yoktur. Öne sürülen bu tezin saçmalığı o kadar açıktır ki, insan bunun evrimciler tarafından nasıl olup da dile getirilebildiğine şaşmaktadır.

Materyalistlerin içine düştükleri çelişkiler onlar için kaçınılmazdır. Çünkü bu insanların bir kısmı, açıkça gördükleri halde gerçeği gizlemeye çalışmaktadırlar. Allah, materyalist inanışa sahip olan kimi insanların içine düştükleri bu durumu şöyle açıklamaktadır:

**'Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun; siz, gerçekten birbirini tutmaz bir söz (çelişkili ve aykırı görüşler) içindesiniz. Ondan çevrilen çevrilir, kahrolsun, o 'zan ve tahminle yalan söyleyenler'; ki onlar, 'bilgisizliğin kuşatması' içinde habersizdirler. (Zariyat Suresi, 7-11)**

Bu kişiler, kitabın başında söz ettiğimiz "büyülenmiş" adam gibi hareket etmektedirler. O adam hava günlük güneşlik olduğu halde, içinde bulunduğu büyünün etkisiyle gökyüzünün bulutlu olduğunu ve hatta yağmur yağdığını iddia etmekteydi. Bu kişiler de apaçık yaratılış gerçeğini kabul etmemek için, ellerinde hiçbir bilimsel ve mantıksal delil bulunmamasına rağmen, hayali uzaylılardan veya zamanda yolculuk yapan bilim kurgu kahramanlarından medet ummaktadırlar.

## Koşarken Bir Anda Uçmaya Başlayan Dinozorların Hikayesine İnanan Profesörler

Evrimciler her canlı türünün nasıl oluştuğuna bir açıklama getirmek zorundadırlar. Ama hiçbir konuda akılcı, mantıklı ve bilimsel bir cevap ortaya koyamazlar. Cevaplamakta en çok zorlandıkları konulardan biri ise, dinozorların nasıl olup da bir gün uçabildikleri sorusudur. Evrim senaryolarına göre pullu ve soğukkanlı dinozorlar bir gün nasıl olduysa kanat sahibi olmuş ve uçmaya başlamışlardır. Ve böylece kuşlar meydana gelmiştir. Bu olayın nasıl gerçekleştiğini açıklamak ise elbette ki hayalgücü en geniş olan evrimcilere kalmıştır. Belki de bugüne kadar gözünüzde büyüttüğünüz, çok zeki, çok bilgili ve erişilmez gördüğünüz, ciddi görünümlü bazı bilim adamlarının mantık örgülerini daha iyi anlayabilmek için dinozorların uçuşuyla ilgili nasıl senaryolar yazdıklarını görmek faydalı olacaktır.

Dinozorların nasıl uçtukları konusunda, iki tane evrimci teori mevcuttur. Bunlardan biri "arboreal teori" diğeri ise "cursorial teori"dir. Arboreal teoriye göre kuşların ataları, ağaçlarda yaşayan sürüngenlerdir ve bunlar zamanla daldan dala atlayarak "kanatlanmışlardır". Cursorial teoriye göre ise karada sinek kovalarken ön ayaklarını açıp kapatan dinozorların ön ayakları bu hareketlerinin sonucunda kanatlara dönüşmüş ve dinozorlar "havalanmışlardır". Bu teorinin sahibi Yale Üniversitesi Jeoloji Kürsüsü profesörü olan John Ostrom isimli bir evrimcidir.

Bu tür geçişler ancak çizgi filmlerde veya masallarda olur diye düşünebilirsiniz. Ancak branşlarında derece almış, profesör ünvanına sahip, son derece zeki insanların bu tür iddialarla ortaya çıkmaları gerçekten şaşırtıcıdır. Bu kişilerin mantık bozukluğunu şöyle bir örnekle daha da netleştirebiliriz: Henüz bilimsel gelişmenin yaşanmadığı bir dönemde insanların bir bölümü koyunların bir bitkiden büyüyerek meydana geldiğine inanıyorlardı. Kuşkusuz bugün bunun batıl bir inançtan başka bir

şey olmadığı kesinlik kazanmıştır. Ancak bugün bir canlının daldan dala atlarken veya koşarken kanatlandığını iddia edebilmek de en az bunun kadar batıl bir inançtır.

Ayrıca cursorial teori ile ilgili olarak çok önemli bir detayı daha hatırlatmakta fayda vardır: Bu teoriye göre bir dinozor sinek kovalarken uçmaya başlamıştır. Peki o halde kusursuz bir uçuş yeteneğine sahip olan sinek nasıl meydana gelmiştir? Eğer uçuşun kökeni dinozorların sinek kovalamasıysa, sineklerin kökeni nedir? İşte evrimciler bu sorular karşısında kesinlikle suskun kalırlar. Bugün hangi evrimci bilim adamına sorarsanız sorun saniyede 500-1000 kez kanatlarını çırparak, istediği yönde ani manevralar yaparak uçabilen bir sineğin nasıl tesadüfen oluştuğunu açıklamaktan kaçınır. Çünkü bu konuda yapabileceği bir açıklama yoktur. Peki küçücük bir sineğe dahi açıklama getiremeyen bir teorinin, sineğe göre daha büyük boyutlardaki hayvanları uçurmaya çalışmasının ve bunun için masalsı senaryolar kullanmasının açıklaması ne olabilir? Kuşkusuz bu noktada karşımıza çıkan gerçek yine bu insanlar üzerinde etki eden ve onları inanılmaz şeylere inandıran "Darwinci büyü"dür.

## Memelilerde Süt Oluşmasını Ter Bezlerinin Gelişmesiyle Açıklamaya Çalışırlar

Evrimci senaryo başta da belirttiğimiz gibi son derece farklı canlıların tesadüflerle birbirlerine dönüştükleri iddiasındadır. Örneğin evrimcilere göre sürüngenler kuşların ve memelilerin atasıdırlar. Oysa sürüngenlerin;

1- Vücutları pullarla kaplıdır,

2- Soğukkanlıdırlar,

3- Yumurtlayarak çoğalırlar.

Memelilerin ise,

1- Vücutları tüylüdür,

2- Sıcakkanlıdırlar,

3- Doğurarak çoğalırlar.

Kısacası, memeliler ile sürüngeler arasında kapatılması mümkün olmayan çok büyük yapısal uçurumlar vardır. Bu farklılıklardan biri de memelilerin sütleridir. Bir sürüngenin bir memeliye dönüştüğünü iddia edebilmek için (asla mümkün olmasa da), bu canlının soyunu sürdürebilmesi için birden süt salgılamaya başlamasına da bir açıklama getirmek gerekir. Bir sürüngenin nasıl olup da bir anda süt salgılamaya başladığını bakın bir evrimci nasıl bir "masal" ile açıklamaya çalışıyor:

Soğuk bölgelerde yaşayan bazı sürüngenler, vücutlarını ısıtacak bir yöntem geliştirdiler... Pulları giderek daha sivri hale geldi ve sonunda tüylere evrimleşti. **Bu arada gerçekleşen bir diğer adaptasyon ise terlemenin gelişmesi oldu; bu, canlıya gerektiğinde suyun buharlaşması sayesinde vücudunu soğutma imkanı veriyordu. Bu arada beklenmedik bir biçimde, bazı yavrular beslenmek için**

**annelerinin vücudunda oluşan teri yalamaya başladılar. Bazı ter bezleri bu nedenle giderek daha zengin bir salgı salgılamaya başladılar ve bu salgı sonunda süt haline dönüştü. Bu sayede bu ilk memelilerin yavruları hayata daha iyi bir başlangıç yaptılar.**[31]

Bir canlının, annesinin vücudundaki teri "yalayarak" ortaya süt gibi son derece iyi hesaplanmış, besleyici değeri çok iyi ayarlanmış bir besini çıkarması, ancak Ortaçağ bilim anlayışı içinde veya masallarda yeri olabilecek bir safsatadır. Kaldı ki, son derece kompleks bir mekanizma olan ve vücut ısısının sabit tutulması için mutlak ihtiyaç duyulan terleme mekanizmasının, sürüngenlerde hiç yok iken memelilerde nasıl ortaya çıktığı dahi evrimci mantıklarla açıklanamamaktadır.

Evrimci kaynaklarda sık sık yer alan bu ve benzeri hikayeler, evrim teorisinin bilimden ne denli uzak bir teori olduğunun göstergesidir. Ancak burada yine üzerinde düşünülmesi gereken konu, bir bilim adamının buna nasıl inanabiliyor olduğudur. Anlaşılan odur ki, *Objections Sustained* isimli kitabında Philip Johnson'ın belirttiği gibi, **"Darwinciler için bir şeyin olduğunu hayal edebilmek, o şeyin gerçekleştiğine emin olmaları için yeterlidir."**[32]

## Göz Gibi Karmaşık Yapıların Tesadüf Sonucu Aşama Aşama Oluştuğunu Sanmaları

Evrimciler, bütün canlı varlıkların tüm organları ile birlikte yavaş yavaş ve kademe kademe ilerleyen bir evrim süreci içinde meydana geldiklerini iddia ederler. Ancak insan vücudundaki herhangi bir organın işlevleri ve yapısı gözönünde bulundurulduğunda, üstün bir akıl ile yaratılmış olduğu açıkça görülebilir. Evrimciler ise, en karmaşık organların bile tesadüfen oluştuğunu ileri sürerler. Evrimcilerin bu konudaki mantık bozukluklarını görmek açısından gözün oluşumu ile ilgili iddialarına yer vereceğiz.

Göz, insan vücudundaki en karmaşık ve kusursuz yapıya sahip organlardan biridir. Birbiri ile içiçe geçmiş, biri olmazsa diğerleri işe yaramayacak yaklaşık 40 ayrı parçadan oluşur. Bu yapısı ile göz, "indirgenemez komplekslik" denen özelliğe sahiptir. Yani gözü daha basite indirgeyemezseniz; çünkü 40 parçadan biri olmadığında göz işlevini yerine getiremez.

Şimdi böylesine karmaşık bir organ olan gözün "tesadüfen" ortaya çıkmış olup-olamayacağını düşünelim: Evrime göre göz oluşumundan önceki canlılar, doğal olarak "gözsüz", yani göremeyen, görme kavramına sahip olmayan canlılardı. Böyle bir canlı nasıl bir süreç sonucu göze kavuşmuş olabilir? Bu canlı, "görmek" diye bir kavramı bile tanımamaktadır ki, kendi kendine bir göz oluşturmayı denesin? Bu canlının böyle bir "talebi" olsa bile, kendi vücudunda kendi kendine bir göz oluşturamayacağı ortadadır.

Peki gözü olmayan bir canlıda nasıl olur da bir göz oluşabilir, bunun için hangi aşamaların tesadüfen arka arkaya sıralanması gerekir, bakalım:

Önce t**esadüfen** kafatasının içinde göze uygun iki boşluk oluşmuş olabilir mi?

Sonra yine **tesadüfen** bu boşlukların içinde içi ışığı geçiren bir sıvıyla dolu iki küre oluşmuş olabilir mi?

Daha sonra, bu sıvıların ön tarafında yine **tesadüfen** ışığın kırılmasını sağlayan ve ışığı gözün arka duvarında odaklayan iki mercek oluşmuş olabilir mi?

Daha sonra yine **tesadüfen**, gözün etrafa bakabilmesi için göz kasları "kendi kendine" oluşmuş olabilir mi?

Daha sonra, yine **tesadüfen**, gözün arka duvarında, ışığı algılayabilecek retina tabakası oluşmuş olabilir mi?

Daha sonra yine **tesadüfen,** gözü beyne bağlayacak sinirler kendi kendilerine, durup dururken var olmuş olabilirler mi?

Daha sonra yine **tesadüfen**, gözün kurumamasını sağlayacak gözyaşı bezleri oluşmuş olabilir mi?

Daha sonra yine **tesadüfen**, gözü toz ve benzeri yabancı maddelerden koruyacak iki göz kapağı ve kirpik oluşmuş olabilir mi?

Elbette bunların hiçbiri tesadüfen gerçekleşemez. Üstelik evrimci iddiaya göre buraya kadar genel olarak saydığımız aşamaların hepsinin aynı canlıda, arka arkaya meydana gelmiş olması gerekir. Çünkü evrimcilerin kabulüne göre, vücut içinde çalışmayan organlar körelirler. Buna göre, eğer gözün herhangi bir parçası "tesadüfen" oluşmuş olsa bile -ki bu imkansızdır- bu parça bir işe yaramadığı için yok olup giderdi. Çünkü gözün görebilmesi için, bütün parçaların tam olarak var ve çalışır olması şarttır.

Tüm bunlar, gözün asla tesadüfle açıklanamayacak kadar kusursuz bir yaratılışın ürünü olduğunun göstergeleridir. Var olan ilk göz, tam ve eksiksiz biçimde var olmuş, yani yaratılmıştır. Ancak evrimciler bu açık gerçeği görmelerine rağmen, gözü ve göz gibi sayısız karmaşık organı görmezlikten gelerek, evrimin gerçekleştiğine ve bu kusursuz organların tesadüfen meydana geldiğine inanırlar.

Onların bu inancı yolda son derece gelişmiş bir kamera bulup, bu kameranın yoldaki taşın, toprağın, yağmur sularının, camların rastlantılar sonucunda biraraya gelmeleriyle kendi kendine oluştuğunu iddia etmeye benzer. Kamera, sahip olduğu tüm teknik özellikleri ile bir akıl ürünü olduğu son derece açık olan bir alettir. Göz ise bir kameradan çok daha üstün özelliklere sahiptir. Öyle ise kameranın bir aklın ürünü olduğunu açıkça gören bir insan, nasıl kameradan çok daha üstün niteliklere sahip gözün tesadüfen oluştuğunu iddia edebilmektedir?

Elbette bu iddia açıkça görüldüğü gibi çok büyük bir "saçmalıktır". Nitekim Charles Darwin dahi bu saçmalığı fark edebilmiş ve şöyle demiştir:

Gözün odağını farklı uzaklıklara uydurması, içeri bırakılacak ışık tutarını ayarlaması, küresel ve renksel sapmayı (aberration) düzeltmesi gibi eşsiz

düzenlenişlerinin tümünün Doğal Seçme ile oluşabildiğini düşünmenin **en ileri derecede saçmalamak** olduğunu açık yürekle itiraf ederim…"[33]

İşte Darwin'in de itiraf ettiği gibi, doğal seleksiyonun yeni bir tür oluşturabildiğine inanmak "en ileri derecede saçmalamak"tır.

## Maymunların Konuşabilen, Düşünebilen, Karar Verebilen İnsanlara Dönüşebildiklerini Sanırlar

Evrimcilerin en akıl dışı iddialarından biri ise maymun gibi akla, iradeye, muhakeme ve yargı yeteneğine sahip olmayan, konuşamayan, düşünemeyen bir hayvanın tesadüfler sonucunda insan gibi bir varlığa dönüştüğüne inanmalarıdır.

Acaba doğadaki hangi bilinçsiz mekanizma bir hayvana düşünme yeteneği verebilir?

Hangi mekanizma bir insanın medeniyetler oluşturabileceği yetenekleri, aklı ve bilgiyi ona kazandırabilir?

Doğadaki hangi varlık bir hayvana sanat şaheseri tablolar yapmayı, son derece ihtişamlı mimari eserler meydana getirmeyi, renkleri, biçimleri, perspektifi, gölgeleri, ışığı en göz alıcı şekilde kullanmayı öğretebilir?

Doğadaki hangi mekanizma bir hayvanı ampulü, atomun yapısını, yerçekimi kanununu, hücrenin yapısını keşfedebilecek bir zekaya eriştirebilir?

Veya kim bir maymunu elektron mikroskobunu, televizyonu, bilgisayarı icat edebilecek kadar üstün yeteneklerle donatabilir?

Doğada bir maymuna gördükleri üzerinde düşünüp sonuç çıkarmayı, akılcı çözümler üretmeyi, sevinmeyi, üzülmeyi, nezaketli davranmayı, şevk ve heyecan duymayı, kısacası ruhun özelliklerini verebilecek bir güç var mıdır?

Elbette ki bunların hiçbirine bir maymun sahip olamaz ve hiçbir varlık, doğada bulunan varlıkların tamamı biraraya gelse dahi, bir maymuna veya herhangi bir hayvana bu özellikleri kazandıramaz. Evrimci paleoantropolog Elaine Morgan, evrim teorisinin üstteki sorular karşısında içine düştüğü durum hakkında şu itirafta bulunur:

İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır:

1) Neden iki ayak üzerinde yürürler?
2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler?
3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler?
4) Neden konuşmayı öğrendiler?

Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir:

1) Henüz bilmiyoruz.
2) Henüz bilmiyoruz.
3) Henüz bilmiyoruz.
4) Henüz bilmiyoruz.

Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir.[34]

Evrimciler tüm soruları cevapsız bırakmaktadırlar, çünkü insan gibi üstün bir canlının bir "tesadüf ürünü" gibi gösterilemeyeceğini onlar da bilmektedirler. İsterse dünyanın yaşı katrilyonlarca sene olsun, yine de hiçbir tesadüf insan ruhunu yaratamaz. Çünkü insan ruhunu yaratan, yerin, göğün ve ikisinin arasında bulunan herşeyin Rabbi olan Allah'tır. Bu gerçeğin dışında herhangi bir varsayıma inanmak en büyük akılsızlıklardan biridir. Sadece insan ruhunu düşünmek dahi evrimcilerin tesadüf masalının ne derece büyük bir yanılgı ve akılsızlık olduğunu açıkça göstermektedir. ("İnsanın Evrimi Masalı" ile ilgili daha detaylı bilgiyi Harun Yahya'nın *Evrim Aldatmacası* ve *Hayatın Gerçek Kökeni* isimli kitaplarında bulabilirsiniz.)

## Evrimcilerin İçinde Bulundukları Durum

Buraya kadar anlatılan konulardan da görüleceği gibi evrimciler normal bir zekaya ve sıradan bir bilgiye sahip insanların dahi kesinlikle inanmayacakları kadar saçma, akıl ve mantık dışı, aynı zamanda da bilime aykırı şeylere körü körüne inanabilmektedirler.

Bir insanın bu derece tuhaf ve akıl almaz iddialara inanabilmesinin altında iki neden yatıyor olabilir. Bunlardan birincisi bilgisizliktir. Gerçekten de konu hakkında pek bir bilgisi olmayan ve bu konular üzerinde hiç düşünmemiş biri, evrimle ilgili bilgilerle karşılaştığında inceleme ve araştırma yapmadan bunları kabul edebilir, karşısına çıkan bilimsellik kisvesine ilk anda kanabilir. Ancak bu insanlara gerçekler anlatıldığında ve bu konu üzerinde düşünmeleri sağlandığında evrimin ne denli saçma ve imkansız bir teori olduğunu kolaylıkla görürler. Hatta bunun için evrimi çürüten küçük bir cep kitapçığı veya 2-3 saatlik bir konferans yeterli olabilmektedir. Çünkü evrimin bir safsata olduğu çok açık bir gerçektir ve normal bir zekaya sahip her insan bunu kolaylıkla görüp anlayabilir. Dolayısıyla cehalet çok kolay giderilebilecek bir eksikliktir.

Nitekim ülkemizde birkaç yıllık bir çalışma sonucunda evrim hakkındaki bilgisizlik ortadan büyük bir hızla kaldırılmış, sağduyu sahibi halkımız, evrim teorisinin gerçek yüzünü görmüştür. Hatta öyle ki bugün ülkemizin herhangi bir ilindeki veya ilçesindeki bir ilkokul çocuğu bile evrimi çürütecek delilleri sayabilir, evrimin ne kadar saçma bir teori olduğunu anlatabilir.

"Evrime neden inanıyorlar?" sorusuna verilebilecek ikinci cevap ise bilgisizlikten çok daha farklıdır. Bu sınıflamaya giren insanlar genel olarak son derece kültürlü, hatta biyoloji, paleontoloji, mikrobiyoloji gibi evrimle ilgili konularda uzman kişilerden oluşur. Bu kategorideki insanlara istediğiniz kadar evrimi çürüten bilimsel delilleri bütün açıklığı ile gösterin, istediğiniz örneği vererek mantıksızlıkları gözlerinin önüne serin, onlar yine de evrim inancını terk etmemekte kararlıdırlar. Aynı giriş bölümünde örneğini verdiğimiz, gökyüzündeki bulutların bir pamuk yığınından ibaret olduğunu iddia eden adam gibidirler. Örneğin siz onlara evrime delil olarak gösterdikleri bir fosilin aslında

evrime delil olamayacağını bilimsel yollarla açıklar ve kanıtlarsınız. Ancak onlar sizi hiç duymamış gibi, o çürütülmüş delili evrimin en önemli ispatı olarak size tekrar tekrar göstermeye devam ederler.

Bu insanların anlatılanları kavrayabilecek zeka düzeyleri ve yeterli bilgileri vardır. O halde hala nasıl bu iddiayı sürdürebilmektedirler sorusunun cevabı olarak geriye bir tek alternatif kalır; o da, içinde bulundukları büyüden çıkmak istememeleridir. Darwinistlerin kendilerine ve diğer insanlara bu derece yoğun bir telkini sürdürmelerinin nedeni, daha önce de belirttiğimiz gibi Allah'ın varlığını inkardaki direnişleridir. Elbette onlar da evrimin gerçek olamayacağını bilmektedirler. Ancak evrimi inkar etmeleri, Allah'ın varlığını kabul etmeleri demektir. Bu nedenle büyünün dozunu hiç düşürmemeye ve gerçekleri görmemeye büyük bir özen gösterirler.

Allah gerçekleri görmekten kaçınan, ve bu yüzden gerçekleri kavrayamayan bu insanların durumunu Kuran'da şöyle bildirir:

**...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)**

**Eğer onları doğru yola çağırırsanız işitmezler. Onları sana bakar (gibi) görürsün, oysa onlar görmezler bile. (Araf Suresi, 198)**

Darwinistlerin bugün yapmaya çalıştıkları şey, batılı ayakta tutabilmek için hakkı reddetmek, gizlemek veya göz ardı etmektir. Ama bu yanlış bir yoldur; bu şekilde kendilerini hem aldatmış, hem de küçük düşürmüş olurlar. Allah'ın Kuran'da, bildirdiği ayetten Darwinistler de ders almalıdırlar:

**Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (Bakara Suresi, 42)**

Gerçeği gördükten sonra direnmemek ve doğru olana yönelmek doğru bir harekettir. Bir insan şimdiye kadar bilgi eksikliğinden ya da kendisine yapılan telkinlerden dolayı evrim yalanına inanmış olabilir. Ama eğer samimi bir insansa, bir aldatmacanın peşinden giderek dünyada ve ahirette küçük düşeceğine, doğruyu araştırıp bulmalı ve ona uymalıdır. Unutulmamalıdır ki samimiyet ve dürüstlük dünyada da ahirette de güzel bir karşılık görecektir.

# Darwinizm Büyüsünde Kullanılan İkna Yöntemleri

Önceki bölümlerde evrim teorisinin insanlar üzerinde adeta büyü gibi bir etkisi olduğundan, bu teoriyi savunanların da önyargılı tutumları nedeniyle birbirinden mantıksız, akıl dışı ve inanılması imkansız olaylara inandıklarından bahsettik. Peki belirli bir kariyer sahibi, aklı başında görünümlü, eğitimli insanlar bu gerçek dışı senaryolara nasıl inanmaktadırlar? Ellerinde hiçbir somut delil olmamasına rağmen nasıl ısrarla evrim teorisini savunmakta ve başka insanları da bu konuda ikna etmeyi başarmaktadırlar? Kısacası Darwinist büyüyü nasıl sürdürmektedirler? İşte bu noktada karşımıza evrimcilerin ikna ve telkin metodları çıkar.

İlerleyen bilim ve teknoloji sayesinde delilsiz ve asılsız bir iddia olduğu tüm açıklığı ile ortaya konan Darwinizm'in bağlıları, teorilerini ayakta tutabilmek için çeşitli yollara başvururlar. Bunlar aslında güçlü bir telkin ve göz boyama içeren birtakım propaganda yöntemlerinden başka birşey değildir. Evrim teorisinin, bilimsel hiçbir geçerliliği olmamasına rağmen nasıl bu kadar yaygın olarak benimsendiği sorusunun cevabı da işte bu propaganda yöntemlerinde yatmaktadır.

Günümüzde bu propagandayı hayatın her alanında görmek mümkündür. Ancak yalnız bugün değil, evrim teorisi ilk ortaya atıldığı günden bu yana evrimciler hep aynı yöntemlerle insanları inanılmaz şeylere inandırmayı başarmışlardır. Yani bu teorinin kabul görmesi, bilimsel bir değer içerdiği anlamına gelmemelidir. Nitekim evrim teorisinin bilimsel geçersizliğini ortaya koyan eserleriyle tanınan Henry Morris'in kitabının önsözünde David Jeremiah da, bu gerçeğe dikkat çekmekte ve şu soruyu sormaktadır:

Aslında bir ilahiyat öğrencisi olan ve sonra dininden dönen Darwin, bir avukat olan Lyell, bir tarımcı olan Hutton, bir gazeteci olan Chambers ve bilim adamı olmayan diğer kişiler tarafından geliştirilen Darwinizm inancı nasıl oldu da bu kadar yaygınlaşabildi? 35

Bu soruya verilecek tek cevap vardır: **Evrim teorisi bazı özel teknik, taktik ve illüzyonlarla bu kadar yaygın hale getirilmiştir.**

Darwinistler hem kendilerini, hem de diğer insanları bu düşünceye inandırmak için ileride detaylı olarak bahsedeceğimiz metodları kullanarak bir tür büyü yaparlar. Aynı bir büyücü gibi bazı "tılsımlı" kelimeleri sürekli tekrarlayarak insanların beyinlerine kazıdıkları safsatalarla, hipnoz etkisi yapan resimler ve yazılarla, halk açısından anlaşılması imkansız cümlelerle insanları düşünmekten, incelemekten ve araştırmaktan alıkoyarlar. Aynı bir büyücünün büyüde kullanılan çeşitli maddelerden, karmaşık kelimelerden, küçük küçük yazılardan medet umması gibi, onlar da tesadüflerden, kemiklerden, kelimeler ve yazılarla oluşturulan bir tür büyüden medet umarlar. Bu

şekilde insanları etkilemeye, hepsi birbirinden akıl dışı olan çıkarımlara onları da inandırmaya ve üzerlerinde özel bir telkin oluşturmaya çalışırlar.

Darwinistler bu karanlık büyünün bozulmaması için ellerinden gelen her türlü yöntemi kullanırlar. İnsanların -eğer düşünürlerse- gerçekleri, yani evrim teorisinin bir safsatadan ibaret olduğunu görüp fikirlerini değiştireceklerinden çok büyük bir korku duyarlar. Bu nedenle de insanlara kendilerince ikna edici bir görünüm sunmaya çalışırlar. Bu ikna edicilik çabası, konuşmalarında, yazılarında, dış görünümlerinde ve hareketlerinde çok yoğun şekilde hakimdir. Bu büyünün insana verdiği telkin, daha önce de belirttiğimiz gibi sabah eline aldığı bir gazetede, yolda gördüğü bir reklam tabelasında, okulda okuduğu bir kitapta, sinemada izlediği bir filmde ya da televizyondaki herhangi bir belgeselde kurgulanarak, hayatın her anına yayılmıştır.

İşte bu yüzden, bu ikna ve telkin yöntemlerini tüm ayrıntılarıyla gözler önüne sermek, insanların dikkatlerinin bu yönde açılmasına neden olacak ve çevrelerini saran bu kapsamlı senaryoyu sahne sahne fark etmelerine yardımcı olacaktır. Bu amaçla, ilerleyen sayfalarda evrimci telkinlerin ana kuralları ve yöntemleri çeşitli örnekleriyle birlikte aktarılacaktır.

### 1. Yöntem: Evrimi Savunan Bilim Adamlarını Çok Önemli Bilgilere Sahip, Sözde İnsanüstü Varlıklar Olarak Gösterirler

Darwinistlerin yöntemleri arasında "evrimci bilim adamlarının diğer insanlardan çok üstün olduğu" telkini önemli bir yer tutmaktadır. Bu kişiler çok büyük yeteneklere sahip, sezgileri çok güçlü, olayları diğer insanlara göre daha akılcı ve üstün bir bakış açısıyla değerlendirebilen kişiler gibi tanıtılırlar. Bu üstünlüğün hissettirilmesi, Darwinist büyü açısından son derece önemlidir. Çünkü insanların genel psikolojisinde, kendilerinden üstün gördükleri kişilerden etkilenme özelliği vardır.

Nasıl bazı toplumlarda büyücülerin gizli güçleri olduğuna, onların sözde insanüstü varlıklar olduklarına inanılıyorsa, günümüz toplumlarında da Darwinist bilim adamlarının erişilmez kişiler olduklarına inanılır. Örneğin fosil kalıntılarına bakarak, bir kemiğin hangi çağa ve hangi canlıya ait olduğunu söyleyebilmek diğer insanların gözünde çok büyük bir yetenektir. Bu yeteneğe sahip olan insanların savundukları "teori"lerin de her zaman tutarlı ve doğru olacağına dair yanlış bir inanç hakimdir. Bu yüzden evrimci bilim adamlarının yazdıkları her cümle, söyledikleri her kelime insanlar üzerinde adeta tılsımlı bir etki oluşturur. Bu etki nedeniyle birçok insan hayatın kökenine dair bilimsel gerçekler üzerinde düşünmeye, gerçekleri araştırmaya girişmez. Çünkü evrimci bilim adamlarının gerekli bilgileri verdiğini ve onların söylediklerinin de mutlaka doğru olduğunu düşünür. Bundan dolayı, "Ben kimim de onların söylediklerini araştıracağım.", "Benim onları anlamam için daha uzun yıllar okuyup, öğrenmem gerekir." gibi yanlış mantıklarla hareket eder. Adeta "insanüstü" gördüğü bu kişileri

garip bir hayranlıkla dinler, söylediklerini anlamasa da yaşadığı "büyüyü" hiç bozmadan, anlıyormuş gibi dinlemeye devam eder.

Darwinizm'in yanlışlığını fark eden birçok kişi ise, bu karanlık etki yoluyla daha en başından pasifize edilmek istenir. Söz konusu kişilere, ne yaparlarsa yapsınlar bu insanüstü varlıkların bilgi seviyesine asla ulaşamayacaklarına dair çok ciddi bir telkin yapılır. Evrim taraftarları, Darwinist teorinin çelişkilerini ve yanlışlıklarını ortaya koymakla hiçbir sonuca ulaşılamayacağını anlatarak, bu yönde çalışan insanları yıldırmaya çalışırlar.

Ülkemizde de, bazı bilim çevrelerinde bu etki çok yoğun olarak görülmektedir. Ülkemizdeki bazı Darwinistler de, yabancı profesörleri ve tarih boyunca evrim teorisi üzerinde çalışma yapan tüm bilim adamlarını kendilerince insanüstü varlıklar olarak algılarlar. Onlar bu sözde "insanüstü" bilim adamlarının düzenledikleri konferansların sadece çok az bir bölümünü anlamayı bile kendileri için çok büyük bir başarı olarak görürler. O anlaşılmazlık ve karmaşıklık içinde birkaç paragrafı anlayabilme gücünü gösterebilirlerse, bundan dolayı gurur duyarlar. Anlayabildikleri bu birkaç paragraf hakkında tartışmalara girer, yazılar yazar, konuşmalar yaparlar.

Türkiye'deki bazı Darwinistlerin başka bir yanlış inancı da; garip bir hayranlık duydukları bu profesörlerin ellerinde insanın evrimi, fosiller, mutasyonlar, doğal seleksiyon gibi evrime delil sandıkları pek çok konuyla ilgili binlerce delil ve bilgi bulunduğudur. Bu kişiler evrimci bilim adamlarının ellerindeki tüm delilleri ortaya çıkarmamalarının nedeninin ise, halkın bu bilimsel gerçekleri anlamasının mümkün olmaması olduğunu düşünürler. Kamuoyuna sunulan birkaç delilin de halkın anlayabileceği düzeydeki basit örnekler olduğunu zannederler.

Oysa gerçekler hiç de böyle değildir. Bilimsel gelişmelerle ortaya çıkan gerçek, saygın bilim adamı olarak takdim edilen bu kişilerin ellerinde, teorilerini savunabilecekleri bir avuç sahte delilin ve yanılgının dışında hiçbir delil olmadığıdır. Bu sahte delillerin geçersizliği ise bilimsel araştırmalarla yüzlerce kez gözler önüne serilmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya; *Evrim Aldatmacası*, Harun Yahya)

Sonuç olarak sözde çok üstün varlıklar olarak algılanan evrimci bilim adamları aslında, ellerindeki birkaç sahte delille ve sınırsız varsayımla, tamamen hayal ürünü bir senaryoyu savunmaya çalışan insanlardır. Bu açıdan bakıldığında, bu insanların bilgisi, zeka seviyesi, eğitimi önemini yitirmektedir. Çünkü bu insanlar belki çok şey bilmektedirler ama bu bilgilerden doğru sonuçlar çıkartamamakta, gerçekleri görememektedirler. Allah Kuran'da sahip olduğu bilgilerle yoldan çıkan ve apaçık gerçekleri göremeyen insanlardan şöyle bahsetmiştir.

**Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine**

**de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (Casiye Suresi, 23-24)**

Yukarıdaki ayetlerde Allah, sahip oldukları ilme rağmen Allah'ın varlığını ve ahiret gerçeğini kavrayamayan, kendilerince bu dünya dışında bir hayat olmadığını iddia eden insanların durumunu bildirmiştir. İşte evrimciler de tıpkı bu kişiler gibi sahip oldukları bilgilerle bazı zanlara kapılmakta ve gerçeklerden uzaklaşmaktadırlar. İçinde bulundukları büyünün etkisiyle, ayetlerde söz edilen kişiler gibi adeta duyamaz, göremez ve kavrayamaz hale gelmektedirler.

## Darwinistlerin Hayal Kırıklığı

Evrim teorisini savunanların Charles Darwin'e ve evrimci bilim adamlarına karşı duydukları garip hayranlık, yukarıda söz ettiğimiz telkinin çok önemli bir sonucudur. Bu nedenle de Darwin hakkında yazılan tüm yazılarda evrim teorisinin bilimsel hezimeti gizlenir, Darwin'in hataları hasıraltı edilmeye çalışılır. Darwin, sık sık yüzyılın –hatta bin yılın- dehası gibi anlatılır ve övülür. "Türlerin Efendisi", "eşsiz insan", "değerli bilim adamı" gibi gerçek dışı sıfatlarla çağrılıp, teorisini tüm zorluklara karşı büyük bir sadakatle savunan üstün bir bilim adamı olarak tanıtılır.

Oysa Darwin, bilim tarihindeki en büyük yanılgılardan birinin mimarıdır. Hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmayan teorisi, kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme"dir. Hatta Darwin'in kendisinin de *Türlerin Kökeni* isimli kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori birçok önemli soru karşısında çaresiz kalmıştır. Nitekim kendisi teorisini içinde bulunduğu çıkmazları pek çok kez dile getirmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. *Evrimcilerin İtirafları*, Harun Yahya) Bu ifadelerinden birkaçı şöyledir:

Okur yapıtımın (Türlerin Kökeni) bu bölümüne varmadan önce bir yığın güçlükle karşılaşmış olacaktır. **Bunların bazıları bugüne dek üzerlerinde belirli bir ölçüde duraksamadan düşünemediğim kadar çetindir**.[36]

Görüşlerimin, sayısız miktarda zorluklarla dolu olduğunu göremeyecek kadar kör olduğumu sanma...[37]

Yukarıdaki ifadelerinden açıkça anlaşıldığı gibi Darwin, teorisinin büyük bir çıkmazda olduğunun farkındaydı.

Gerçekten de insanlık tarihinin en önemli birkaç eserinden biri olarak lanse edilmek istenen *Türlerin Kökeni* isimli kitapta, evrime dair herhangi somut bir bilimsel delil arayanlar çok büyük bir şaşkınlık yaşayacaklardır. Çünkü bu araştırmalarından elleri boş döneceklerdir. *Türlerin Kökeni*'nin hiçbir yerinde evrim teorisini

destekleyecek somut bir delile yer verilmemiştir. Bu kitapta doğal seleksiyon ile türediği bilinen hiçbir yeni tür adı belirtilmemiş, hiçbir ara geçiş formu gösterilmemiş, hiçbir evrim mekanizması belgelenmemiştir. Aslında tüm kitapta dikkati çeken nokta, tamamen spekülasyon, olasılık, hayal gücü, sanı ve varsayımlar üzerine kurulmuş olmasıdır.

Böyle bir kitabın, insanların yaşamlarında, bilim ve fikir alanında bu kadar büyük bir etki oluşturmuş olması bu nedenle çok büyük bir yanılgıdır. Pek çok bilim adamı bu yanılgı karşısındaki şaşkınlığını açıkça dile getirmektedir. Örneğin, Amerikalı fizikçi Lipson, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabını okuduğundaki fikirlerini şöyle ifade etmiştir:

*Türlerin Kökeni*'ni ilk okuduğumda Darwin'in genelde sunulan tablonun aksine, kendisinden pek de emin olmadığını fark etmiştim. "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölüm, örneğin, çok belirgin bir güvensizlik yansıtmaktadır. Bir fizikçi olarak, gözün nasıl ortaya çıkmış olabileceği yönündeki yorumları karşısında şaşkınlığa düştüm.[38]

Ne var ki, Darwin'in ve ortaya attığı teorinin bilimsel yönden yetersizlikleri son derece açık olmasına rağmen, Darwinist büyünün etkisi nedeniyle en zeki insanlar bile bu gerçekleri gözardı edebilmektedirler.

**2. Yöntem: Evrim Teorisine İnananları Sözde Saygın Birer Bilim Adamı, İnanmayanları ise Kendilerince Tutucu İnsanlar Gibi Gösterirler**

Darwinizm'i savunanların kullandıkları bir başka yöntem de kendilerini son derece geniş bir bilgi birikimine sahip, çok zeki, akıllı, modern ve çağdaş kişiler olarak tanıtıp, yaratılışa inananları ise kendilerince gerici, bağnaz ve tutucu kişiler olarak göstermeleridir. Bu çarpık mantığa evrimci yayın organlarında ve kitaplarda çok sık rastlamak mümkündür.

Evrim teorisinin artık herkes tarafından kabul edilen bilimsel bir gerçek, kanıtlanmış bir kanun olduğu ve buna benzer birçok ifade, hiçbir somut delil gösterilmeden her ortamda tekrarlanır. Hal böyleyken evrimi reddetmek ise söz konusu çevreler tarafından, reddedenleri küçük düşüren, bilgisizliklerini gösteren bir davranış olarak lanse edilir. Henry Morris evrimcilerin yaratılışı savunan saygın bilim adamlarına bakış açılarını şu şekilde ifade eder:

Çoğu modern psikolog ve filozof evrime o kadar sadıklar ki, **yaratılışı savunmayı zihinsel bir bozukluk olarak kabul ediyorlar. Herhangi bir dini inanış şekli birçok evrimci tarafından sağlıksızlık ve insanların geliştiklerini iddia ettikleri hayvan topluluklarındaki sosyolojik baskıların bir izi olarak görülüyor.**[39]

Oysa, yaratılış gerçeğini gösteren apaçık yüzlerce bilimsel delile rağmen, canlılığın kör tesadüfler eseri meydana geldiği yanılgısında ısrar etmenin bir tür kavrama ve anlama bozukluğundan kaynaklandığı bellidir. Allah'ın herşeyi yoktan var ettiği gerçeğini görmek ise açık bir şuurun, aklın, sağlıklı bir muhakemenin doğal sonucudur. Bu ifadelerde de açıklandığı gibi, kendi yanılgılarını bilimsel bir havada insanlara sunan

evrimciler, yaratılış gerçeğini gözler önüne seren bilim adamlarını dogmatik olmakla suçlarlar. Oysa bu noktada kendileri tam anlamıyla dogmatik bir tutum sergilerler. Yaratılışı savunan bilim adamlarının gözler önüne serdikleri tüm bilimsel gerçekleri, yaratılış delillerini görmezlikten gelirler. Teorilerine olan körü körüne bağlılıkları nedeniyle karşılarındaki kişilerin sundukları somut delillerle hiç ilgilenmez, her ne olursa olsun evrim fikrini savunmaya çalışırlar.

Bu konuda evrimcilerin kendi ifadelerinden bir örnek verebiliriz. Evrimci bilim adamlarından Robert Shapiro, *Origins: Skeptic's Guide to Creation of Life on Earth* (Kökenler: Bir Şüphecinin Dünyada Hayatın Yaratılışı ile İlgili Kılavuzu) isimli kitabında, evrim teorisine olan dogmatik bağlılığını şöyle ifade etmiştir:

Gelecekte bir gün bütün mantıklı kimyasal deneyler hayatın muhtemel kökeninin tamamıyla hatalı olduğunu gösterebilir. Dahası, yeni jeolojik kanıtlar dünya üzerinde ani bir hayat oluşumunu gösterebilir. Son olarak tüm kainatı keşfedip başka bir yerde bir hayat izine veya hayata neden olabilecek bir sürece rastlamayabiliriz. Böyle bir durumda birtakım bilim adamları cevap için dine başvurabilirler. Ancak benim de dahil olduğum diğerleri, elde olan daha az muhtemel bilimsel açıklamaları, kalanlardan daha mümkün olan bir tanesini seçebilmek amacıyla ayıklamaya çalışacaklardır.[40]

Shapiro'nun yukarıdaki sözleriyle ne demek istediği son derece açıktır. Gerek Shapiro'nun gerekse onun gibi birçok evrimcinin, Darwinizm'e adeta büyülenmişçesine bir bağlılık içinde olması, onları inkara sürüklemektedir. Aslında bu ifadelerle kastedilen, **"Her ne delil görürsek görelim, yaratılışa inanmayız"** saplantısıdır. Ancak şunu belirtmek gerekir ki, bu mantık yalnızca günümüz evrimcilerine ait değildir. Geçmişte de aynı dogmatik yaklaşıma sahip insanlar olmuştur. Allah, kendilerini inkar için şartlandırmış olan bu gibi insanlar hakkında Kuran'da önemli bilgiler verir. Örneğin, kendilerine gösterdiği pek çok mucize karşısında Hz. Musa'ya **"...Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz..."** (Araf Suresi, 132) diyen kişiler de aslında aynı bakış açısına sahiplerdi.

Bu insanlar Hz. Musa'yı, ona iftira ederek, kendilerini büyülemek istemekle suçluyorlardı ama aslında kendileri inkarcı bir büyünün etkisindeydiler ve bunun farkında değillerdi. Günümüzde de aynı mantığı taşıyan insanlar inkarı kendine temel edinmiş Darwinist büyünün etkisindedirler ama kendi durumlarını fark edememektedirler. İşte bu yüzden yaratılışı savunan insanları -geçmişteki inkarcılar gibi- kendilerince dogmatik olmakla suçlamaktadırlar.

## "Çoğunluk" Yanılgısı

Yukarıda anlattıklarımızın yanı sıra evrimciler, insanların çoğunluğunun evrime inandıkları ve hayatın kökeninde evrimin rol oynadığını savundukları yalanlarıyla ortaya çıkarlar. Çevrelerindeki insanlara daima çoğunluk oldukları ve çoğunluğun da her

zaman doğru olanı seçeceği yönünde telkinlerde bulunurlar. "Herkes evrime inanıyor, sen neden inanmıyorsun?" gibi sözlerle insanlar üzerinde psikolojik baskı uygulamaya çalışırlar.

Evrimcilerin bu konudaki telkin yöntemleri ve bu yöntemin yanlışlığı, Türkiye'deki evrimci bir düşünür tarafından da kabul edilmiştir. Boğaziçi Üniversitesi'nden Felsefe Profesörü Arda Denkel, evrimcilerin sürekli olarak "Evrimi bu kadar insan kabul ediyor, dolayısıyla teori elbette doğrudur" diye telkin yaptıklarını, ama bunun bilimsel olarak bir şey ifade etmediğini Cumhuriyet gazetesinin Bilim ve Teknik adlı ekinde yayınlanan bir makalesinde şöyle anlatmaktadır:

**Evrim kuramını, cok sayıdaki saygın kişinin, kuruluşun evrimciliği benimsemiş olması mı kanıtlayacak?** Yoksa mahkeme kararlarıyla mı doğru kılınacak bu kuram?... "Ülkemizde de Evrim Kuramı, bütün önde gelen bilim insanları, TUBA ve TUBİTAK başkanları, rektörler ve dekanlar tarafından desteklenmektedir". Böylesine saygın kişiliklerin desteği tabii ki çok iyidir. Ancak doğruluğu sağlayan şey, saygın ve yetke sahibi kişilerce doğru bulunmak mıdır acaba? Bir tarihsel olguyu anımsatmak isterim. Galileo Galilei, döneminin bütün saygın kişilerine, hukukçularına ve özellikle de bilim adamlarına karşı (neyse ki onlar arasında kadınlar yoktu ve yapılan hatalara kadınlar karışmadılar!) tek başına karşı çıkıp doğru olanı söylüyor ve savunmuyor muydu? Engizisyon mahkemelerinin öbür eylemleri de, ortaya buna benzer görünümler koymamış mıydı? **Toplumda saygın ve basat olan çevreleri arkasına almak, ne doğruluk yaratan, ne de bilimsellikle doğrudan ilgili olan bir şeydir.** 41

Arda Denkel ayrıca Türkiye'deki evrimcilerin üstteki telkinlere başvurmalarına rağmen Darwinizm adına somut bir bilimsel delil ortaya koyamadıklarını, buna karşılık Türkiye'de Darwinizm'i eleştiren en etkin kuruluş olan Bilim Araştırma Vakfı'nın son derece somut bilimsel deliller gösterdiğini belirterek şöyle yazmıştır:

Bilim insanları grubu (evrimciler), yukarıda eleştirdiğim türden "gerekçeleri" vurgularken, "Ayrıca", diye ekleyiveriyorlar, "dünyadaki birçok bilim insanı ve kuruluşu, Yaratılışçıların safsatalarını çürüten binlerce makale ve kitap yayımlamışlardır". Tepeden inme biçimde söylenen bu sözlerle ciddi bir sonuç alınabilir mi? Oysa kanımca işin kalbi tam da burada atıyor. Bilimsel tutum, öne sürülen şeyi göstermek ya da o "binlerce makale ve kitaptan" en az birkaç argümanı, veriyi, okurun gözü önüne serip anlatmak ya da özetlemek olurdu. Bilim insanları grubu böyle yapmıyor. **Buna karşılık Bilim Araştırma Vakfı yazarları, dağıttıkları bildirilerde kendi açılarından sürekli olarak eleştirel gerekçeler ortaya koymaktalar.** Grup üyelerinin manifesto yayımlamakla **bilimsellik açısından B.A.V.'cıların gerisine düştüklerini** söyleyenler çıksaydı, böyle bir şeyi nasıl yadsıyabilirdim, bilmiyorum... Konuya hakim kimi bilimciler B.A.V. yazarlarınca ileri sürülen gerekçeleri bir bir çürütmedikçe ve bu kimselere karşı bilimsel yanıtlar vermedikçe, öyle otoritelere başvurmak ya da vatan-millet- sakarya

edebiyatıyla bu konuda bir sonuç alınabileceğini ummak, tam tamına hayal görmektir. **42**

Evrim teorisine inanan ve bu teoriyi savunan bir bilim adamı olan Prof. Arda Denkel'in yazdığı bu satırlar, Darwinistlerin sadece içi boş propaganda telkinlerine dayandıklarının, Darwinizm'in geçersizliğini ortaya koyan delillere karşı ise hiçbir bilimsel cevap veremediklerinin bir itirafı niteliğindedir. Evrimcilerin en büyük dayanağı, "Darwinizm tüm bilim dünyası tarafından kabul ediliyor" şeklindeki basma kalıp telkinlerdir.

Kaldı ki bugün evrim teorisi "tüm bilim dünyası tarafından kabul edilen bir teori" değildir. Bilime objektif bir bakış açısıyla yaklaşan insanlar, özellikle son 20-30 senedir evrim teorisini reddeden sayısız bilim adamının görüşlerini de göz önünde bulundurmak zorundadırlar. Bunları görmezlikten gelmeye çalışmak, objektiflikten uzaklaşmak olur. Bugün –geçmişte olduğu gibi- dünya üzerinde yaratılış gerçeğini görerek evrimci büyüden kurtulan pek çok bilim adamı ve bu kişilerin evrimin geçersizliğini ortaya koyan sayısız çalışması vardır. Bu insanlar ne felsefeci, ne de din adamıdır. Hepsi Amerika, İngiltere, İsrail, Avustralya gibi ülkelerden biyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, anatomi, paleontoloji gibi bilim dallarında uzman, yıllarını bu konuya sarf etmiş, kariyer sahibi akademisyenlerdir (Ayrıntılı bilgi için bkz. *Kuran Bilime Yol Gösterir*, Harun Yahya). Evrimi savunanlar bilim dünyasının geneli değil, yalnızca bazı bilim adamlarıdır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir: Çoğunluğu oluşturmanın da herhangi bir değeri yoktur. Ve evrimcilerin "çoğunluk telkini" yalnızca onlara has bir tutum değildir. Tarih boyunca Allah'ın üstün yaratışını inkar etmek isteyen pek çok insan "çoğunluğu" temsil ettiği için haklı olduğunu sanmıştır. "Bak, herkes dini inkar ediyor, bu kadar çok insan yanılıyor mu?" gibi batıl telkinlerle insanları Allah'ın çağırdığı yoldan çevirmeye çalışmıştır. Allah, bu tür insanlara karşı iman eden kullarını uyarmakta ve çoğunluğa uymanın yalnızca zarara sürükleyeceğine şöyle bildirmektedir:

**Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (En'am Suresi, 116)**

Allah başka ayetlerinde ise, geçmişte de birçok kavmin kendilerine gelen uyarıları göz ardı ettiğini, çoğunlukta olduklarını iddia ettiğini, ancak bu çokluğun bir değeri olmadığını haber vermiştir. Kurtuluş bulanların ise, iman edenler olduğunu haber vermiştir:

**Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. De ki:**

**"Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." Bizim Katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (Sebe Suresi, 34-37)**

### 3.Yöntem: Ağır Bilimsel Terimler ve Halk Açısından Anlaşılmaz Kavramlarla İnsanlar Üzerinde Bir Etki Yaratmaya Çalışırlar

Darwinizm'i savunan kişilerin insanları ikna ederken güç aldıkları en önemli dayanak noktalarından biri de "anlaşılmaz olma" taktiğidir. Kullandıkları halka hitap etmeyen bilimsel tanım ve terimlerde, Latince isimlerde, anlaşılmaz üsluplarda, kafa karıştıran mantıklarda, nereye bağlanacağı anlaşılmayan tuhaf örneklerde ve daha pek çok demagojik anlatımda, büyü yöntemlerinden biri olan "anlaşılmazlık" ilkesi gizlidir.

Pek çok insan tarafından anlaşılmaz bulunan kelimelerin arka arkaya dizilmesiyle oluşturulan konuşmalar ve yazılar, aynı bir büyücünün büyü sırasında kullandığı garip, tılsımlı sözcükler gibi insanlar üzerinde esrarengiz bir etki oluşturur. Bu anlaşılmazlık adeta o konuşmayı yapan kişinin sözde engin bilgisinin, üstün ilminin, gücünün ve erdeminin bir göstergesi olarak kabul edilir. Ne kadar çok tılsımlı ve anlaşılmaz sözcük kullanılırsa bu etki o derecede artar. En anlaşılmaz konuşan da, bu büyüye kapılan çoğu insan tarafından en saygın bilim adamı ilan edilir.

Evrimcilerin, özellikle zaman zaman makalelerinin başlıklarında kullandıkları bu kuralı, birçok insanın daha en başından "Biz zaten böyle üstün bir ilmi anlayamayız" demelerine neden olmaktadır. Evrimcilerin kullandıkları bu makale başlıklarından birkaçını şöyle örneklendirebiliriz:

"RNA Dünyasında Alternatif Esaslar: Urazol ve Ribozidlerin Sentezi"

"Polimerizasyona Engel Olarak Nükleotid Analoglarının Devinimi"

"Dengelenmemiş Trans-versiyon Modelinin Tüm Lineer Sabitlerinin Derivasyonu…"

Yukarıda başlıklarını verdiğimiz konuların her biri elbette bilimsel olarak incelenmesi gereken, ciddi konulardır. Bu şekilde ifade edilmeleri de yeri geldiğinde son derece doğal olabilir. Ancak bu konuları bu kelimelerle incelemeleri, evrimcilerin karşı karşıya oldukları sorunları çözmez. Çünkü evrimcilerin öncelikle açıklamaları gereken ve evrimin önünde duran çok temel sorular vardır. Ve onlar daha bu temel sorulara dahi bir yanıt verememektedirler.

Evrimcilerin öncelikle ilk canlının ve hücrenin nasıl oluştuğu, hücre içindeki muazzam sistemlerin ne şekilde meydana geldiği, hayali sudan karaya geçiş sürecinin nasıl olup da işlediği gibi soruları cevaplamalıdırlar. Veya insanın sözde evrim sürecinin delillerinin neler olduğu, hayvanlardaki olağanüstü akıl örneklerinin kökeni, canlılardaki fedakarlık gibi bilinçli davranışların kaynağı benzeri konulara açıklık getirmelidirler. Bunların yanı sıra DNA ya da göz ve kanat gibi kompleks organların, her hücrenin

kusursuzca başarabildiği protein sentezi ve kanın pıhtılaşması gibi kompleks sistemlerin, onların iddia ettikleri gibi nasıl olup da aşamalı bir şekilde oluştukları gibi konuları somut delillerle ele almalıdırlar. Oysa hiçbir evrimci çıkıp da canlılığın oluşumu ile ilgili olan bu en temel konulara açık, net ve somut delillere dayanan açıklamalar getiremez. Konferanslarına, kitaplarına, makalelerine bakıldığında evrimcilerin bu tip bir konuyu anlatmak durumunda kaldıklarında **sayısız bilimsel terimin, Latince kelimenin ve halk açısından anlaşılmaz cümlelerin arkasına saklanarak dikkati dağıtmaya çalıştıkları görülür.**

Bu açıdan bakıldığında, evrim teorisinin somut bilgilere dayanmayan boş söz, ilginç çıkarım, tahmin ve esinlenmelerle dolu, uzun felsefi açıklamalara dayanan, kelime tekrarlarıyla **düşünmeyi engelleyen bir söz oyunundan başka birşey olmadığı** anlaşılabilir. Yukarıda birkaçını verdiğimiz makale başlıkları da, bu anlaşılmazlık üzerine kurulu söz oyununun örneklerindendir.

Evrimciler bu yollarla hedeflerine ulaşabileceklerini zannederler. Birşeyler anlatmış havasını verdiklerini düşünerek, alabildiğine bilimsel bir üslup kullandıkları kanaatine varırlar. Oysa açıkçası evrimcilerin yaptıkları sadece halkın genelinin bilimsel konulara uzak olmasından istifade etmektir. Bu konuya biraz daha netlik getirmek açısından şöyle bir örnek verebiliriz. Kendisi de evrim teorisinin savunucularından olan George Stavropoulos, *American Scientist* dergisinde şöyle bir açıklama yapmıştır:

Normal şartlarda, Termodinamiğin İkinci Kanunu doğrultusunda, hiçbir kompleks organik molekül hiçbir zaman kendi kendine oluşamaz, tersine parçalanır. Gerçekte, bir şey ne kadar kompleks olursa o kadar kararsızdır ve kesin olarak eninde sonunda parçalanır, dağılır. Fotosentez, bütün yaşamsal süreçler ve yaşamın kendisi, **karmaşık veya kasıtlı olarak karmaşıklaştırılmış açıklamalara rağmen**, halen termodinamik ya da bir başka kesin bilim dalı vasıtasıyla anlaşılamamıştır.[43]

Yukarıdaki sözlerinde görüldüğü gibi Stavropoulos, evrimci bilim adamları tarafından çeşitli konularda yapılan açıklamaları "karmaşık veya kasıtlı olarak karmaşıklaştırılmış açıklamalar" olarak nitelendirmektedir. Ayrıca bütün bu açıklamalara rağmen yaşamla ilgili süreçleri aydınlatan bir bilim dalının var olmadığını da açıkça itiraf etmektedir.

Kuşkusuz Darwinistlerin bu oyunlarının açığa çıkarılması, konu hakkında yeterli bilgi sahibi olmayan pek çok insan için bu tür taktiklerin deşifre edilmesi son derece önemlidir. İşte bu nedenle de evrimcilerin telkin yöntemlerinin farkında olan kişilere çok büyük bir sorumluluk düşmektedir. Bu sorumluluğun yerine getirilmesi, bilim dünyasının önünü tıkayan tüm yalanların, sahtekarlıkların da ortadan kalkmasının yolunu açacaktır.

### 4. Yöntem: Darwinizm Büyüsünü Bozmamak İçin, Kendilerini Eleştiren Hiçbir Şeyi Okumak İstemez ve Tabilerine de Okutmazlar

Darwinizm'in karanlık büyüsüne kapılanlar, bu etkinin hiçbir şekilde bozulmasını istemezler. Bu nedenle de Darwinizm'i eleştiren kitapları, yazıları ve bilimsel eserleri mümkün olduğunca okumazlar, bunları okumanın ve araştırmanın son derece zararlı olduğunu düşünürler.

Bu korkuları nedeniyle de inançları aleyhinde kitaplar çıkması, faaliyetler yapılması onları endişelendirir. Bu yöndeki her haber onlarda büyük bir sıkıntı meydana getirir. Darwinizm'in çöküşünü sergileyen kitapların dağıtım haberi onlar için olabilecek en kötü haberdir. Çünkü bu, söz konusu kitapların insanların eline geçmesi ve okunması anlamına gelmektedir. Darwinizm büyüsünü korumaya çalışanların en büyük korkuları da budur. İnsanların karşıt fikirleri okuması, düşünüp değerlendirmesi ve bu değerlendirmeler sonucunda gerçeklere ulaşması…

Bu korkuları nedeniyle, kendileri okumadıkları gibi tabilerine de bu tip eserleri hiçbir şekilde okutmazlar. Hatta konferanslarında, kitaplarında ve konuşmalarında verdikleri en önemli mesaj "onları sakın okumayın!" mesajıdır. Çünkü kendilerinden çok, diğer Darwinistlerin inançlarını kaybetmelerinden korkarlar. Özellikle de gençlerin Darwinizm'in bir sahtekarlık olduğunu anlamalarından şiddetle rahatsızlık duyarlar. Gençleri teorilerinin gelecekteki koruyucuları olarak düşünürler. Onların evrim konusunda aldıkları telkini hiçbir şekilde kaybetmemelerini, geleceklerinin teminatı olarak görürler. Bu nedenle de onları kendilerince sözde zararlı etkenlerden –yani yaratılış gerçeğini anlatan kişilerden- korumak için dış dünyadan soyutlamaya gayret ederler.

Bu yolda ilk yaptıkları faaliyetlerden biri ise gençleri kendi düzenledikleri kurslarda veya kamplarda biraraya toplayıp, çok yoğun bir telkin uygulamaktır. Yemek yerken, spor yaparken, kitap okurken, sohbet ederken anlaşılmaz sözler, anlatımlar, tasvirler ve karmaşık kelimelerle bu eğitime devam ederler. İnsanları sık sık biraraya toplamalarının bir nedeni de "Darwinist trans"ın bozulmamasının ancak sürekli gözetim altında tutularak, telkin yapılarak sağlanacağını düşünmeleridir. Kısa bir sürelik ara bile gençlerin kafalarına bazı şüphelerin -evrim teorisinin bir safsata olduğu gerçeğiyle ilgili- gelmesine neden olabilir.

Gençlerin evrimin bilimsel açıdan geçersizliği ve yaratılış gerçeği konusundaki çalışmaları okumalarına engel olma nedenleri de işte bu korkulardır: Transın bozulması, büyünün etkisini yitirmesi, evrim teorisi hakkında şüphelerin oluşması… Bu şüpheleri ortadan kaldırmak için yaptıkları yegane şey ise abartılı ifadelerle evrimin sözde ne kadar "ulu" bir güç olduğunu anlatmaktır. Evrimsel hümanizm akımının öncülerinden Fransız evrimci Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, evrimcilerin bu tarz anlatımları açısından açık bir örnektir:

Evrim bir hipotez midir? Hayır, o bunların hepsinden öte bir şeydir. Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve doğru olabilmek için ona dayanmak zorundadırlar.

E**vrim, tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken ana çizgidir.** İşte, evrim budur.[44]

Yukarıdaki alıntıda görüldüğü gibi Chardin-bilimsel delililer aksini söylese de-evrime olan körü körüne bağlılığını dile getirmektedir. Ve bu batıl inancını da kesin bir üslupla ifade etmektedir. İşte bu, genel olarak tüm evrimcilerin kullandıkları bir taktiktir. Taraftarlarının başka fikirleri okuma ve onlardan etkilenme ihtimaline karşı evrimciler daima çok emin ve keskin bir üslup kullanırlar. Eğer evrimin bilimsel ve akli delillerle çürütüldüğü bir yayın okurlarsa, tabileri evrimden vazgeçmesinler diye önceden tedbir alır ve "evrimin delili olmasa bile evrim gerçekleşmiştir" gibi çelişkili mantıklarla telkinde bulunurlar.

Bu körü körüne bağlılığı Bilim Ütopya dergisinin sadık yazarlarından evrimci Ümit Sayın, **"Varsayalım ki, henüz hiçbir fosil bulamadık; bu tüm canlıların kaybolduğunu, doğaya karıştığını gösterir"** ya da **"Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez..."**[45] sözleriyle ifade etmiştir. Böylece herhangi bir taraftarın, evrimin bilimsel olarak geçersizliğini açıklayan herhangi bir eserden etkilenmesine karşı kendince önlem almış ve büyünün kaybolmasını engellemeye çalışmıştır.

### 5. Yöntem: Evrimciler, Darwinizm Büyüsünün Bozulmaması İçin Taraftarlarının Düşünmelerini Engellerler

Darwinizm'i savunanların en büyük amaçları taraftarlarının düşünmelerini engellemektir. Çünkü bir insanın vicdanını kullanarak eldeki bilimsel bulgular üzerinde çok kısa bir süre düşünmesi dahi bu teorinin geçersizliğini anlaması için yeterlidir. Bu nedenle de insanların düşünmelerine engel olacak şekilde, hiç nefes aldırmadan, adeta bir bombardıman gibi bu büyünün propagandası yapılır. Bunun için hiç ara verilmeden her türlü imkan sonuna kadar kullanılır. Reklamlardan, sinema filmlerine, müzik kliplerinden şarkı sözlerine, çizgi filmlere, kitaplara, makalelere kadar her türlü fırsat bu büyünün bozulmaması için kullanılır. Amaç insanların bazı kelimeleri ve cümle kalıplarını ezbere bilmeleri ve görüntülere aşina olmalarıdır. Hayali maymundan insana geçiş aşamaları, fosil görüntüleri, ilkel insan canlandırmaları hayatımızın her anını kaplamıştır. Gazete ve dergilerde küçük ya da büyük, bir kelime olarak ya da kapsamlı bir şekilde, sürekli bu konu üzerinde durulur. Bu şekilde insanların üzerindeki büyü etkisinin bozulmaması sağlanır.

Evrimciler, şüpheye düşmenin sonucunun yaratılışa ve dine inanmak anlamına geleceğini çok iyi bildikleri için büyüyü günlük konuşmalarında da devam ettirmeye çalışırlar. **Din aleyhindeki fıkraların, sohbetlerin, karikatürlerin, yazıların** bir nedeni de işte budur. Din aleyhinde akılsızca yaptıkları alaycı şakaların, hakarete varan ifadelerin altında yatan neden, kişilerde dine karşı olabilecek en küçük bir eğilimin bile

ortadan kaldırılması, hayatın kökeni ile ilgili zihinlerde oluşabilecek tüm şüphelerin yok edilmesidir.

Evrimcilerin insanların düşünmelerini engellemeye yönelik girişimleriyle ilgili yakın zamanda ülkemizde gerçekleşmiş olan bir örneği ele alabiliriz. *Evrim Aldatmacası* isimli kitabımız 1999 yılı içinde Türkiye'nin pek çok iline ve ilçesine ulaştırıldı. Bu kitapta gözler önüne serilen gerçekleri okuyan halkımız, evrimin bir kandırmacadan ibaret olduğunu tüm delilleriyle gördü. Bu gerçek karşısında Türkiye'deki evrimci ve materyalist çevreler yoğun bir panik atmosferi yaşamaya başladılar. *Evrim Aldatmacası* kitabının, evrimin bilimsel çöküşünü anlatıyor olması onlar için büyük bir tehlikeydi. Ama bu bölümlerin yanısıra özellikle "Maddenin Ardındaki Sır" ismini taşıyan ve herşeyin yalnızca maddeden ibaret olduğunu savunan materyalist felsefeyi kökten yıkan bölüm bu paniğin ana kaynağıydı.

Türkiye'deki evrimci materyalist çevrelerin yaşadıkları bu endişe ve paniği en açık biçimde ifade edenlerden birisi ise, materyalizmi savunmayı görev edinmiş bulunan *Bilim ve Ütopya* dergisinin yazarı ve aynı zamanda bir öğretim üyesi olan Rennan Pekünlü oldu. Pekünlü, gerek söz konusu dergide yazdığı yazılarda, gerekse söz aldığı birtakım panellerde, *Evrim Aldatmacası* adlı kitabı kendince bir numaralı "tehlike" olarak gösterdi. Pekünlü'yü en çok endişelendiren konu ise, biraz önce belirttiğimiz gibi kitabın Darwinizm'i geçersiz kılan bölümlerinin de ötesinde, asıl olarak "Maddenin Ardındaki Sır" isimli kısımdı. Okurlarına ve az sayıdaki dinleyenlerine "Sakın kendinizi idealizmin bu telkinlerine kaptırmayın, materyalizme olan sadakatinizi koruyun." mesajları veren Pekünlü, kendisine dayanak olarak Rusya'daki kanlı komünist devriminin lideri Vladimir I. Lenin'i bulmuştu. Lenin'in bir asır önce yazdığı *Materyalizm ve Ampiryokritisizm* isimli kitabı okumayı herkese öğütleyen Pekünlü'nün yaptığı tek şey ise, yine Lenin'e ait olan "Sakın bu konuyu düşünmeyin, yoksa materyalizmi kaybedersiniz ve kendinizi dine kaptırırsınız" şeklindeki uyarıları tekrarlamak oldu. Pekünlü, yazdığı bir makalede, Lenin'den şu satırları aktarıyordu:

Duyularımızla algıladığımız nesnel gerçekliği bir kere yadsıdın mı, kuşkuculuğa (agnostisizm) ve öznelciliğe (subjektivizme) kayacağından, fideizme (dini inanca) karşı kullanacağın tüm silahları yitirirsin; bu da fideizmin istediği şeydir. **Parmağını kaptırdın mı, önce kolun sonra tüm benliğin gider.** Duyuları nesnel dünyanın bir görüntüsü olarak değil de, özel bir öğe olarak aldığında, diğer bir deyişle **materyalizmden ödün verdiğinde, benliğini fideizme (dini inanca) kaptırırsın.** Sonra duyular hiç kimsenin duyuları olur, us hiç kimsenin usu, ruh hiç kimsenin ruhu, istenç hiç kimsenin istenci olur.[46]

Bu satırlar, Lenin'in büyük bir korkuyla fark ettiği ve hem kendi kafasından hem de "yoldaş"larının kafalarından silmek istediği gerçeğin, günümüzün evrimci materyalistlerini de aynı biçimde tedirgin ettiğini göstermektedir. Ama Pekünlü ve diğer materyalistler Lenin'den daha da büyük bir tedirginlik içindedirler; çünkü bu gerçeğin bundan 100 yıl öncesine göre çok daha açık, kesin ve güçlü bir biçimde ortaya

konduğunun farkındadırlar. Bu konu, tüm dünya tarihinde ilk kez bu kadar karşı konulamaz bir biçimde anlatılmaktadır. Ve materyalist çevrelerin büyük bir çabayla oluşturdukları Darwinist büyü açısından büyük bir tehlike oluşturmaktadır. (Bu konuyla ilgili detaylı bilgi için bkz. *Evrimcilerin Yanılgıları*, Harun Yahya)

**6. Yöntem: Evrim Teorisinin Çöküşüyle İlgili Deliller Hakkında Sorulan Soruları İlgisiz Cevaplarla Geçiştirip, Sonra da "Susmadık, Cevaplarını Verdik" Havası Oluştururlar**

Evrimi savunan bilim adamlarının bir başka ilginç özellikleri ise hiçbir cevap vermeden, cevap vermiş havasını oluşturabilmeleridir. Cevap veremeyecekleri bir soruyla karşılaştıklarında o kadar uzun ve karmaşık cümleler kullanırlar ki, konuyla ilgili yeterli bilgiye sahip olmayan kişiler "Herhalde o cevap verdi de, biz anlamadık" diyerek kendilerinden kuşku duymaya başlarlar. Çünkü karşılarında "koskoca" bir bilim adamının durduğunu düşünürler. Ve bu kişinin ağzından çıkan kelimeler her ne kadar içi boş olsa da, arka arkaya geldiğinde güzel bir cümle havası yarattığı için söz konusu kişileri etkileyebilir.

Bu konudaki örneklerden bir tanesi evrim teorisini savunan fosil bilimcilerin hiçbir şekilde cevap veremedikleri "ara geçiş form"ları konusudur. Aşağıda bir kitabından alıntı vereceğimiz evrim savunucusu ara geçiş formları konusunun "çok basit" bir cevabı olduğunu vurguladıktan sonra şu garip örneği verir:

Geçişim fosilleri (ana gruplar arasındaki "bağlantılar") dikkat çekici ölçüde az rastlanır fosillerdir çünkü pek çok tür uzun dönemler boyunca aynı kalır. Değişim ortaya çıktığında (yerbilimsel zamana kıyasla) oldukça hızlıdır ve sıklıkla küçük, yalıtılmış nüfuslardan başlar. Çok katlı bir otoparkın zamanla donduğunu düşünün. Çeşitli katlarda büyük araba "nüfusları" bulunacak, ama yokuşlarda birkaç tanesine rastlanacaktır. Arabaların yokuşlarda harcadıkları zaman park edilmiş olarak kaldıkları zamana kıyasla kısadır, ama yine de hepsi yokuşu çıkmıştır.[47]

Bu cevaptaki mantıksızlığın nedenlerini kısaca ele alalım. Öncelikle yalnızca günümüzde yeryüzünde yaşamakta olan milyonlarca canlı türü vardır. Evrimcilerin iddialarına göre bu milyonlarca canlının her biri başka canlılardan yavaş aşamalarla meydana gelmiştir. Anlaşılır bir örnek vermek gerekirse bir denizyıldızının bir balığa dönüşmesinin hayali aşamalarını gözden geçirebiliriz. Önce bir denizyıldızı vardır. Ardından bu denizyıldızının iki kolu yüzgeç görünümü almaya başlar. Daha sonra vücudunun diğer kısımlarında da gözle fark edilen değişimler olur. Ve en son aşamada denizyıldızı artık yoktur ve bir balık vardır. Şimdi evrimcilerin hayali iddialarının yukarıdaki örnekle bağlantısına bir bakalım. Elbette bir canlının oluşumundaki bu hayali aşamaların yukarıdaki otopark benzetmesi ile hiçbir ilgisi yoktur. Yani otoparktaki arabalar belki uzun süre park etmiş şekilde beklemektedirler ama evrim geçirdiği iddia edilen canlılar için bekleyecek bir vakit yoktur.

Evrimin iddiasına göre belirli bir süre içinde denizyıldızlarının ve balıkların söz konusu değişimleri geçirmiş olmaları şarttır. Bu da çok sayıda geçiş aşamasının var olması demektir. Dolayısıyla bir otoparktaki gibi sabit türler ve çok ender geçiş aşamaları değil; aksine bugün var olan milyonlarca canlı için milyon x milyon x milyon tane geçiş aşaması olması gereklidir. Ancak ne ilginçtir ki bugün var oldukları iddia edilen bu milyon x milyon x milyon örnekten tek bir tanesi bile bulunamamıştır.

İşte bu noktada karşımıza yukarıdakine benzer örneklerin ne kadar anlamsız olduğu ve aslında bir göz boyamadan ibaret olduğu çıkmaktadır. Aslında evrimciler kendileri de bu tip örneklerin gerçeklerle bağdaşmadığını fark edebilirler ama burada vermek istedikleri mesaj "Susmadık, cevaplarını verdik" iddiasıdır. Ancak bu yolla tabilerinin inançlarını koruyabileceklerini düşünürler.

Evrimciler, yaratılış gerçeğinin birer birer önlerine koyduğu soruları cevaplamak için yukarıdaki örnek benzeri mantıksız öğretiler içeren kurslar, paneller düzenler, yazılar yazarlar. Bu gibi girişimlerle "Büyü bozulmadı, biz aynı şekilde devam ediyoruz" demeye çalışırlar. "Yıkılmadık, ayaktayız" misali anlamlar taşıyan mesajlarını gereken yere ulaştırabilmek için çaresizliklerini ifade eden kitaplar, dergiler çıkarmayı da ihmal etmezler. Bu yayınlar da adeta birbirlerini teselli etme amacıyla çıkarılmış, sadece demagojiden oluşan eserlerdir. Ancak bu yayınların ve çalışmaların hiçbirinde evrimi çürüten temel bilimsel bulgulara bir cevap verilmez. Aynı konular sanki hiç çürütülmemiş, hiçbir karşıt delil sunulmamış gibi tekrar tekrar anlatılır.

Örneğin, evrimin en büyük çıkmazlarından biri yeryüzündeki hayatın ortaya çıkışındaki moleküler aşamadır. Evrim teorisi daha canlılığın moleküler açıdan nasıl başladığını, canlılığın yapıtaşları olan, protein, hücre gibi yapıların nasıl meydana geldiklerini dahi açıklayamazken, son derece tali konuları evrimin önemli bir konusu gibi anlatır. Sözgelimi, Michael J. Behe'nin kitabında yer verdiği gibi, dünyanın en bilinen moleküler biyoloji dergisi JME'de yayınlanan "Moleküler evrim" konulu yazıların yüzde sekseni aminoasit dizilimlerinin kıyaslanmasından oluşur. Bu dizilim karşılaştırmasında iki proteinin tüm aminoasitleri sıralanarak incelenir veya bir DNA üzerindeki nükleotidler karşılaştırılır. Bu karşılaştırmanın moleküler evrimin çıkmazlarını açıklamak açısından hiçbir faydası olmadığını Michael J. Behe şöyle anlatır:

Nesiller arasındaki ilişkileri ortaya koymak açısından faydalı olmasına rağmen **bu dizilimlerin karşılaştırılması, hiçbir şekilde karmaşık bir biyokimyasal sistemin fonksiyonlarını nasıl elde ettiğini açıklayamaz.** Bir benzerlik kurmak açısından aynı şirket tarafından üretilen iki ayrı model bilgisayara ait kullanım kılavuzları, birçok benzer kelimelere, cümlelere ve hatta paragraflara sahip olmasına ve ortak bir ataya işaret etmesine rağmen (belki de kullanım kılavuzlarını ortak bir yazar kaleme almıştır), bu kullanım kılavuzlarındaki harflerin dizilimini karşılaştırmak hiçbir zaman bu bilgisayarların bir daktilodan evrimleştiğini göstermeyecektir... **Birçok araştırma vardır. Fakat başlangıçta sorulan temel soru hala cevaplanmamıştır: Karmaşık sistemlerin ortaya çıkmasına ne neden olmuştur? Şimdiye dek hiç kimse**

**ayrıntılı ve bilimsel anlamda, mutasyon ve doğal seleksiyonların nasıl karmaşık sistemleri oluşturduğu konusunda bir açıklama yapamamıştır."**[48]

Behe'nin yukarıdaki sözleriyle ifade ettiği gerçek son derece açıktır: Evrimciler hayatın gerçek kökeni ile ilgili temel soruları açık bir şekilde cevaplamaya yanaşmazlar; çünkü onların bu soruları evrimsel süreçlerle, tesadüfi aşamalarla cevaplayabilmeleri mümkün değildir. Dolayısıyla bu büyük eksikliklerini görmezlikten gelerek, Darwinist büyünün sağladığı etkiyi devam ettirebilmek için çaba harcarlar. Bu nedenle de yayınlarında evrimi hiçbir şekilde ispatlamayan ilgisiz konuları, süslü resimlerle ve bol Latince kelimelerle anlatmakta bir sakınca görmezler. Bu şekilde temel konulardaki açıklarını kapattıklarını ve insanları kandırabildiklerini zannederler.

### 7. Yöntem: Darwinistler İnsanları Etki Altına Alabilmek İçin Demagojinin Her Türünü Kullanırlar

Darwinistlerin en önemli özelliklerinden biri, yukarıda da zaman zaman değindiğimiz gibi demagojiyi yani söz sanatını son derece etkin bir şekilde kullanmalarıdır. Laf ve kelime oyunları yapmada oldukça başarılıdırlar. Çok şey söylüyor gibi gözüküp, aslında elle tutulur hiçbir şey söylemezler. Düzenledikleri konferanslarda saatlerce konuşmalarına rağmen, evrim teorisini kanıtlayacak tek bir kelime bile etmemeyi başarabilirler. Amaç karmaşık cümleler ve sözde bilimsel izahlarla laf kalabalığı yapma ve insanları konuşmanın son derece bilimsel bir çizgide gittiği illüzyonuna inandırmadır.

Darwinistler bu tarz konuşmalar yaparken bilimsel bir hava oluşturabilmek için evrim teorisinin temel konularıyla hiçbir bağlantısı olmayan, jeoloji, genetik, tıp gibi konuların detaylarına da girerler. Bu konuları o kadar uzun uzun ve ağır bir dille anlatırlar ki, dinleyicilerde adeta bir "sarhoşluk" oluştururlar. Evrim teorisiyle ilgisi olmayan bu konuların arasına sıkıştırdıkları evrimci izahlardan ise çok fazla şey beklerler. Böylece tüm bu konuların birbirleriyle ilgisi varmış, bunlar birbirlerini destekliyormuş gibi bir hava yaratırlar. Örneğin genetik biliminde yaşanan gelişmelerle ilgili çok uzun açıklamalarda bulunurlar. Ancak bu açıklamaların arasında evrim teorisini destekleyecek hiçbir bilgi yoktur. Buna rağmen yazının veya konuşmanın sonunu "İşte genetik bilimi de evrim teorisinin çok büyük bir delilidir" diye bitirirler. Bu şekilde de sanki genetik bilimi evrim teorisini destekliyormuş gibi bir izlenim oluştururlar.

İnsanları bu karanlık büyünün etkisi altına almak için kullandıkları bir başka yöntem ise, "Elde bir sürü delil var, ama bunların hepsini burada anlatmaya vaktimiz yetmeyeceği için başka konulardan söz edeceğim", "Evrim teorisinin delillerini anlatmaya ne bu kitap ne de ansiklopediler yeter, onun için size sadece bir-iki tanesini söyleyeceğim", "Evrim teorisinin delillerini anlatırım, ama siz anlamazsınız, onun için boşverin" gibi sözlerle insanları aldatmaktır. Bu yöntemler sayesinde hiçbir zaman ve

hiçbir ortamda evrim teorisinin asıl cevaplaması gereken soruları cevaplamazlar. Evrimci, Christopher Wills de bir kitabında aynı yönteme başvurmaktadır:

Öncelikle, evrimin nasıl çalıştığı konusunda Darwin'den bu yana toplanmış olan kanıtların bazılarına hızla göz atmak gerekecek. Bunu sizi mümkün olduğunca üzmeden yapmaya ve ilginç kılmaya çalışacağım. Aslında bu boyutlarda bir kitabın bu bilginin tümünü kapsaması olanaklı değil. Bir arkadaşım yıllardır böylesi bir evrim ansiklopedisi üzerinde çalışıyor ve ben de ona şans diliyorum...[49]

Oysa Wills'in yukarıdaki sözlerinin gerçeklerle hiçbir bağlantısı yoktur. Kitabın özellikle ilk bölümlerinde ele aldığımız gibi evrimcilerin iddiaları son derece inanılmazdır ve bilimsel bulgularla da kesin olarak yalanlanmaktadır. Dolayısıyla "ansiklopedilere sığmayacak kadar çok delil" ifadesi tamamen gerçek dışıdır. Sık sık tekrarladıkları bu açıklamanın sebebi, neden her kitapta, her konferansta hep aynı birkaç "sözde" delili gösterdiklerini kendilerince örtbas edebilmektir. Aslında delil olarak öne sürdükleri konular evrim karşıtı pek çok yayında defalarca çürütülmüştür. Ama evrimciler bu gerçekleri kabul ederlerse evrimin geçersizliğini de kabul etmek zorunda kalacaklarını anladıkları için, sanki kimse onların bu delillerini çürütmemiş gibi bir üslup kullanırlar.

Darwinci teorilerin sadece söz sanatına ve evrimcilerin ikna yeteneklerine dayandığını Phillip E. Johnson da şu şekilde ifade etmektedir:

Teori büyük ölçüde **söz sanatına özgü ikna etme yöntemlerine dayanan bir propaganda kampanyasıyla** ayakta tutulmaya çalışılmaktadır: Gizli varsayımlar, üzerinde konuşulan sanki kanıtlanmış gibi varsayılan ifadeler, belli belirsiz tanımlanmış ve tartışmanın ortasında anlamı değiştirilmiş terimler, hayali düşmanlara saldırılar, seçmece kanıtların alıntıları ve benzeri. Teori aynı zamanda kültürel itibarıyla korunmaktadır.[50]

Johnson'ın da yukarıdaki sözleriyle ifade ettiği demagojik anlatımlara pek çok örnek vermek mümkündür. Evrimci bilim adamlarının insanları aldatmak için kullandıkları kelime oyunlarına çok güzel bir örnek de Türk Darwinistlerden Ümit Sayın'ın aşağıdaki açıklamasıdır:

Yaşam, Dünya'da denizlerde **veya** göllerde başlamış **ya da** yaşamı oluşturabilecek moleküler bilgi uzaydan düşen meteoritlerden, kuyruklu yıldızlardan gelmiştir.[51]

Bu ifadelerinde görüldüğü gibi Ümit Sayın hayatın başlangıcına dair hiçbir kesinlik ifade etmeyen, bilimsel bir delile de dayandırılmayan bir anlatım kullanmaktadır. Hep ortalı ifadeler kullanmaktadır ki, evrim dünyada tutmazsa uzaya da mutlaka bir açık kapı bırakabilsin. Bu açıklama aslında evrimcilerin hayatın kökeni hakkında hiçbir açıklama getiremediklerinin çok net bir göstergesidir.

Darwinistlerin kullandıkları bir başka yöntem de akılla ve mantıkla bağdaşmayan örnekleri çok büyük bir bilimsel gerçeğe parmak basmış gibi sunmalarıdır. Evrimciler insanların gözlerini boyamak için son derece mantıksız konuları, günlük hayatlarından örnekler vererek mantıklı hale getirmeye çalışmaktadırlar. Bununla ilgili bir örneğe –

fosil otopark benzetmesi- önceki sayfalarda başka bir başlık altında yer vermiştik. Ancak bu bölümde de konuyla ilgili birkaç örneği anlatmakta fayda vardır.

Bununla ilgili bir örnek yine Ümit Sayın'ın Tim M. Berra isimli bir evrimciden aldığı ünlü "Corvette araba örneği"dir. Berra, kitabında Corvette'lerin 1953, 1962, 1978, 1990 modellerinin resimlerini arka arkaya dizmiş, sonra da "İşte Corvette nasıl evrimleşiyorsa, canlılar da öyle evrimleşiyor"[52] demiştir. Bu örnekteki mantık boşlukları ve gerçeklerden uzak yaklaşım rahatlıkla fark edilebilmektedir. Yazar, sanki söz konusu araba modelleri, mühendislerin, tasarım uzmanlarının, bilgisayarların uzun ve koordineli bir çalışması sonucu değil de dağlarda rüzgarın, yıldırımların, yağmurun, güneş ışığının etkisiyle tesadüfen gelişmiş gibi, "Corvette'in evrimi"nden bahsetmektedir! Oysa Corvette modelleri tesadüflerle değil, bilinçli ve akıllı bir planla gelişmiştir. Bu nedenle, Berra'nın verdiği örnek, evrim teorisine değil, Yaratılışa delil oluşturmaktadır. Ama halkın bir kısmının inceleme ve araştırma imkanları son derece kısıtlı olduğu ve genellikle bu konular üzerinde pek düşünmedikleri için evrimciler bu konuyu istismar ederler. Gerek konuşmalarında gerekse yazılarında birçok mantıksız açıklamayı, bilim adamı sıfatlarının ardına sığınarak çok büyük bir rahatlıkla kullanabilirler.

Evrimcilerin teorilerini makul ve anlaşılır göstermek için verdikleri tuhaf örneklere evrimci bilim adamlarından Richard Dawkins'in kitaplarında da sık sık rastlamak mümkündür. *Gen Bencildir* ismini verdiği kitabındaki ilginç tezinde Dawkins, genlerle Chicago gangsterleri arasında garip bir benzetme yapmaktadır:

Bu kitaptaki tez, bizim diğer bütün hayvanlar gibi, genlerimiz tarafından yaratılmış makinalar olduğumuzdur. Başarılı Chicago gansterleri gibi. Bizim genlerimiz de, epey rekabetçi bir dünyada milyonlarca sene boyunca hayatta kalmayı başarabilmişlerdir.[53]

Daha tek bir genin dahi nasıl oluştuğunu açıklayamayan Dawkins, bu ilginç benzetme ile genlerin de tesadüflerle hayatta kalabileceği gibi son derece akıl dışı bir yaklaşımda bulunmaktadır. Fakat ne yazık ki konu hakkında bilgisi olmayan bir kişi, Dawkins'in "profesör" ünvanına aldanarak bunları inandırıcı ve makul görebilmektedir.

Buraya kadar verdiğimiz örneklerde görüldüğü gibi Darwinistler, Chicago gangsterleri, Corvette marka arabalar, fosil-otopark bağlantıları gibi anlamsız benzetmelerle insanları etkilemek zorundadırlar. Çünkü ellerinde bu tür içi boş sözler dışında bilimsel bir delil, gerçek olarak sunabilecekleri bilimsel bir bulgu yoktur.

### 8. Yöntem: Sürekli Tekrarlanan İçi Boş Sözlerle İnsanların Beyinlerini Uyuşturarak "Büyü" Etkisi Oluşturmaya Çalışırlar

Evrimcilerin ana telkin yöntemlerinden olan demagoji konusunda vurgulanması gereken bir başka nokta da çıkan tüm kitaplarda bilimsel delil yerine, hep aynı ama "içi boş" söz ve kalıplar kullanmalarıdır. Her kitapta onlarca hatta yüzlerce kez geçen bu "tılsımlı" sözler ve kalıplar bu tarz ikna yöntemleriyle adeta insanların kafalarına

kazınmaktadır. Örneğin, "İnsan olduğuna göre evrim de olmuş demektir.", "İnsan en gelişmiş hayvandır.", "Hayvan türleri içinde sadece insan...", "Sonunda evrimin eksik halkası bulundu.", "İlkel insandan günümüz insanına geçişte…", "kesin kanıtlanmıştır, kuşku götürmez gerçekler, bir kez daha ispatlanmıştır, hiç kuşku yok…" gibi telkin yüklü ifadeleri sık sık satır aralarına yerleştirip, insanlara bunların bilimsel birer gerçek olduğu fikrini aşılarlar. . Giorgio de Santillana ve Hertha von Dechend *Hamlet’s Mill: An Essay Investigating the Origins of Human Knowledge and Its Transmission Through Myth* adlı kitaplarında bu yöntemi şu sözleriyle en özlü biçimde tarif etmektedirler:

Bize insanoğlunun sanatı kademe kademe geliştirdiği ve sonunda tarihin ışığında ortaya çıktığı anlatıldı. **Bu "yavaş yavaş" ve "adım adım" gibi insanın beynini uyuşturmak için kullanılan kelimeler sürekli olarak tekrarlandılar. Amaç büyük bir bilgisizliği örtmekti.** Biri şu soruyu sormalıydı: Hangi kademeler? Ancak bu soruyu soran kişi de verilen yavan cevaplarla uyuşturuldu ve vazgeçti. Çünkü hiç kimse medeniyetin bir anda oluştuğunu düşünmek bile istemiyordu.[54]

Aslında Darlington'ın yukarıda tarif ettiği tarzda ifadeler herhangi bir insan tarafından dile getirilse, hiçbir şekilde inandırıcı bulunmaz. Fakat bu konuşmaları bilim adamı görüntüsündeki ciddi ve görünürde kendinden emin bir kişi yaptığında, insanların önemli bir kısmı büyük bir hayranlıkla tüm söylenenleri dinler.

Richard Dawkins'in kullandığı "programlanma" kelimesini bu tarz tılsım etkisi oluşturan kelimelere bir örnek olarak verebiliriz. Dawkins kitaplarında bu kelimeyi sık sık kullanır. Örneğin *Gen Bencildir* (The Selfish Gene) isimli kitabında özveri konusunu evrimci bir anlayışla "Genetik olarak özverili olmaya programlanmış olsaydık, özverili olmayı öğrenmemiz şimdikinden daha kolay olabilirdi"[55] şeklinde anlatır. Dawkins tüm kitabı boyunca hep bir programlanmadan söz eder, bu programlanmanın etkisiyle oluşan davranışları tahlil eder. Ama programlayanın kim olduğu, canlıları nasıl bir işlemle programladığı, amacının ne olduğu sorularına hiçbir şekilde cevap aramaz. Dawkins'e göre ortada programcısının kim olduğu belli olmayan bir program vardır. Bir kişi biraz düşünüp "Bu programı yapan kim?" diye sorsa Dawkins ve aynı zihniyeti taşıyanlar, muhtemelen Darwinist büyüyü devam ettirebilmek için "Bu, tabiatın bir mucizesidir" diyeceklerdir.

Oysa Darwinist büyünün etkisinde olmayan bir insan doğanın, hiçbir canlının genine milyarlarca bilgiyi şifreli olarak kodlayamayacağını rahatlıkla idrak edebilir. Bu insan şunları düşünür: Doğada bu bilgilerin bir tanesine bile kendi iradesiyle sahip olan bir varlık yoktur ki bir de bu bilgiyi başka bir canlıya kodlasın.

Tüm canlıları genlerindeki bilgileri ile yaratanın üstün bir güç ve ilim sahibi olan Allah olduğu açık bir gerçektir. Ancak evrimci büyünün etkisindeki insanların durumu farklıdır. Büyünün etkisi onların gözlerinin üzerine adeta bir perde indirir ve onların bu açık gerçekleri görmelerini engeller. Bu ruh haliyle ilgili olarak Kuran'da pek çok örnek verilmiştir. İnsanların birçoğunun tarih boyunca apaçık gerçekleri göremedikleri,

yaratılışı kavrayamadıkları anlatılmıştır. İnsanların kavrayış eksikliğini bildiren bu ayetlerden biri şöyledir:

**Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

### 9. Yöntem: İlgisiz Konuları ve Buluşları Evrimin İspatı Gibi Göstermeye Çalışırlar

Darwinistlerin evrimci büyüyü sürdürmeye yönelik bir diğer yöntemleri ise evrim teorisiyle hiçbir bağlantısı olmayan konuları sanki evrim teorisini doğruluyor gibi göstermeleridir. Örneğin hayvanlardaki ve insan vücudundaki mükemmel yaratılış örneklerini sayfalarca anlatıp, en son cümleyi de "İşte evrimin güzel bir ürünü" diye bitirirler. Oysa bir sistemin nasıl çalıştığını öğrenmek onun nasıl ve neden meydana geldiğini anlamaya yetmez. Örneğin Güneş Sistemi'nin nasıl çalıştığı, gezegenlerin birbirleriyle etkileşimleri, hangi hızda döndükleri gözlem yoluyla öğrenilebilir. Fakat bu, Güneş Sistemi'nin neden ve nasıl meydana geldiğini anlatmaya yetmez. İşte evrimcilerin yaptıkları da budur. Genetik biliminin, uzay biliminin, biyolojinin, anatominin, jeolojinin, sosyolojinin ve daha pek çok konunun ayrıntılarını saatlerce anlatır, fakat asıl soruya, yani bunların neden ve nasıl meydana geldikleri gerçeğine hiçbir şekilde değinmezler.

Amerikalı biyokimya profesörü Michael J. Behe ilgili ve ilgisiz her konunun evrimle açıklanmaya çalışılmasını, aşağıdaki sözleriyle çok açık bir şekilde ifade etmektedir:

Hatta bu teori, bazı bilim adamları tarafından insan davranışlarının anlaşılması için de genişletilmişti: İntihar eden insanlar neden bunalıma düşer, neden gençler evlenmeden çocuk sahibi olurlar, neden bazı gruplar zeka testlerinden diğerlerinden daha başarılı olur ve neden dini misyonerler evlenemez ve çocuk sahibi olamazlar… Evrimsel düşünceye konu olmamış hiçbir şey kalmamıştır aslında, bir organ veya fikir, görüş ya da duygu olsa bile…[56]

Başka bir bilim adamı ise Darwinistlerin evrim teorisini, tüm evreni sarıp kuşatan kendilerince inkar edilemez bir ilke olarak kabul ettirme çabalarını şu şekilde açıklamaktadır:

Evrim kavramı kısa zamanda biyolojik alanın dışına da yayılmıştır. Bir yanda yıldızlar ve kimyasal elementlerin oluşumu gibi inorganik konular, bir yanda dil bilimi, sosyal antropoloji, karşılaştırmalı kanun ve din gibi konular evrimci bir açıdan incelenmeye başlanmıştır, ta ki bugün bizler evrimi evrensel ve herşeyi sarıp kuşatan bir süreç olarak görene kadar.[57]

Yukarıdaki alıntıda da belirtildiği gibi amaç, evrimin "evrensel" ve "herşeyi sarıp kuşatan bir süreç" olduğu konusunda insanları ikna etmektir. Dolayısıyla ekonomiden evlilik oranlarına kadar herşey evrimin konusu haline getirilmiştir. Bu yöntem aynı

zamanda evrimcilerin, hayatın her alanına evrimci büyünün telkinini yaymalarına da imkan sağlamaktadır. Örneğin bu kişiler, teknolojik ilerlemelerden, bilgisayarın icadından bahsederken bir anda "İşte evrim sürecinin güzel bir örneği" diyebilmektedirler. Bu, tamamen içi boş ve bilimsel anlam taşımayan bir ifadedir. Evrimci büyüden sıyrılarak düşünen bir insan bu ifadenin, bir komünistin ideolojisini savunmak için "Marx bir kez daha haklı çıktı: Dolar, Alman Markı karşısında geriledi" demesine benzediğini rahatlıkla kavrayabilir. Kuşkusuz Marx'ın ideolojisiyle Alman Markının veya doların hiçbir ilgisi yoktur; sözde evrimsel süreçlerle bilgisayarların bir ilgisi olmadığı gibi…

**10. Yöntem: Bilimsel Delil Teşkil Etmeyen Konuları ve Bulguları, Evrimin Delili Gibi Gösterirler**

Evrim teorisini çok büyük bir sadakatle sahiplenen Darwinistlerin kullandıkları bir başka yöntem de hiçbir bilimsel geçerliliği olmayan konuları insanlara bilimsel gerçekler olarak sunmalarıdır. Örneğin çok basit bir kemiğin ele alınıp, saatlerce o kemiğin bulunduğu katman hakkında karmaşık bilgilerin anlatılması, o kemiğe halkın telaffuz etmekte güçlük çekeceği Latince isimlerin takılması, kemiğin ait olduğu canlının ataları ve hayatı hakkında çok ayrıntılı tasvirler yapılması, insanların üzerinde çok derin bir etki oluşturur. Anlatan kişinin kemiğin tarihi ve doğruluğu hakkında çok şey bildiği ve her söylediğini bir delile dayandırdığı düşünülür. Oysa gerçekler hiç de düşünüldüğü gibi değildir. Kemiklerle ve sözde delillerle bir büyücü edasıyla oynanan bu oyun, bir göz boyamadan başka birşey değildir.

Eline kemiği alan evrimci, aynı bir büyücü gibi bu kemikten medet ummakta, türlü illüzyonlarla kemik üzerine senaryolar kurmaktadır. Çünkü söz konusu kişi aslında o tasvirleri yapmasını sağlayabilecek hiçbir delile sahip değildir. İlerleyen satırlarda fosil bilimcilerin kaleminden vereceğimiz birkaç örnek, konunun daha rahat anlaşılmasını sağlayacaktır.

Evrim teorisini savunan bir fosil bilimcinin insanın kökenini ve evrim sürecini anlatmak için yazdığı bir kitabı ayrıntılı olarak incelemek, bu büyüyü kavramak için yeterlidir. Bir fosil bilimcinin kitabının en önemli özelliği araştırma yaptığı bölgenin sayfalarca süren tasvirlerini yapmasıdır. Adeta bir efsane ya da bir masal anlatır gibi, o bölgenin iklimi, bitki ve hayvan topluluğu, dağları, gölleri, ovaları ayrıntılı olarak anlatılır. Burada amaç, kitabı okuyan kişinin gerçeklerden uzaklaştırılıp, bir hayal dünyasına götürülmesidir. Elde hiçbir delil olmadığı için ancak bu tarz göz boyamalarla, masalsı anlatımlarla insanların etkilenmeleri ve ikna edilmeleri gerekmektedir. Ama konu bulunan fosillere gelince çok ilginç bir gerçekle karşılaşırız. Fosil konusunun anlatımı da milyonlarca yıl önceki hayali ortamın uzun tasvirleriyle başlar. Satır aralarında "İşte atalarımızın yaşadıkları yerler buralardır" gibi hiçbir bilgi, kanıt ve bulguya dayanmayan sözler söylenir. Bu kitaplarda yer alan bazı ifadeler ise son derece ilginç itiraflar taşır. Örneğin bir fosil bilimci olan Richard Leakey bir kitabında, ele

geçirilen bir kemik parçasıyla aslında bu kadar çok detayı öğrenmenin mümkün olmadığını açıkça itiraf etmektedir:

Dürüst olmak gerekirse, Ramapithecus hakkında hemen hemen **hiçbir şey bilmediğimizi itiraf etmeliyiz:** Neye benzediğini, neler yaptığını ve nasıl yaptığını bilmiyoruz. Ama elimizde bulunan ve hepsi birkaç düzine bireye ait olan çene ve diş parçaları ile, birkaç kol ve bacak kemiği parçasının yardımıyla ve bunlardan **esinlenerek tahminlerde bulunabiliriz.**[58]

İşte buradaki "hiçbirşey bilmediğimizi itiraf etmeliyiz" ve "esinlenerek tahminlerde bulunabiliriz" cümleleri son derece önemlidir. Çünkü bu ifadeleri kullanan bilim adamı dünyanın en tanınmış fosil bilimcilerindendir ve onun tahminleri insanlar arasında çok büyük itibar görmekte, bilimsel delil olarak kabul edilmektedir. Peki bu bilim adamı acaba kitabın devamında -gerçeklerden uzaklaşarak- ne tip tahminlerde bulunmaktadır?

Evrimci fosil bilimciler genellikle buldukları bir fosilin ilk önce boyunu, yaşadığı yerleri, nasıl ve nelerle beslendiğini, yüz yapısını, diğer bireylerle arasındaki ilişkilerini, alışkanlıklarını, iki ayaklı mı dört ayaklı mı olduğunu, sosyal yaşamını, üremesini, tüylü olup olmadığını, rengini ve zekasını şaşırtıcı bir şekilde tahmin ederler. Günümüzün fosil avcılarından Richard Leakey'nin, kendi bulduğu fosiller üzerindeki yorumlarına bakmak bu konudaki tahminlerin boyutlarını anlamak için yeterli olacaktır:

Örneğin, bir grup erken insan, gölge sağladığı için bir ağacın altında bir süre kalmış, sonra burada o aletlerle taş kırmış olabilirlerdi; belki de sözgelimi yumru kökleri çıkarmakta kullanacakları sopaları yontmak için yonga yapıyorlardı. Grubun buradan ayrılmasından sonra bir leopar avını çekerek buraya gelmiş olabilirdi. Leş yavaş yavaş çürüyecek ve kemikler aletlerin arasına düşecekti. Alanı 1.5 milyon yıl sonra kazan bir arkeolog, bu senaryo ile diğer senaryolar arasında nasıl bir ayrım yapabilir? İçgüdülerim bana, erken insanların bir tür avcılık ve toplayıcılık yaptıklarını söylüyordu, ama İsaac'ın kanıtların doğru bir şekilde yorumlanmasına ilişkin kaygısını da anlayabiliyordum.[59]

Bu ifadelerinden anlaşıldığı gibi Leakey yukarıdaki detaylı tarifleri bilimsel gerçeklere değil "içgüdülerine" dayanarak yaptığını açıkça söylemektedir. Nitekim Richard Leakey bir başka ifadesinde de, fosil bilimi açısından "düş gücü"nün önemine şöyle dikkat çekmektedir:

Sit 50'de elde ettiğimiz zengin arkeolojik kanıtları ve düş gücümüzü kullanarak 1.5 milyon yıl öncesi için şöyle bir sahneyi yeniden kurabiliriz...[60]

Leakey yukarıdaki ifadesinden sonra kitabın beş sayfası boyunca düşsel bir kurgu yapmaktadır. Bu kurgunun içerdiği ayrıntılar ise sanki gidip görülmüş de, gözlemler aktarılıyormuş gibi bir hava yaratmaktadır. Bu tahminleri okuyan kişi ise bunların fosil bilimcinin hayalgücünün ürünleri olduğunu düşünmez bile, hatta bu tasvirlerin her birinin çok kesin delillere dayalı olduğunu zanneder. Böylece efsaneler ve masalvari anlatımlarla insanlar adeta eski çağlara gidip, atalarının yaşantılarını görmüş gibi olurlar. Bu da, Leakey'nin ifadelerinden de açıkça anlaşıldığı gibi, Darwinist büyünün

neden olduğu "halüsinasyonlar"dan başka bir şey değildir. Yapılan açıklamalar hiçbir bilimsel gerçeklik ifade etmemekte, tamamen fosil bilimcinin hayal gücünün genişliğine dayanmaktadır.

### 11. Yöntem: Görsel Telkinlerle Darwinist Büyüyü Yaygınlaştırmaya Çalışırlar

Darwinistler, tarihte özelikle yarı maymun-yarı insan canlıların yaşadığı fikrini toplumun önemli bir bölümüne kabul ettirmek için çok ciddi bir telkin programı yürütmektedirler. Görsel telkin metodları ise bu programlarının önemli bir bölümünü oluşturur. Çünkü insanlar duydukları birşeyi unutsalar bile gördükleri hafızalarında daha kalıcı olacaktır.

Görsel telkin metodları içinde evrimcilerin en yaygın olarak başvurdukları ise bazı fosilleri kullanarak yaptıkları rekonstrüksiyonlardır. Rekonstrüksiyon "yeniden inşa" demektir ve sadece bir kemik parçası bulunmuş olan canlının resminin ya da maketinin yapılmasıdır. Şimdiye kadar gazetelerde, dergilerde, filmlerde gördüğünüz "maymun adam"ların her biri aslında birer rekonstrüksiyondur.

Ancak insanın kökeni ile ilgili fosil kayıtları çoğu zaman dağınık ve eksik oldukları için, bunlara dayanarak herhangi bir tahminde bulunmak, bütünüyle hayal gücüne dayalı bir iştir. Yani insanın kökenini tasvir ettiği iddia edilen rekonstrüksiyonlar gerçekleri değil, ya fosil bilimcinin ya çizerin ya da heykeltıraşın hayal gücünü yansıtmaktadır. Bu yüzden evrimciler tarafından fosil kalıntılarına dayanılarak yapılan rekonstrüksiyonlar, tamamen evrim ideolojisinin gereklerine uygun olarak tasarlanırlar. Böylelikle yarı insan-yarı maymun bir maket veya bir çizim gören bir insan adeta gerçeğini görmüş gibi etkilenir. Birçok müzede bu maketler sergilenir ve insanlar böylece gerçek atalarını yakından görme imkanını bulduklarına inandırılır. Oysa bu çizimlerin veya maketlerin bilimsel olarak hiçbir değeri ve geçerliliği yoktur. Çünkü kemik kalıntılarına dayanılarak yapılan çalışmalarda sadece eldeki objenin çok genel özellikleri ortaya çıkarılabilir. Oysa asıl belirleyici ayrıntılar, zaman içinde kolayca yok olan yumuşak dokulardır. Evrime inanmış bir kimsenin bu yumuşak dokuları istediği gibi şekillendirip ortaya hayali bir yaratık çıkarması çok kolaydır. Bunların tümü, insanları geçmişte yarı insan-yarı maymun şeklinde varlıkların yaşadığına inandırmak amacıyla hazırlanmıştır.

Darwinist büyünün görsel etkilerle sürdürülmesinde ikinci bir yöntem ise, süslü, rengarenk dergiler ve çarpıcı sayfa düzenleriyle insanların gözlerini boyamaktır. Bu bölümün başında Darwinistlerin bilimsellik imajı vermek için görünümlerine çok fazla dikkat ettiklerini belirtmiştik. Çünkü insanların büyük çoğunluğu dış görünüşten çok fazla etkilenmekte, fikirlerini bunlara göre şekillendirmektedirler. Bu nedenle Darwinistler de teknolojiden ve ellerindeki imkanlardan azami şekilde faydalanarak, insanları ikna etmeye çalışırlar.

İçerik olarak birbirinden tuhaf safsatalarla dolu, fakat çarpıcı sayfa düzenlerine sahip evrimci dergi ve gazeteler insanların gözlerini boyamak amacıyla tasarlanmışlardır. Bunlar yapılırken de pek çok detay düşünülmüştür. Örneğin derginin genel görünümü, kapak tasarımı, sayfa düzeni, kapak ve sayfalarda kullanılan renkler, seçilen fotoğraflar ve hitap şekli okuyucuya çekici ve etkileyici gelecek bir kalitede hazırlanmıştır. Böyle çarpıcı bir ambalaj altında sunulan bilgiler ve konular da ister istemez okuyanda bir güven duygusu uyandırmaktadır. Güzellik ve çarpıcılık maskesi altında gizlenen bu büyü, diğerleriyle birleştiğinde okuyucunun üzerinde gerekli olan etki oluşur. Okuyucu ister istemez, böyle bilimsel görünümlü ve kaliteli bir derginin veya kitabın, asılsızlığı bilimsel olarak ispat edilmiş bir teoriyi savunabileceğine ihtimal vermez ve kimi zaman sırf bu nedenle evrim teorisinin doğruluğunu araştırmaya gerek duymaz.

Oysa şunu bir kez daha belirtmek gerekmektedir: Evrimcilerin yüzlerce kemik parçası üzerine Latince kelimelerle bezenmiş, fotoğraflarla doldurulmuş ciltler dolusu demagojik anlatımları, çok sade bir dille ve özlü açıklamalarla tamamen geçersiz kılınabilir. Örneğin üç ciltlik çok ağır bir dille yazılmış, sözde bilimsel görünüşlü bir kitap, birkaç paragraflık gerçek bilimsel değere sahip bir yazıyla tamamen geçersiz hale gelebilir. Hatta daha önce de belirttiğimiz gibi, evrimcilere ait kitapların tümünde delil olarak ortaya konulan bilgilerin ve bilimsel olduğu iddia edilen açıklamaların tümü, sadece küçük bir cep kitabı ile tam anlamıyla çürütülebilecek kadar zayıf ve içi boştur.

### 12. Yöntem: Gerçek Bir Bilim Adamı Olabilmek İçin Mutlaka Evrim Teorisine İnanmak Gerekir Önyargısını İnsanlara Kabul Ettirmeye Çalışırlar

İçinde yaşadığımız dönemde Darwinizm bilim dünyasında belirli çevrelerce büyük bir baskı aracı olarak kullanılır. Bunun en önemli göstergelerinden biri, bu teoriyi savunmayan ve doğruluğuna inanmayan bilim adamlarının farklı uygulamalarla sindirilmeye çalışılmasıdır. Belirli akademik çevrelerde -evrimcilerin çoğunlukta olduğu- bir bilim adamının kabul görebilmesi için mutlaka evrim teorisini savunması, hatta o konuda yazılar yazması gerekmektedir. Bunu yapmayanlar ise söz konusu çevrelerdeki diğer bilim adamları –ki bunlar da evrimcilerden oluşur- tarafından dışlanır. Özellikle Batılı ülkelerde bir bilim adamının yükselebilmesi, doçent, profesör gibi ünvanlara ulaşabilmesi, bilimsel dergilerde yazılarını yayınlatabilmesi için bazı standartlara uyması gerekir. Evrim teorisini kayıtsız şartsız kabul etmek ve dini inkar etmek bu batıl sistemin en önemli standartlarındandır. *Scientific American* dergisinin Eylül 1999 sayısında, "Scientists and Religion in America" (Amerika'da Bilim Adamları ve Din) başlıklı yazıda, Washington Üniversitesi sosyologlarından Rodney Stark, bilim adamlarının üzerinde kurulan bu baskıyı şöyle açıklamıştır:

200 yıldır 'eğer bilim adamı olmak istiyorsan, zihninin tüm dini zincirlerden arınması gerekir' fikri pazarlandı... Üniversitelerde dindar olan kimseler susuyorlar. Ve

dinsiz olanlara ayrıcalık tanınıyor. Üst kademelerde dinsizliği ödüllendirme sistemi var.[61]

Bu tür baskılara maruz kalan bilim adamlarının karşılaştıkları en büyük problemlerden biri de bilimsel dergilerde makalelerinin yayınlanması sırasında çıkmaktadır. Yaratılışı savunan bilim adamlarının dünyaca tanınan dergilerde yazı yazmaları, evrim teorisi aleyhindeki delilleri anlatabilmeleri mümkün değildir. Çünkü bu dergiler çoğunlukla Darwinist büyünün etkisi altındaki kişilerin ellerindedir.

Bunun yanı sıra ders verdikleri üniversitelerde de yaratılışı savunan bilim adamları pek çok zorluklarla karşı karşıya gelmektedirler. Birçok kademesi Darwinistlerden oluşan üniversitelerde profesör olmak ya da etkin bölümlerde ön planda bulunabilmek için evrim teorisi adeta bir önkoşul haline getirilmiştir. Bu koşulu kabul etmeyenler itibar sağlayamazlar, saygıyla anılmazlar. Hatta alaycı üsluplarla, bu kişiler sindirilmeye çalışılır.

İşte bu, aslında evrimci telkin metodlarının, Darwinist büyüyü sürdürmede kullanılan yöntemlerin en etkililerinden biridir. O yüzden bu konuda biraz daha derinlemesine durmakta fayda vardır.

## Darwinistlerin "Alaycılık" Silahı

Alay, karşıdaki insana zarar vermek ve onu diğer insanlar önünde küçük düşürmek amacıyla yapılan bir kötü ahlak özelliğidir. Bu yola başvuranların başka bir amaçları ise bu yolla kendilerini yüceltmek, ön plana çıkartmak ve insanlar arasında itibar görmektir. Kendi teorilerine itibar kazandırma ve yaratılışı savunanlara zarar verme peşinde olan Darwinistler için de alay, vazgeçilmez bir yöntemdir. Bu nedenle de Darwinizm büyüsünün temelini alaycılık oluşturur.

Evrimci çevrelerin her konuşmaları, yazıları, mimikleri, bakışları bu alaycı ifadelerle süslenmiştir. Bunun nedeni yaratılışı savunan bilim adamları karşısında bilimsel platformda başarı kazanamayacaklarını bildikleri için, onları psikolojik olarak yıpratmak istemeleridir. Yaratılış gerçeğinin ortaya koyduğu deliller karşısında suskun kalmak yerine, alaycı ifadelerle bezenmiş, ağız, kaş ve gözleriyle yaptıkları alaycı mimiklerle desteklenmiş cılız ifadelerde bulunmayı tercih ederler. Böylece bazı açıklarını, eksiklerini kapatmaya çalışırlar. Örneğin evrim teorisinin günümüzdeki liderlerinden Richard Dawkins bu alaycı üslubu en yoğun olarak kullanan kişilerdendir. Dawkins evrime inanmayan kişileri kendince şöyle tanımlar:

Eğer evrime inanmadığını iddia eden birisiyle karşılaşırsanız bu kişinin ya cahil, ya aptal ya da deli olduğunu söylemek tamamen yerinde bir ifadedir.[62]

Bu ifadesinde görüldüğü gibi Dawkins karşısındaki kişinin getirdiği bilimsel delillere daha en baştan gözlerini kapatmış ve üzerindeki Darwinist büyünün yok

olmaması için önyargılı bir tutumu tercih etmiştir. Dawkins insanlara da bu önyargılı düşüncelerini telkin etmektedir.

Evrimcilerin bu alanda kullandıkları bir başka yöntem de saldırgan ve hakaret dolu bir üslupla, yaratılış gerçeklerini dinleyip etkilenen insanları kendilerince zararda gibi göstermeleridir. Onlara göre bu insanlar hatalı bir yoldadırlar ve kayıp içindedirler. Oysa asıl hatalı olan kendilerine sunulan binlerce açık delile rağmen yaratılış gerçeğini kabul etmemekte direnenlerdir. Buna rağmen evrimciler, sahte telkinlerini devam ettirebilmek için insanlara çirkin isimlerle hitap etmekten, kutsal değerlere saldırmaktan hiçbir şekilde çekinmezler.

Evrimcilerin kullandıkları bir başka yöntem ise Darwinizm'i eleştiren kitapları veya çalışmaları alaycı bir üslupla anmaları, bunlara bilimsel delillerle cevap vermek yerine, alayla gülerek geçiştirmeye çalışmalarıdır. Evrimci bilim adamlarının bu önyargılı tutumlarına, Michael J. Behe'nin *Darwin's Black Box* (Darwin'in Kara Kutusu) isimli kitabının önsözünde Notre Dame Üniversitesi'nden felsefe profesörü Peter van Inwogen şöyle dikkat çekmiştir:

Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bu kitabı, **önemsemeyerek**, yanlış anlayarak veya **ona gülüp geçerek karşılarlarsa**, bu durum bugün Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır.[63]

Yukarıdaki alıntıda da ifade edildiği gibi, Darwinistlerin bilimsel delilleri alaycı tutumlarla karşılamalarının altında yatan neden tamamen ideolojiktir. Evrimciler, yalnızca dini ve yaratılış gerçeğini inkar edebilmek için bu teoriye sarılmışlardır. Ve bu inkarlarını sürdürebilmek için de buraya kadar anlatmış olduğumuz Darwinist büyü yöntemlerini halen kullanmaktadırlar. Karşıt fikirlere yönelik alaycılık da bu yöntemlerin başında gelmektedir. Bu yöntem sayesinde insanlara evrimi savunmanın gerekli olduğunu, yaratılışa inanmanın ise kendilerini küçük düşüreceğini telkin etmeye çalışırlar. Oysa Darwinistler son derece büyük bir yanılgı içinde, kendi kendilerini kandırmaktadırlar.

# Sonuç: Darwinizm Büyüsü Hızla Kayboluyor

Kitap boyunca "Darwinizm'in Karanlık Büyüsü"nün insanları ne duruma getirdiğini ayrıntılarıyla inceledik. Darwinizm'in, insanı düşünmeyen, akletmeyen, yargılamayan, değerlendirme yapmayan ve gerçeklere gözlerini kapatan bir insan haline getirdiğini gördük. Böyle bir insanın muhakemesinin kapandığını, adeta bir büyüyle "eli kolu bağlanmış" gibi olduğunu, gözleri görmez, kulakları duymaz hale geldiğini anlattık.

Peki bu büyüden kurtulmanın bir yolu yok mudur?

İşte burada vicdan ve akıl sahibi, düşünebilen, görebilen insanlara düşen sorumluluk, tüm Darwinistleri ve onların tabilerini, aklın, vicdanın sesine ve bilimsel gerçeklere çağırmaktır. Çünkü bu büyüyü kaldıracak olan insanın kendisidir. İman edenlerin çağrısını dinleyen bu kişiler önyargısız, taassupsuz ve doğrulara açık bir şekilde düşünürlerse apaçık gerçekleri mutlaka görecekler, üzerlerine çöreklenen bu büyüyü ortadan kaldıracaklardır. Bu çağrı tıpkı Hz. Musa'nın Firavun'un büyücülerinin sihirlerini ortadan kaldırmasında olduğu gibi, tüm Darwinist büyüleri ortadan kaldıracak bir çağrıdır.

Allah Kuran'da Hz. Musa'nın Firavun'un büyücülerinin yaptıkları sihirleri nasıl geçersiz ve etkisiz kıldığını şöyle bildirmiştir:

**"Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" "Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." Dediler ki: "Ey Musa (ilkin) sen mi atmak istersin, yoksa biz mi atalım?" (Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler." (Araf Suresi, 112-119)**

Ayetlerde, dikkat edilirse, Hz. Musa'nın asasının büyücülerin bütün uydurduklarını yuttuğu bildirilmiştir. Müslümanların gerçeği, yani içindeki varlıklarla birlikte tüm evreni üstün güç sahibi olan Allah'ın yarattığı gerçeğini insanlara anlatmaları, Darwinist büyünün uydurmalarını ve telkin yöntemlerini insanların gözleri önüne sermeleri, bu büyünün etkisini tamamen ortadan kaldırmaya yetecektir. Bu yol, aynı Hz. Musa'nın asası gibi bir etki oluşturacaktır.

Yıllarca köhne evrim masallarıyla, ateist ve materyalist safsatalarla yanlış yönlendirilmiş, beyinleri yıkanmış ve bu karanlık büyünün hayatlarının her aşamasında

etkisi altında kalmış olan tüm insanların yapması gereken, bu büyüyü ortadan kaldırabilmek için bir kez silkinmektir. Çünkü insan sadece kendisinin nasıl var olduğunu, bir damla sudan nasıl oluştuğunu düşünse ya da herhangi bir canlının mükemmel özelliklerinden tek bir tanesini incelese bile, yaratılış gerçeğini kolaylıkla görebilir.

Nitekim günümüzde bu gerçekleri görebilen insanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Darwinizm büyüsünün etkisi altında kalarak düşünme yeteneğini yitirmiş, sahtekarlıklara ve aldatmacalara körü körüne inanmaktan vicdanları körelmiş insanlar, insanlık için tehlike teşkil ederler. Oysa tüm dünyanın, karanlık büyülerin etkisinden kurtulmuş, hür ve özgür düşünebilen, muhakeme ve yargı yeteneği güçlü, akıl ve vicdan sahibi gençlere ihtiyacı vardır. Darwinist büyünün etkisinin insanların üzerinden hızla kalkıyor olması tüm dünya toplumları açısından, aydınlık ve refah dolu bir gelecek için çok önemli ve tarihi bir gelişmedir.

**Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.**
**Gerçekten sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."**
**(Bakara Suresi, 32)**

# NOTLAR


1 D.M.S. Watson, "Adaptation", *Nature*, sayı 124, s. 233
2 Dr. Michael Walker, *Quadrant*, Ekim1982, s.44
3 Philip E. Johnson, *Defeating Darwinism by Opening Minds.*, Intervarsity Press, 1997 s.11
4- Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis.* London: Burnett Books, 1985, s. 351
5- Bilimsel Gaflar, *Doğruya Giden Eğri Yolda Serüvenler*, Billy Aronson, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, 1997, s.33
6- Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, New York: Holt, Rinehard &Winston, 1983, s. 256
7- Andrew Scott, "Update on Genesis", *New Scientist*, Vol. 106, 2 Mayıs 1985, s.30
8- Stephen Jay Gould, "The Return of Hopeful Monsters", *Natural History*, cilt 86, Temmuz-Ağustos 1977, s. 28
9- Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC
10- J. Hawkes, "Nine Tentalizing Mysteries Of Nature," *New York Times Magazine*, 33, 1957
11- Cemal Yıldırım, *Evrim Kuramı ve Bağnazlık*, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.185
12- B.G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvannia, The Banner of Truth Trust, 1988
13- Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 103
14- "Genetic Effects of Radiation", *Bulletin of Atomic Scientists*, No: 14, ss. 19-20
15- Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 61.
16- Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 61.
17- Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, s. 130.
18- Mahlon B. Hoagland, *Hayatın Kökleri*, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, 1993, s.25
19- William Provine, in First Things, ("Responses to Phillip Johnson's article, `Evolution as Dogma: The Establishment of Naturalism,'" October 1990), p. 23.
20- Dr. Lee Spetner, *Not By Chance!*, The Judaica Press, Inc.1998, s. 30
21- Pierre P. Grassé. L'Evolution du Viyant (1973); İngilizce baskısı: *The Evolution of Living Organisms*, 1977
22- 92 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited.*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, ss. 298-99.
23- Jhonm D. Morris, "Natural Selection Versus Supernatural Design" Institute For Creation Research, "Vital Articles on Science/Creation", Ocak 1993, Impact No.223
24- Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, s. 242
25- *The Earth Before Man*, s. 51
26- T. Neville George, *"Fossils in Evolutionary Perspective*", Science Progress, cilt 48, Ocak 1960, s. 1- 3

27- Steven M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, (1979), s. 159
28- Frank Sherwin, "Scientific Roadblocks to Whale Evolution", Institute for Creation Research, "Vital Articles on Science/Creation", Ekim 1998, Impact No:304
29- Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, s.88
30- Michael J. Behe. *Darwin's Black Box*. s. 249
31- George Gamow, Martynas Ycas, Mr. Tompkins Inside Himself, Allen & Unwin, Londra, 1966, s. 149
32- Philip E. Johnson, *Objections Sustained*, Intervarsity Press, 1998, s. 23
33- Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 198
34- Elaine Morgan, *The Scars of Evolution,* New York: Oxford University Press, 1994, s. 5
35- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 10
36- Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, 5. Baskı, Ankara 1996, s.185
37- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt I, s.395

38- H. S. Lipson, *"A Physicist's View of Darwin's Theory"*, Evolution Trends in Plants, Cilt 2, No. 1, 1988, s. 6
39- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 34
40- Michael J.Behe, *Darwin's Black Box*, s. 233
41- Arda Denkel, *Cumhuriyet Bilim Teknik Eki*, 27 Şubat 1999, s.15
42- George P. Stavropoulos, "The Frontiers and Limits of Science", *American Scientist*, Cilt 65, Kasım-Aralık 1977, s. 674.
43- Philip E. Johnson, *Darwin on Trial*, 2. ed. Illinois: Intervarsitiy Press 1993, s. 131
44-Ümit Sayın, *Bilim Ütopya*, Kasım 1998, Sayı 53, s. 28
45- *Bilim Ütopya*, Aralık 1998, Sayı 54, s.15
46-Richard Milner, Charles Darwin, *Bir Doğabilimcinin Evrimi*, Evrim Yayınevi, 1999, s. 117)
48- Michael J. Behe, *Darwin'in Kara Kutusu*, Aksoy Yayıncılık, 1998, s. 179
49- Christopher Wills, *Genlerin Bilgeliği –Evrimde Yeni Patikalar*, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, s. 18
50- Phillip E. Johnson, *Objections Sustained*, InterVarsity Press, 1998, s. 9
51- *Bilim Ütopya*, Ekim 1998, s. 28
52- Tim M, Berra, *Evolution and the Myth of Creationism*, Stanford University Press, Stanford, California, 1990, s. 117
53- Richard Dawkins, *Gen Bencildir*, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Oxford University Press, 1995, s. 11-12
54- C.D. Darlington, "Origin of Darwinism", *Scientific American* (Mayıs 1959), s.68
55- Richard Dawkins, *Gen Bencildir*, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Oxford University Press, 1995, s. 12-13

56- Michael J . Behe, *Darwin'in Kara Kutusu*, Aksoy Yayıncılık, 1998, s. 14
57- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 19
58- Richard Leakey, Roger Lewin, *Göl İnsanları*, Evrim Sürecinden Bir Kesit, TÜBİTAK Popüler bilim Kitapları, 4. Baskı, 1998, s.14)
59- Richard Leakey, *İnsanın Kökeni*, Varlık Yayınları AŞ, 1998, s. 77
60- Richard Leakey, *İnsanın Kökeni*, Varlık Yayınları AŞ, 1998, s. 85
61- Edward J. larson ve Larry Witham, "Scientists and Religion in America", *Scientific American*, Eylül 1999, s. 81
62- Phillip E. Johnson, *Darwin On Trial*, 2. ed. Illinois: InterVarsity Press, 1993, p. 9
63- Michael J.Behe, *Darwin's Black Box*, arka kapak

**Darwinizm, insanların zihinlerine sanki bir büyü gibi enjekte edilen bir teoridir. Son derece mantıksız, bilimsellikten tamamen uzak olan bu teori, çeşitli telkin ve propaganda yöntemleriyle insanlara kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Sürekli bu yönde telkine maruz kalan bazı insanlar da bu büyünün etkisine girmektedir.**

**İşte bu kitabın amacı, Darwinizm büyüsünün yöntemlerini ve aynı zamanda bu büyünün etkisinin kaybolmaması için çaba harcayan Darwinistlerin tutumunu deşifre ederek, insanları bu etkiden kurtarmaktır. Aynı zamanda bu insanların akıl ve vicdanları ile kendi iradelerini kullanarak düşünebilmelerine ve apaçık olan Yaratılış gerçeğini görmelerine yardımcı olmaktır.**

**Etkisi altında kaldığı Darwinist büyüden kurtularak Yaratılış gerçeğini gören insan, böylelikle kendisini yaratmış olan Alemlerin Rabbi olan Allah'ı tanıyacaktır. Bu, insan için en büyük kurtuluştur; çünkü bu dünyadaki varlığımızın amacı Allah'ı tanımak ve O'na kul olmaktır.**